

لاویا - کتابِ تورات - بخشِ سیوم

پیشگفتار

لاویا کتابِ سیومِ تورات آسته و نامِ امزی کتاب از نامِ «لاوی» که یکی از طایفه های بنی اسرائیل آسته گرفته شده. لاویا دَ خانه خدا و طایفه های مُخْتَلِف دشت و خدمتگرای خانه خدا بود. دَ امزی کتاب بلده پیشوایو دستورای مُشَخَص دده شده تا اونا بنی اسرائیل ره دَ عبادتِ خدا رهبری کنه. امچنان بلده قومِ خدا هدایت های وجودِ دَره که اونا چی رقم میتنه یگ زندگی مُقَدَّس دشته بشه.

اگه کتابِ لاویا ره جم-بندی کنی، موضوعی که کلوتر از دیگه موضوعها دیده مُوشه قُدوسیتِ خدا آسته و ای موضوع باربار تکرار شده. خدا امی احکام ره بلده قوم خُو دَد تا قوم خُو ره تقدیس کنه.

دَ هفت فصلِ اوّل امزی کتاب دَ باره قربانی های مُخْتَلِف دَ تفصیل تشریح دده شده. بعد از دَ فصل های ۸ تا ۱۰ دَ باره تقدیسِ هارون و باچه های شی نوشته شده که اونا چی رقم خدمتِ پیشوایی ره شروع کد. باقی فصل های کتاب دَ باره قانونای پاک شدو و احکامِ مُخْتَلِف آسته و دَ باره عیدها و چیزای که دَ خداوند

وَقَفِ مَوْشَه .

فهرستِ عنوان‌ها

- قُرْبَانِي سُوخْتَنِي (۱:۱)
هَدِيَه غَلَّه-و-دَانَه (۲:۱)
قُرْبَانِي سَلَامَتِي (۱:۳)
قُرْبَانِي كُنَاه (۱:۴)
مُقَرَّرَاتِ دَ بَارَه جُرْمَانَه (۱:۵)
مُقَرَّرَاتِ مُخْتَلِفِ دَ بَارَه قُرْبَانِي هَا وَ هَدِيَه هَا (۸:۶)
قُرْبَانِي خَطَا (۱:۷)
مُقَرَّرَاتِ قُرْبَانِي سَلَامَتِي (۱۱:۷)
مُقَرَّرَاتِ دَ بَارَه چَرَبِي وَ خُونِ (۲۲:۷)
حَقِ پِيَشْوَايُو (۲۸:۷)
مَسَحِ كَدُونِ هَارُونِ وَ بَاچَه هَايِ شِي بَلَدِه وَظِيْفَه پِيَشْوَايِي (۱:۸)
شُرُوعِ خِدْمَتِ پِيَشْوَايُو (۱:۹)
كُنَاهِ نَادَابِ وَ اَبِيْهُو (۱:۱۰)
هَدَايَتِ هَا بَلَدِه پِيَشْوَايُو (۸:۱۰)
خَوْرَاكِ پَاكِ وَ نَاپَاكِ (۱:۱۱)
پَاكِي خَاتُونُو بَعْدِ اَز زَيْدُو (۱:۱۲)
مُقَرَّرَاتِ بَلَدِه مَرَضِ هَايِ جَلْدِي (۱:۱۳)

مُقَرَّرَات دَ بَارِه پوپَنک (۱۳:۴۷)
قانون بَلَدِه پاک شُدو از مَرَضِ کولی (۱:۱۴)
مُقَرَّرَات دَ بَارِه پوپَنک زَدِه گی خانه (۳۳:۱۴)
ناپاکی دَ وَسِیْلِه آوی که از جِسْم بُر مُوشِه (۱:۱۵)
مُقَرَّرَات دَ بَارِه رُوژ کِفَارِه (۱:۱۶)
هِدایت دَ بَارِه خُون (۱:۱۷)
مَنْعِ مَعَامِلِه جِنْسِي نَامَشْرُوع (۱:۱۸)
قانونای مُخْتَلِف (۱:۱۹)
مَجَازَات بَلَدِه گُناه های مُخْتَلِف (۱:۲۰)
مُقَرَّرَات بَلَدِه پِيشوایو (۱:۲۱)
دَ بَارِه مُقَدَّس بُودونِ هَدِيَه ها (۱:۲۲)
قُرْبَانِي که قَبُول نَمُوشِه (۱۷:۲۲)
دَ بَارِه زَمَان های تَعْيِين شُدِه (۱:۲۳)
رُوژ آَرَام (۳:۲۳)
عِيدِ پَصْح و فَطِير (۴:۲۳)
عِيدِ نَوْبَرِ حَاصِلَات (۹:۲۳)
عِيدِ پِنجَاهُم (۱۵:۲۳)
عِيدِ شِيپُورِها (۲۳:۲۳)
رُوژ کِفَارِه (۲۶:۲۳)
عِيدِ چَپَرِي ها (۳۳:۲۳)

قانون دَ باره چراغدان و میز نان (۱:۲۴)
نانِ مُقَدَّس (۵:۲۴)
مجازاتِ آدمِ کُفرگوی (۱۰:۲۴)
سالِ آرام (۱:۲۵)
سالِ پِنجاهم (۸:۲۵)
بازخريدِ مُلک-و-زمی (۲۳:۲۵)
کومکِ بَلدِه غریبا (۳۵:۲۵)
دَ باره آزادی غُلاما (۳۹:۲۵)
بَرَکتِ بَلدِه کسای که إِطاعتِ مُونه (۱:۲۶)
جَزای ناطاعتی (۱۴:۲۶)
بازخريدِ کسای که خود ره وَقف کده (۱:۲۷)

۱ خداوند موسیٰ ره کوی کد و از خیمه ملاقات قد شی گپ زده گُفت: ^۲ ”قد بنی اسرائیل توره گفته دزوا بگی، وختیکه یگو کس از مینکل شمو د خداوند از چارپایا قربانی تقدیم مونه، او قربانی خو ره از گله یا از رمه گرفته بیره.“

۳ اگه قربانی ازو یگ قربانی سوختنی از گله بشه، او یگ نرگاو به عیب ره تقدیم کنه و او ره د دان خیمه ملاقات بیره تا که از طرف ازو د حضور خداوند قبول شنه. ^۴ او دست خو ره د سر قربانی سوختنی کش کنه و قربانی ازو قبول موشه تا بلده شی کفاره شنه. ^۵ بعد ازو نرگاو ره د حضور خداوند حلال کنه و باچه های هارون که پیشوایو آسته، خون ره نزدیک بیره و او ره د چار دور قربانگاه که د دان خیمه ملاقات آسته، پاش بدیه. ^۶ بعد ازو قربانی سوختنی پوست شده توته شنه. ^۷ اوخته باچه های هارون پیشوا د بله قربانگاه آتش روشو کنه و هیژم ره د بله آتش بیچینه. ^۸ بعد ازو باچه های هارون یعنی پیشوایو، توته های قربانی ره قد کله و چربی شی د بله هیژم که د سر آتش قربانگاه آسته، د ترتیب بیله؛ ^۹ لیکن حصه های داخلی و پیچه های شی ره قد او بشویه و پیشوا پگ شی ره د بله قربانگاه د عنوان قربانی سوختنی بسوزنه؛ ای یگ هدیه خاص و خوشبوی مورد پسند بلده خداوند آسته.

۱۰ اگه قربانی ازو یگ قربانی سوختنی از رمه بشه، چی گوسپو، چی بز، باید نر و به عیب بشه. ^{۱۱} و او ره باید د طرف شمال قربانگاه د حضور خداوند حلال کنه و باچه های هارون یعنی پیشوایو، خون ازو ره د چار دور قربانگاه پاش بدیه. ^{۱۲} بعد ازو قربانی ره قد کله و چربی شی توته شنه و پیشوا اونا ره د بله هیژم که د سر آتش قربانگاه آسته، د ترتیب بیله. ^{۱۳} لیکن حصه های داخلی و پیچه های شی ره قد او بشویه و پیشوا پگ حصه ها ره د بله قربانگاه بسوزنه؛ ای یگ قربانی سوختنی آسته، یگ هدیه خاص و خوشبوی مورد پسند بلده خداوند.

۱۴ و اگه قربانی ازو بلده خداوند یگ قربانی سوختنی از مرغکو بشه، او قربانی خو ره از قمری ها یا از کوترها بیره. ^{۱۵} پیشوا او ره د قربانگاه بیره و سر شی ره کنده د بله قربانگاه بسوزنه، مگم خون شی ره د بغل قربانگاه خشپه کنه. ^{۱۶} سنگدو و چتلی شی ره بر کده طرف شرق قربانگاه پورته کنه، د جای که خگشتر آسته. ^{۱۷} بعد ازو او ره از مینکل بال های شی چک کنه، و له دو چک نکنه. اوخته پیشوا او ره د بله هیژم که د سر آتش قربانگاه آسته، بسوزنه. ای یگ قربانی سوختنی، یگ هدیه خاص و یگ خوشبوی مورد پسند بلده خداوند آسته.

هدیه غَلّه-و-دانه

^۲ و غِیْتیکه یِگو کس هدیه غَلّه-و-دانه دَ خُداوند میره، اُمو هدیه از بهترین آرد بَشه. اُو دَ بِلّه ازو روغو شیو کنه و کُنْدُر ره دَ بِلّه شی بیلّه. ^۲ اوخته اُو ره دَ پیش باچه های هارون، یعنی پیشوایو بیره و پیشوا یگ مُشت امزو آرد ره قد روغو و پگ کُنْدُر شی بگیره و دَ عنوان نشانی هدیه غَلّه-و-دانه دَ بِلّه قُربانگاه بُسوزنه. ای یگ هدیه خاص و یگ خوشبوی مَوردِ پَسند بلده خُداوند آسته. ^۳ و باقی مَنده هدیه غَلّه-و-دانه بلده هارون و باچه های شی بَشه؛ ای مُقَدَّسترین حصّه از هدیه های خاص بلده خُداوند آسته.

^۴ وختی هدیه غَلّه-و-دانه ره که دَ تَنْدُور پُخته شُده تقدیم مونی، اُو از بهترین آرد بَشه، چی تُکی های فطیر که قد روغو گت شُده، چی نانِ فطیر تُنگ-و-کَکَرک که رُوی شی قد روغو چرب شُده.

^۵ اگه هدیه غَلّه-و-دانه تُو دَ بِلّه تاوه پُخته شُده بَشه، اُو از بهترین آردِ روغو گت شُده و فطیر بَشه. ^۶ اُو ره تُوته تُوته کُو و دَ بِلّه شی روغو شیو کُو؛ ای یگ هدیه غَلّه-و-دانه آسته.

^۷ و اگه هدیه غَلّه-و-دانه تُو دَ کَرایی پُخته شُده بَشه، اُو از بهترین آرد قد روغو جور شُنه. ^۸ هدیه غَلّه-و-دانه ره که امزی چیزا جور شُده بَشه دَ خُداوند بیر و اُو ره دَ پیشوا پیش کُو و پیشوا اُو ره دَ قُربانگاه بُره. ^۹ پیشوا یگ حصّه هدیه غَلّه-و-دانه ره گِرِفته دَ عنوان نشانی دَ بِلّه قُربانگاه بُسوزنه. ای یگ هدیه خاص و یگ خوشبوی مَوردِ پَسند بلده خُداوند آسته. ^{۱۰} و باقی مَنده هدیه غَلّه-و-دانه بلده هارون و باچه های شی بَشه؛ ای مُقَدَّسترین حصّه از هدیه های خاص بلده خُداوند آسته.

^{۱۱} هدیه های غَلّه-و-دانه که دَ خُداوند تقدیم موشه، هیچ کُدم شی قد خمیرمایه جور نَشنه، چُون شُمُو نَباید خمیرمایه و غسل ره دَ عنوان هدیه خاص بلده خُداوند بُسوزنید. ^{۱۲} شُمُو میتنید اُمو چیزا ره دَ عنوان هدیه نَوَبَرِ حاصِلات دَ خُداوند بیرید، مگم اونا نَباید دَ عنوان خوشبوی مَوردِ پَسند خُداوند دَ بِلّه قُربانگاه تقدیم شُنه. ^{۱۳} پگ هدیه های غَلّه-و-دانه ره قد نَمک نَمکی کُو؛ نَمک عهد خُداي خُو ره از هدیه غَلّه-و-دانه دریغ نَکُو. پس قد تمام قُربانی ها-و-هدیه های خُو نَمک تقدیم کُو.

^{۱۴} اگه یگ هدیه غَلّه-و-دانه از نَوَبَرِ حاصِلات دَ خُداوند تقدیم مونی، خوشه های حاصِل نُو ره بَسی و دَ آتش بریو کده تقدیم کُو ^{۱۵} و دَ بِلّه شی روغو شیو کده کُنْدُر ره دَ سر شی بیل؛ ای یگ هدیه غَلّه-و-دانه آسته. ^{۱۶} و پیشوا

حِصَّه نشانی شی ره از غَلِه بریو شُدِه و از روغون شی قد تمام کُنْدُر شی دَ عِنوانِ هدیه خاص بلده خُداوند بُسوزنه.

قُرْبانی سلامتی

۳ اگه قُرْبانی ازو یگ قُرْبانی سلامتی آسته و اگه او ره از گَلِه گاوو گِرِفْتِه میره، چی نَر بَشِه، چی ماده، باید بے عیب بَشِه و او اُمُو حیوان ره دَ حُضُورِ خُداوند تقدیم کنه. ^۲ او دِسْت خُو ره دَ سِرِ حیوانِ قُرْبانی خُو کش کنه و او ره دَ دانِ خیمه مُلاقاتِ حلال کنه. بعد ازو باچه های هارون که پیشوایو آسته، خُون شی ره دَ چاردورِ قُرْبانگاه پاش بدیه. ^۳ او از قُرْبانی سلامتی خُو یگ هدیه خاص بلده خُداوند تقدیم کنه، یعنی چربی که حصه های داخلی ره موبوشنه و تمام چربی ره که دَ گِردوِبَرِ حصه های داخلی آسته، ^۴ هر دُو گُرده ره قد چربی رُوی ازوا که دَ نزدیکِ پُشتِ کمر آسته و جگرگوشه ره که قد گُرده ها گِرِفْتِه موشه. ^۵ اوخته باچه های هارون اونا ره دَ بَلِه قُرْبانی سوختنی که دَ بَلِه هیژم آتِشِ قُرْبانگاه آسته، بُسوزنه. ای یگ هدیه خاص و یگ خوشبوی مَورِدِ پَسندِ بلده خُداوند آسته.

۶ و اگه قُرْبانی ازو بلده قُرْبانی سلامتی دَ خُداوند از رَمِه آسته، چی نَر بَشِه، چی ماده، او باید یگ حیوان بے عیب تقدیم کنه. ^۷ اگه او یگ گوسپو ره دَ عِنوانِ قُرْبانی خُو تقدیم مونه، اُمُو ره دَ حُضُورِ خُداوند بیره ^۸ و دِسْت خُو ره دَ سِرِ قُرْبانی کش کده او ره دَ دانِ خیمه مُلاقاتِ حلال کنه. بعد ازو باچه های هارون خُون شی ره دَ چاردورِ قُرْبانگاه پاش بدیه. ^۹ و او از قُرْبانی سلامتی چربی شی ره دَ عِنوانِ هدیه خاص بلده خُداوند تقدیم کنه: تمام دُمبِه شی ره از استُعُونِ پُشتِ کمر جدا کنه، چربی که حصه های داخلی ره موبوشنه و پگِ چربی که دَ گِردوِبَرِ حصه های داخلی آسته، ^{۱۰} هر دُو گُرده ره قد چربی رُوی ازوا که دَ نزدیکِ پُشتِ کمر آسته و جگرگوشه ره که قد گُرده ها قَتی گِرِفْتِه موشه. ^{۱۱} اوخته پیشوا اونا ره دَ بَلِه قُرْبانگاه دَ عِنوانِ هدیه خوراکی بُسوزنه. ای یگ هدیه خاص بلده خُداوند آسته.

۱۲ و اگه قُرْبانی ازو یگ بَز آسته، او اُمُو ره دَ حُضُورِ خُداوند بیره ^{۱۳} و دِسْت خُو ره دَ سِرِ شی کش کده او ره دَ دانِ خیمه مُلاقاتِ حلال کنه. بعد ازو باچه های هارون خُون شی ره دَ چاردورِ قُرْبانگاه پاش بدیه. ^{۱۴} او اُمُو قُرْبانی خُو یگ هدیه خاص دَ خُداوند بیره، یعنی چربی ره که حصه های داخلی ره موبوشنه و پگِ چربی ره که دَ گِردوِبَرِ حصه های داخلی آسته، ^{۱۵} هر دُو گُرده ره قد چربی رُوی ازوا که دَ نزدیکِ پُشتِ کمر آسته و جگرگوشه ره که قد گُرده ها قَتی گِرِفْتِه موشه. ^{۱۶} اوخته پیشوا اونا ره دَ بَلِه قُرْبانگاه دَ عِنوانِ هدیه خوراکی بُسوزنه. ای یگ هدیه خاص و خوشبوی مَورِدِ پَسندِ خُداوند آسته. پگِ چربی ها دَ خُداوند تعلقِ دره. ^{۱۷} ای یگ حُکمِ دایمی دَ تمام نسل های شُمو دَ هر جای که زندگی مونیید آسته: شُمو هرگز چربی و خُون نَخورید!

^{۱۴} خُداوند بسمِ قد موسیٰ گپ زده گُفت: ^۲ ”قد بنی اسرائیل نقل کده بُگی که، اَگه یَگو کس نافامیده دَ باره کُدم احکامِ خُداوند گُناه کنه و چیزای که نَباید انجام دَده شُنه، یکی ازوا ره انجام بَدیه، اینی مُقررات آسته:

^۳ اَگه پیشوای که مَسَح شده گناه کنه و قوم ره مُجرِم جور کنه، او باید بلده گُناه خُو یگ نرگاو بے عیب ره دَ عِنوانِ قُربانی گُناه دَ خُداوند تقدیم کنه. ^۴ او امو نرگاو ره دَ دانِ خَیمه مُلاقات دَ حُضورِ خُداوند بیره و دست خُو ره دَ سرِ نرگاو کش کنه و او ره دَ حُضورِ خُداوند حلال کنه. ^۵ اوخته پیشوای مَسَح شده یگ مقدار خُونِ امزُو نرگاو ره گِرِفته دَ خَیمه مُلاقات بیره ^۶ و پیشوا کِلک خُو ره دَ خُونِ غوْته کده یگ مقدار خُونِ ره دَ حُضورِ خُداوند دَ پیشِ رُو پرده دَ جای مُقدَّس هفت دفعه پاش بَدیه. ^۷ پیشوا یگ مقدارِ امزُو خُونِ ره دَ شاخای قُربانگاهِ بخور که دَ حُضورِ خُداوند دَ مَنه خَیمه مُلاقات آسته بُمَله و باقی مَنده خُونِ نرگاو ره دَ بیخِ قُربانگاهِ قُربانی سوختنی که دَ دانِ درگه خَیمه مُلاقات آسته، شیو کنه. ^۸ پیشوا تمامِ چربی نرگاوِ قُربانی گُناه ره جدا کنه، یعنی چربی که حصّه های داخلی ره مُپوشنه و تمامِ چربی ره که دَ گردوبرِ حصّه های داخلی آسته، ^۹ هر دُو گرده ره قد چربی رُو ازوا که دَ نزدیکِ پشتِ کمر آسته و جگرگوشه ره که قد گرده ها گِرِفته موشه؛ ^{۱۰} امو رَقمیکه چربی نرگاوِ قُربانی سلامتی جدا موشه. بعد ازو پیشوا اونا ره دَ بله قُربانگاهِ قُربانی سوختنی بسوزنه. ^{۱۱} لیکن پوستِ نرگاو و تمامِ گوشت شی ره قد کَلّه و پیچه و تمامِ حصّه های داخلی و سرگین شی، ^{۱۲} یعنی تمامِ باقی مَنده نرگاو ره باید بُرو از خَیمه گاه دَ یگ جای پاک، دَ جایی که خَگشتَرِ قُربانگاهِ پورته موشه، بُیره و او ره دَ بله آتِشِ هیژم دَر بَدیه؛ اَره، دَ جایی که خَگشتَرِ پورته موشه، دَ اُونجی دَر دَده شُنه.

^{۱۳} و اَگه پَگِ جماعتِ اسرائیل خطا کنه و امو خطا از نظرِ جماعت پوشیده بشه، یعنی اونا یکی از کارای ره انجام بَدیه که مطابقِ احکامِ خُداوند نَباید انجام دَده شُنه و اونا مُجرِم شُنه، ^{۱۴} وختی خطای که اونا کده برَملا موشه، جماعت باید یگ نرگاو ره دَ عِنوانِ قُربانی گُناه بیره و او ره دَ پیشِ خَیمه مُلاقات تقدیم کنه. ^{۱۵} و ریش سفیدای جماعت دَ حُضورِ خُداوند دستای خُو ره دَ سرِ نرگاو کش کنه و او ره دَ حُضورِ خُداوند حلال کنه. ^{۱۶} اوخته پیشوای مَسَح شده، یگ مقدار خُونِ امزُو نرگاو ره دَ خَیمه مُلاقات بیره ^{۱۷} و پیشوا کِلک خُو ره دَ خُونِ غوْته کده امزُو خُونِ هفت دفعه دَ حُضورِ خُداوند دَ پیشِ رُو پرده پاش بَدیه. ^{۱۸} پیشوا یگ مقدارِ امزُو خُونِ ره دَ شاخای قُربانگاهِ بخور که دَ مَنه خَیمه دَ حُضورِ خُداوند آسته، بُمَله و باقی مَنده خُونِ ره دَ بیخِ قُربانگاهِ قُربانی سوختنی که دَ دانِ خَیمه مُلاقات آسته، شیو کنه. ^{۱۹} و تمامِ چربی شی ره گِرِفته دَ بله قُربانگاهِ بسوزنه. ^{۲۰} او امو کار ره قد امزی نرگاو کنه

که قد نرگاو قربانی گناه کُدد؛ اَرے عینِ کار ره قد امزی نرگاو کنه. دَ امزی رقم پیشوا بلده ازوا کفارِه مونه و اونا بخشیده موشه.^{۲۱} بعد ازو امو نرگاو قربانی شُده ره از خیمه‌گاه برُو بیره و او ره دَر بدیه، امو رقم که نرگاو اول ره دَر دد. ای یگ قربانی گناه بلده جماعت آسته.

^{۲۲} اگه یگ رهبر گناه کنه و نافامیده یکی از کارای ره انجام بدیه که مطابق تمام احکام خُداوند، خُدای شی نیاید انجام دده شُنه و او مُجرم شُنه،^{۲۳} وختی گناهی ره که کده بلده شی برَملا شُنه، او باید یگ تکه بے عیب ره دَ عنوان قربانی خُو بیرِه^{۲۴} و دِست خُو ره دَ سر تکه کش کده او ره دَ امزو جای حلال کنه که قربانی سوختنی ره دَ حُضور خُداوند حلال مونه. ای یگ قربانی گناه آسته.^{۲۵} و پیشوا یگ مقدار خُون قربانی گناه ره قد کلک خُو گرفته دَ شاخای قربانگاه قربانی سوختنی بُمله و باقی منده خون ره دَ بیخ قربانگاه قربانی سوختنی شیو کنه.^{۲۶} و پگ چربی ازو ره رقم چربی قربانی سلامتی دَ بله قربانگاه بسوزنه. دَمزی رقم پیشوا بلده گناه امزو رهبر کفارِه مونه و او بخشیده موشه.

^{۲۷} اگه یگ نفر از مردُم عام نافامیده گناه کنه و یکی از کارای ره انجام بدیه که مطابق احکام خُداوند نیاید انجام دده شُنه، او مُجرم موشه.^{۲۸} وختی گناهی ره که کده بلده شی برَملا موشه، او باید یگ بَر مادِه بے عیب ره دَ عنوان قربانی خُو بلده گناهی که کده بیرِه^{۲۹} و دِست خُو ره دَ سر قربانی گناه کش کده او ره دَمزو جای حلال کنه که قربانی سوختنی ره حلال مونه.^{۳۰} و پیشوا یگ مقدار خُون بَر ره قد کلک خُو گرفته دَ شاخای قربانگاه قربانی سوختنی بُمله و باقی منده خون ره دَ بیخ قربانگاه شیو کنه.^{۳۱} او تمام چربی شی ره جدا کنه، امو رقم که چربی قربانی سلامتی جدا موشه. و پیشوا او ره دَ بله قربانگاه دَ عنوان خوشبوی مَوردِ پَسندِ خُداوند بسوزنه. دَمزی رقم پیشوا بلده امزو نفر کفارِه مونه و او بخشیده موشه.

^{۳۲} اگه او نفر یگ گوسپو ره بلده قربانی خُو دَ عنوان قربانی گناه میره، او یگ میش بے عیب ره بیرِه^{۳۳} و دِست خُو ره دَ سر قربانی گناه کش کنه و او ره دَ عنوان قربانی گناه دَمزو جای حلال کنه که قربانی سوختنی ره حلال مونه.^{۳۴} و پیشوا یگ مقدار خُون قربانی گناه ره قد کلک خُو گرفته دَ شاخای قربانگاه قربانی سوختنی بُمله و باقی منده خون شی ره دَ بیخ قربانگاه شیو کنه.^{۳۵} او تمام چربی ازو ره جدا کنه، امو رقم که چربی گوسپون قربانی سلامتی جدا موشه؛ و پیشوا او ره دَ بله قربانگاه دَ سر هدیه‌های خاص خُداوند بسوزنه. دَ امزی طریق پیشوا بلده ازو نفر بخاطر گناهی که کده، کفارِه مونه و او بخشیده موشه.

۵ اگه یگو کس دزی باره گناه کنه یعنی آوازِ قَسَمِ دهنده ره بَشَنوَه و شاهدِ چیزی که دیده یا خبر دره آسته و توره نگیه، او سزای گناه خو ره مینگره.^۲ یا اگه کدم کس د یگو چیزِ نَجِسِ دَکه بخوره، یعنی د لاشِ حیوانِ درنده نَجِس، د لاشِ چارپایِ نَجِس یا د لاشِ خَزِنِدِه نَجِس، اگه بے خبر ام بَشه، او مُجرِمِ موشه.^۳ اگه یگو کس د نَجِسِ انسانِ دَکه بخوره، هر رقمِ نَجِسِ که میتنه انسان ره نَجِسِ کنه، حتی اگه بے خبر ام بَشه، وختیکه خبر موشه، او مُجرِمِ موشه.^۴ یا اگه یگو کس از دان شی قَسَمِ ناسنجیده بُر شنه، بلده کارِ بد یا بلده کارِ خوب، یعنی د هر کارِ که یگ آدم ناسنجیده قَسَمِ بخوره، اگه بے خبر ام بَشه، وختیکه خبر موشه، هر کدمِ امزی قَسَمِ ها که بَشه او مُجرِمِ موشه.^۵ پس وختیکه یگ نفر د یکی امزی چیزا مُجرِمِ موشه، او باید گناهی ره که کده، اقرار کنه^۶ و جُرْمَانِه خو ره بخاطرِ گناهی که کده د خداوند بیره؛ او یگ حیوانِ ماده ره از رمه، چی گوسپو بَشه، چی بُز د عنوانِ قُرْبَانِی گناه بیره و پیشوا بلده ازو بخاطرِ گناهِ شی کفاره کنه.^۷ اگه او آدم تَوَانِ شی نَمُوشه که یگ گوسپو بیره، او باید بلده جُرْمَانِه خو بخاطرِ گناهی که کده دُو قَمَرِی یا دُو کَوْتَرِ د حُضُورِ خُداوند بیره؛ یگ شی ره د عنوانِ قُرْبَانِی گناه و دیگه شی ره د عنوانِ قُرْبَانِی سوختنی.^۸ او باید اونا ره د پیشوا بیره و پیشوا اول امو ره که بلده قُرْبَانِی گناه آسته تقدیم کنه. او سر شی ره تاو بدیه، مگم از تن شی جدا نکنه.^۹ او یگ مقدارِ خُونِ قُرْبَانِی گناه ره گرفته د بغلِ قُرْبَانِگَاهِ پاش بدیه و باقی مَندِه شی ره د بیخِ قُرْبَانِگَاهِ خَشپه کنه. ای یگ قُرْبَانِی گناه آسته.^{۱۰} بعد ازو دَوَمِ شی ره د عنوانِ قُرْبَانِی سوختنی د مَطَابِقِ مُقَرَّرَاتِ تقدیم کنه. دَمزی رقمِ پیشوا بلده امزو نفر بخاطرِ گناهی که کده کفاره مونه و او نفر بخشیده موشه.

۱۱ لیکن اگه تَوَانِ شی نَمُوشه که دُو قَمَرِی یا دُو کَوْتَرِ بیره، اوخته بلده قُرْبَانِی خو بخاطرِ گناهی که کده، او یگ دَهْمِ ایفه بهترین آرد ره د عنوانِ قُرْبَانِی گناه بیره، مگم او نَباید د بِلِه ازو روغو شیو کنه و نه ام کُنْدَرِ د سر شی بیله، چراکه ای یگ قُرْبَانِی گناه آسته.^{۱۲} او باید آرد ره د پیشوا بیره و پیشوا یگ مُشْتِ شی ره د عنوانِ نشانی شی بگیره و د سر هدیه‌های خاصِ خُداوند د بِلِه قُرْبَانِگَاهِ بَسوزنه. ای یگ قُرْبَانِی گناه آسته.^{۱۳} دَمزی رقمِ پیشوا بلده ازو بخاطرِ گناهی که د باره یکی امزی چیزا کده کفاره مونه و او آدم بخشیده موشه. باقی مَندِه آرد رقمِ هدیه غله-و-دانه از پیشوا بَشه.^{۱۴}

۱۴ و خُداوند قد موسی گپ زده گُفت: ^{۱۵} "اگه یگ آدم خطا کنه که نافامیده د باره یکی از چیزای مُقَدَّسِ خُداوند گناه کنه، اوخته او باید یگ فُوجِ بے عیب ره از رمه گرفته د عنوانِ جُرْمَانِه خو د خُداوند بیره؛ اَرزِشِ ازو برابرِ مِثقالِ

های نُقره بَشه که مُطابِقِ مِثقالِ خَیمه مُقدَّسِ بلدهِ جُرمانه تعیین شده. ^{۱۶} و دَ باره اُمُو چِیزِ مُقدَّسِ که اُو گُناه کده، باید تاوانِ بَدیه و پَنج-یگِ ام دَ بِلَه شی اِضافه کُنه؛ اُو اُمُو ره دَ پیشوا بَدیه و پیشوا قد قُوجِ جُرمانه بلده اَزُو کِفاره کُنه و اُو بخشیده مُوشه.

^{۱۷} و اگه یگو کس گُناه کنه و یکی از کارای ره انجام بَدیه که مُطابِقِ تمامِ احکامِ خُداوند نَباید انجام دده شنه، باوجودِ که پی نَبَرده، اُو مُجرِمِ حسابِ مُوشه و سزای گُناه خُو ره مینگره. ^{۱۸} اُو باید یگ قُوجِ بے عیب ره از رمه گِرَفته مُطابِقِ اَرزِشِ تعیین شده دَ عِنوانِ جُرمانه خُو دَ پیشوا بیره و پیشوا بلده اَزُو بخاطرِ خطای که نافامیده از شی سر زده، کِفاره مُونه و اُو بخشیده مُوشه. ^{۱۹} ای یگِ جُرمانه یه، چُون اُو واقِعاً دَ حُضُورِ خُداوند مُجرِم اَسته.

^{۲۰} و خُداوند قد موسی گپ زده گُفت: ^{۲۱} "اگه یگ نفر گُناه کنه و دَ ضِدِ خُداوند خیانت کُنه، یعنی اُو دَ همسایه خُو دَ باره یگو امانت یا گرو دروغ بگیه، یا یگو چیزی ره دُزی کنه یا مالِ همسایه ره دَ زور بگیره، ^{۲۲} یا یگو چیزی گم شده ره که پیدا کده دَ باره شی دروغ بگیه و دَ باره یکی از کارای که انسان دَ وسیله شی گُناهکار مُوشه قَسمِ دروغ بخوره، ^{۲۳} وختیکه اُو گناه کد و مُجرِم شد، اُو چیزی ره که دُزی کده یا چیزی ره که دَ زور گِرَفته یا چیزی که دَ پیش شی امانت بُوده یا چیزی گم شده ره که پیدا کده، ^{۲۴} و یا چیزی ره که دَ باره شی قَسمِ دروغ خورده، پگ شی ره باید پس بَدیه و پَنج-یگِ ام دَ بِلَه شی اِضافه کُنه. اُو اُمُو چیز ره دَ صاحب شی دَ امزُو روز بَدیه که جُرمانه خُو ره میره. ^{۲۵} اُو باید جُرمانه خُو ره بلده خُداوند یگ قُوجِ بے عیب از رمه دَ مُطابِقِ اَرزِشِ تعیین شده، دَ عِنوانِ جُرمانه دَ پیشوا بیره. ^{۲۶} و پیشوا بلده اَزُو دَ حُضُورِ خُداوند کِفاره مُونه و اُو از هر کاری که کده بَشه و دَ وسیله اَزُو مُجرِم شده بَشه، بخشیده مُوشه."

مُقرراتِ مُختلِفِ دَ باره قُربانی ها و هدیه ها

^{۲۷} و خُداوند قد موسی گپ زده گُفت: ^{۲۸} "دَ هارون و باچه های شی امر کده بگی: 'مُقرراتِ بلده قُربانی سوختنی اینی اَسته: قُربانی سوختنی باید تمامِ شاو تا صُبح دَ بِلَه اَتشدانِ قُربانگاه بُمنه و اَتشِ قُربانگاه ام روشو بَشه. ^{۲۹} بعد اَزُو پیشوا باید کالای کتانی خُو ره بپوشه و زیرپوشی کتانی ره دَ جان خُو کنه و خگشترِ قُربانی سوختنی ره که دَ بِلَه اَتشِ قُربانگاه سوختنده شده، جَم کده دَ پالوی قُربانگاه بیله. ^{۳۰} بعد اَزُو کالای خُو ره بُر کده، یگ کالای دِیگه بپوشه و خگشتر ره بُرو از خیمه گاه دَ یگ جای پاک بُره. ^{۳۱} اَتشِ بِلَه قُربانگاه باید دَ بِلَه شی سوخته بوره و کُل نَشنه؛ پیشوا باید هر صُبح دَ بِلَه شی هیژم در بَدیه و قُربانی سوختنی ره دَ بِلَه شی دَ ترتیبِ بچینه و چربی قُربانی

سلامتی ره د بِلِه شی بُسوزنه. ^{۱۳} آتِش بِلِه قُربانگاه باید همیشه سوخته بوره و گُل نَشنه.

^{۱۴} مَقَررات بِلِه هدیِه غَلّه-و-دانه اینی آسته: باچه های هارون باید او ره د حُضور خُداوند د پیش رُوی قُربانگاه تقدیم کنه. ^{۱۵} و پیشوا باید یگ مُشت بهترین آرد هدیِه غَلّه-و-دانه و روغون شی ره قد پگ کُنْدِر که د بِلِه هدیِه غَلّه-و-دانه آسته بگیره و د عنوان نشانی د بِلِه قُربانگاه بِلِه خوشبُوی مَورد پَسند خُداوند بُسوزنه. ^{۱۶} باقی مَنده شی ره هارون و باچه های شی بُوخوره؛ او بَدون خَمیرمایه پُخته شنه و د جای مَقَدَس خورده شنه؛ اونا باید او ره د حولی خَمیه مُلاقات بُوخوره. ^{۱۷} او نَباید قد خَمیرمایه پُخته شنه؛ ما او ره د عنوانِ حقی ازوا از هدیه‌های خاص خُو دَزوا ددیم؛ او کاملاً مَقَدَس آسته، مثل قُربانی گناه و قُربانی جرم. ^{۱۸} تمام باچه ها از مینکل اولاده هارون میتنه ازو بُوخوره. ای حقی دایمی ازوا د تمام نسل های ازوا از هدیه های خاص خُداوند آسته. هر چیزی که دَزوا دَکه بُوخوره مَقَدَس موشه. ”

^{۱۹} و خُداوند قد موسی گپ زده گُفت: ^{۲۰} ”هدیه که هارون و باچه های شی از روز مَسح شُدون خُو د خُداوند تقدیم کنه اینی آسته: دَهْم حِصّه یگ ایفه از بهترین آرد د عنوانِ هدیه غَلّه-و-دانه دایمی، نیم شی ره د وخت صُبح و نیم شی ره د وخت شام. ^{۲۱} او باید قد روغو د بِلِه تاوه پُخته شنه؛ او ره قد روغو گت کده توتّه توتّه کُو و بریو کده بِلِه هدیه غَلّه-و-دانه د عنوانِ خوشبُوی مَورد پَسند خُداوند تقدیم کُو. ^{۲۲} پیشوای بُررگ که از مینکل باچه های هارون مَسح شُده جانشین ازو موشه، باید امی هدیه ره تقدیم کنه. ای حقی دایمی خُداوند آسته و باید کاملاً سوختنده شنه. ^{۲۳} هر هدیه غَلّه-و-دانه پیشوا باید کاملاً سوختنده شنه و نَباید خورده شنه. ”

^{۲۴} و خُداوند قد موسی گپ زده گُفت: ^{۲۵} ”قد هارون و باچه های شی گپ زده بگی: ’مَقَررات بِلِه قُربانی گناه اینی آسته: د جای که قُربانی سوختنی حلال موشه، قُربانی گناه ام باید د امزو جای د حُضور خُداوند حلال شنه. ای قُربانی کاملاً مَقَدَس آسته. ^{۲۶} پیشوای که او ره د عنوانِ قُربانی گناه تقدیم مونه، او ره بُوخوره؛ او باید د جای مَقَدَس خورده شنه، یعنی د حولی خَمیه مُلاقات. ^{۲۷} هر کسی که د گوشت ازو دِست مَبِرزه باید تقدیس شُده بشه، و اگه خُون ازو د یگو کالا بیره، امو چیزی که د بِلِه شی خُون پَریده باید د یگ جای مَقَدَس شُشته شنه. ^{۲۸} ظرفِ گلی که گوشتِ قُربانی د مَنه شی پُخته شُده باید میده شنه؛ و لِه اگه د ظرفِ برونزی پُخته شُده بشه، امو ظرف باید خُوب پاک شنه و قد آو شُشته شنه. ^{۲۹} تمام باچه های پیشوا میتنه امزو گوشتِ قُربانی بُوخوره. ای قُربانی کاملاً مَقَدَس آسته. ^{۳۰} مگم هیچ قُربانی گناه که خُون شی د خَمیه مُلاقات آورده موشه تا د جایگاهِ مَقَدَس کِفاره کنه، باید خورده نَشنه، بَلکه د آتِش سوختنده شنه. ”

۷ ای مَقَرَاتِ بَلَدِهِ قُرْبَانِي خَطَا يَه، اِي كَامِلًا مُقَدَّسَ اَسْتَه: ۲ د جايي كه قُرْبَانِي سوختني ره حلال مونه، قُرْبَانِي خطا ام بايد د اُونجِي حلال شنه و خُون شِي د چار دَوَرِ قُرْبَانِگَاه پاش دده شنه. ۳ تمام چربي شِي بايد تَقْدِيمِ شنه: دُمِبِه شِي، چربي كه حِصَّه هاي داخِلِي شِي ره مَپوشَنه، ۴ هر دُو گُردِه و چربي رُوي شِي كه د نَزْدِيكِ پُشْتِ كَمَرِ اَسْتَه و جِگَرگوشه ره كه قد گُردِه ها بايد گِرِفْتَه شنه. ۵ و پيشوا اونا ره د عِنْوَانِ هَدِيَه خاص بَلَدِه خُداوند د سِرِ قُرْبَانِگَاه بَسُوَزَنه. اِي يگ جُرْمَانِه اَسْتَه. ۶ پِگِ اَوْلَادايِ پيشوايو كه باچه بَشَه ميْتَنه اَزُو بُوخوره؛ اُو بايد د جاي مُقَدَّسِ خورده شنه. اُو كَامِلًا مُقَدَّسَ اَسْتَه. ۷ قُرْبَانِي گُناهِ رَقْمِ قُرْبَانِي خَطَا يَه و بَلَدِه ازوا يگ مَقَرَاتِ اَسْتَه. پيشواي كه د وَسِيْلَه اَزُو كِفَارِه مونه، گوشتِ قُرْبَانِي اَزُو موشه. ۸ امچنان پيشواي كه قُرْبَانِي سوختني يگو كس ره تَقْدِيمِ مونه، اُو پوستِ امزُو قُرْبَانِي سوختني ره كه تَقْدِيمِ كده بَلَدِه خُو بَگِيْرَه. ۹ هر هَدِيَه غَلَّه-و-دانه كه د تَنْدُوْرِ پُخْتَه شنه و هر هَدِيَه كه د مَنِه كَرَايِي يا د بَلَه تاوه پُخْتَه شنه، دَمزُو پيشواي تَعْلُقِ مِيگِيْرَه كه اُو ره تَقْدِيمِ كده. ۱۰ و هر هَدِيَه غَلَّه-و-دانه كه قد روغو گت شده بَشَه يا خُشْكِ بَشَه، از پِگِ باچه هاي هارون موشه و بايد يگ برابر دزوا تَقْسِيْمِ شنه.

مَقَرَاتِ قُرْبَانِي سَلَامَتِي

۱۱ مَقَرَاتِ بَلَدِهِ قُرْبَانِي سَلَامَتِي كه يگ نفر د خُداوند تَقْدِيمِ مونه ايني اَسْتَه: ۱۲ اگه اُو نفر امي قُرْبَانِي ره د عِنْوَانِ شُكْرگُزاري تَقْدِيمِ مونه، اُو بايد قد قُرْبَانِي شُكْرگُزاري تُكِي هاي فَطِيْرِ روغو گت شده، نان هاي فَطِيْرِ تُنْگ-و-كَكْرَك كه رُوي شِي قد روغو چرب شده و نان هاي كه از بَهْتَرِيْنِ آردِ اَسْتَه و قد روغو گت شده، تَقْدِيمِ كنه. ۱۳ قد امزي تُكِي ها فَتِي اُو بايد نانِ خَمِيْرَمَايَه تُو ره قد قُرْبَانِي شُكْرگُزاري سَلَامَتِي خُو تَقْدِيمِ كنه. ۱۴ امزي تُكِي ها از هر هَدِيَه يگ تُكِي د عِنْوَانِ هَدِيَه بَلَنْدِ كَدَنِي د خُداوند تَقْدِيمِ كنه؛ و اِي د پيشواي تَعْلُقِ مِيگِيْرَه كه خُونِ قُرْبَانِي سَلَامَتِي ره پاش ميديه. ۱۵ گوشتِ قُرْبَانِي شُكْرگُزاري سَلَامَتِي امزُو نفر بايد د رُوزِ قُرْبَانِي شِي خورده شنه و هيچ چيزي اَزُو ره تا صَبْحِ باقِي نَيْلِه. ۱۶ و لِه اگه قُرْبَانِي اَزُو يگ نَذْرِي قُرْبَانِي داوطلبانه بَشَه، د رُوزِي كه قُرْبَانِي خُو ره تَقْدِيمِ مونه، بايد اُو ره بُوخوره و باقِي مَنَدِه شِي د صَبْحِ امزُو رُوزِ خورده شنه. ۱۷ ليكن باقِي مَنَدِه گوشتِ قُرْبَانِي بايد د رُوزِ سِوْمِ د آتَشِ سوختنده شنه. ۱۸ و اگه گوشتِ قُرْبَانِي سَلَامَتِي اَزُو د رُوزِ سِوْمِ خورده شنه، اُو قَبُولِ نَمُوشَه و كَسِي ام كه اُو ره قُرْبَانِي كده بَلَدِه شِي حِسَابِ نَمُوشَه؛ اُو نَجَسِ شده و كَسِي كه اَزُو بُوخوره سزاي گُناهِ خُو ره مِيْنِگَرَه. ۱۹ گوشتي كه د يگو چيزي نَجَسِ دَكِه مُوخوره، نَبَايدِ خورده شنه، بَلَكِه د آتَشِ سوختنده شنه. پِگِ كَسايِ كه شَرَعًا پاك اَسْتَه ميْتَنه اَزُو گوشتِ بُوخوره. ۲۰ ليكن كَسِي كه از گوشتِ قُرْبَانِي سَلَامَتِي كه د خُداوند تَقْدِيمِ شده مُوخوره د حَالِيَكِه هَنُوزِ

نَجَسِ آسْتَه، اُو نَفَر باید از قَوْمِ خُو قَطْعِ شُنَه. ^{۲۱} مَثَلًا اَگَه کَس دَ یَگُو چِیزِی نَجَسِ دُکَه مُوخورَه، چِی دَ نَجَسِی اِنسان، چِی دَ حَیوانِ نَجَسِ یا هَر چِیزِی نَجَسِ و مُردارِ دِیگَه و بَعَدِ اَزُو از گوشتِ قُرَبانی سلامتی که دَ خُداوند تقدیم شُدَه مُوخورَه، اُو نَفَر باید از مَنَه قَوْمِ خُو آخِ شُنَه. ”

مُقَررات دَ بارَه چِری و خُون

^{۲۲} و خُداوند قَدِ مُوسِی گَپِ زَدَه گُفَت: ^{۲۳} ”قَدِ بَنیِ اِسْرائیلِ گَپِ زَدَه بَگِی: ’شُمُو هِیچِ چِری گاو، گوسپو و بَرِ رَه نَباید بُوخُورید. ^{۲۴} چِری حَیوانِ خُودمُردَه و چِری حَیوانی که دَ وَسِیلَه جانُورِ دَرِنَدَه کُشْتَه شُدَه، مِیْتَنَه بَلَدَه هَر کارِ اِسْتِفاَدَه شُنَه، لِیکِن هَرگِزِ اُو رَه نَخُورید. ^{۲۵} هَر کَسِی که از چِری حَیوانی بُوخُورَه که اَزُو یَگِ هَدِیَه خاصِ بَلَدَه خُداوند تقدیم شُدَه، اُو نَفَر باید از مَنَه قَوْمِ خُو آخِ شُنَه. ^{۲۶} شُمُو هِیچِ رَقْمِ خُونِ رَه دَ هِیچِ جَای بُوَد-و-بَاشِ خُو نَخُورید، چِی از مُرْغَکُو بَشَه، چِی از حَیوانا. ^{۲۷} هَر کَسِی که خُونِ مُوخورَه، هَر رَقْمِ شِی که بَشَه، اُو نَفَر باید از مَنَه قَوْمِ خُو آخِ شُنَه. ”

حَقِ پِیشِوا یو

^{۲۸} خُداوند قَدِ مُوسِی گَپِ زَدَه گُفَت: ^{۲۹} ”قَدِ بَنیِ اِسْرائیلِ گَپِ زَدَه بَگِی، ’هَر کَسِی که قُرَبانی سلامتی خُو رَه دَ خُداوند تقدیم مُونَه، اُو باید از قُرَبانی سلامتی خُو یَگِ هَدِیَه دَ خُداوند بَیِرَه. ^{۳۰} اُو باید قَدِ دِستایِ خُودِ خُو هَدِیَه‌هایِ خاصِ خُداوند رَه بَیِرَه؛ اُو چِری رَه قَدِ سِینَه بَیِرَه تا سِینَه دَ عِنوانِ هَدِیَه بَلَنَدِ کَدَنی دَ حُضُورِ خُداوند بَلَنَدِ شُنَه. ^{۳۱} و پِیشِوا چِری رَه دَ بِلَه قُرَبانگَاهِ بَسُوزَنَه، مَگَمِ سِینَه از هَارُونِ و باچَه‌هایِ شِی بَشَه. ^{۳۲} اُو رانِ رَاسْتِ رَه از قُرَبانی سلامتی خُو دَ عِنوانِ هَدِیَه دَ پِیشِوا بَدِیَه. ^{۳۳} و از مِینَکَلِ باچَه‌هایِ هَارُونِ هَر کَسِی که خُونِ و چِری قُرَبانی سلامتی رَه تقدیم مُونَه، رانِ رَاسْتِ حَقِ اَزُو مُوشَه، ^{۳۴} چِراکه ما سِینَه بَلَنَدِ شُدَه و رانِ تقدیم شُدَه رَه از بَنیِ اِسْرائیلِ از قُرَبانی های سلامتی ازوا گِرَفْتِیم و اونا رَه دَ هَارُونِ پِیشِوا و باچَه‌هایِ شِی دَ عِنوانِ حَقِ دایمی از طرفِ بَنیِ اِسْرائیلِ دَدِیم. ”

^{۳۵} اَمی حَقِ هَارُونِ و حَقِ باچَه‌هایِ شِی از هَدِیَه‌هایِ خاصِ خُداوند آسْتَه دَ رُوزی که مُوسِی اونا رَه پِیشِ اُورَدِ تا بَحِیثِ پِیشِوا دَ خُداوند خِدْمَتِ کُنَه، ^{۳۶} چُونِ خُداوند حُکَمِ کَدِ که اَمی حَقِ از بَنیِ اِسْرائیلِ دَزُوا دَدَه شُنَه دَ رُوزی که اونا مَسَحِ شُد. اِی حَقِ دایمی ازوا دَ تَمَامِ نَسْلِ هَا اَزُوا آسْتَه. ^{۳۷} اِینَمی مُقَرراتِ بَلَدَه قُرَبانی سوختنی، بَلَدَه هَدِیَه عَله-و-دانه، بَلَدَه قُرَبانی کُناه، بَلَدَه قُرَبانی خَطَا، بَلَدَه قُرَبانی تَقْدِیس-و-تَعِیینِ و بَلَدَه قُرَبانی سلامتی آسْتَه ^{۳۸} که خُداوند دَ

مُوسَى دَ بِلِه كوه سِينَا اَمْر كد، دَ روزی كه دَ بیابونِ سِينَا مُوسَى دَ بَنی اِسْرَائیل حُكْم كد كه قُربانی های خُو ره بِلده خُداوند بیرِه.

مَسَح كدونِ هَارُون و باچه های شی بِلده وَظیفِه پیشوایی

۸ خُداوند قد مُوسَى گپ زده گُفت: ^۲ "هَارُون و باچه های شی ره قد کالا های پیشوایی، روغونِ مَسَح، نَرگاوِ قُربانی گُناه، دُو قُوچ و یگ تُكری نانِ فطیرِ گِرِفته بَیر ^۳ و پگِ جماعت ره دَ دانِ درگِه خَیمِه مُلاقات جَم كُو." ^۴ پس مُوسَى اَمُو رَقْم كد كه خُداوند دَ زشی اَمْر كُدد و جماعت دَ دانِ درگِه خَیمِه مُلاقات جَم شُد. ^۵ اوخته مُوسَى دَ جماعت گُفت: "اینی كاری آسته كه خُداوند اَمْر كده و باید انجام دَده شُنه." ^۶ پس مُوسَى هَارُون و باچه های شی ره پیش اُورد و اونا ره قد آو غُسل دَد. ^۷ بعد ازو پیرو ره دَ جانِ هَارُون كد و كمر بسته ره دَ كمر شی بسته كده چَپَن ره دَ ز شی پوشند و ایفود ره دَ بِلِه پگِ ازوا دَ زشی دَد و بَندِ ایفود ره دَ بِلِه شی بسته كده ایفود ره دَ وسیله بَندِ دَ جانِ ازو سخت كد. ^۸ بعد ازو سینه-بَندِ ره دَ بِلِه سینه هَارُون بسته كد و اُوریم و تُمیم ره دَ مَنِه سینه-بَندِ ایشْت. ^۹ دَ آخِر، لُنگی ره دَ سر شی دَد و دَ پیشِ رُوی لُنگی، نشانِ طَلایی نیم تاجِ مُقَدَّس ره نَصَب كد، اَمُو رَقْم كه خُداوند دَ مُوسَى اَمْر كُدد. ^{۱۰} اوخته مُوسَى روغونِ مَسَح ره گِرِفت و خَیمِه مُقَدَّس و تمامِ چیزای ره كه دَ مَنِه شی بُود مَسَح كده تقدیس كد. ^{۱۱} او یگِ مقدارِ روغونِ مَسَح ره هفت دفعه دَ بِلِه قُربانگاهِ پاش دَد و قُربانگاه و تمامِ اسبابِ شی ره قد لَگند و پایه شی مَسَح كد تا اونا ره تقدیس كنه. ^{۱۲} بعد ازو یگِ مقدارِ روغونِ مَسَح ره دَ سرِ هَارُون شیو كده او ره مَسَح كد تا او ره ام تقدیس كنه. ^{۱۳} و مُوسَى باچه های هَارُون ره پیش اُورده پیرونا ره دَ زوا پوشند، كمر بندِ ها ره دَ كمرِ ازوا بسته كد و كوله ها ره دَ سرِ ازوا ایشْت، اَمُو رَقْم كه خُداوند دَ مُوسَى اَمْر كُدد. ^{۱۴} بعد ازو مُوسَى نَرگاوِ قُربانی گُناه ره پیش اُورد و هَارُون و باچه های شی دَ سرِ نَرگاوِ قُربانی گُناه دِست كَشید. ^{۱۵} اوخته مُوسَى نَرگاوِ ره حلال كد و از خُونِ شی گِرِفته قد كِلَك خُو دَ شاخای چارِ شَنگِ قُربانگاهِ مَلید و قُربانگاه ره پاک كد و باقی مَنده خُونِ ره دَ بیخِ قُربانگاه شیو كده او ره تقدیس كد تا دَ بِلِه شی كِفاره كنه. ^{۱۶} بعد ازو مُوسَى تمامِ چربی ره كه دَ بِلِه حِصّه های داخلی بُود قد جِگر گوشه و دُو گُرده و چربی ازوا گِرِفت و دَ بِلِه قُربانگاه سوختند. ^{۱۷} مگم پوست و گوشت و سرگینِ نَرگاو ره بُرو از خَیمه گاه دَ آتِش سوختند، اَمُو رَقْم كه خُداوند دَ مُوسَى اَمْر كُدد. ^{۱۸} بعد ازو مُوسَى قُوچِ قُربانی سوختنی ره پیش اُورد و هَارُون و باچه های شی دَ سرِ ازو دِست كَشید. ^{۱۹} و مُوسَى او ره حلال كد و خُونِ شی ره دَ چار دُورِ قُربانگاه پاش دَد. ^{۲۰} و خَتیكه قُوچِ دَ حِصّه های مُخْتَلِفِ ثُوته ثُوته شُد، مُوسَى كله و ثُوته ها ره قد چربی شی سوختند. ^{۲۱} و غَبْتیكه حِصّه های داخلی و پَیچه های شی قد آو شُشته شُد، مُوسَى تمامِ قُوچِ ره دَ

بَلِه قُرْبَانِگَاهِ سُوخْتَنِي دَ اِي يِگ قُرْبَانِي سُوخْتَنِي دَ عِنَوَانِ خُوشْبُوي مَوْرِدِ پَسَنْدِ خُداوند بُوْد، يِگ هِدِيه خَاص بَلِدِه خُداوند، اَمُو رَقْمِ كِه خُداوند دَ مَوْسِي اَمْر كُود. ^{۲۲} و مَوْسِي قُوچِ دَوْمِ رِه يِعْنِي قُوچِ مَرَايِمِ تَعْيِيْن-و-تَقْدِيْسِ پِيْشَوَايُو رِه نَزْدِيكِ اَوْرُد و هَارُون و بَاچِه هَاي شِي دَ سَرِ اَزُو اَمِ دِسْتِ كَشِيْد. ^{۲۳} اوخْتِه مَوْسِي اُو رِه حَلَالِ كَد و يِگ مِقْدَارِ خُونِ شِي رِه گِرْفْتِه دَ نَرْمِي گُوشِ رَاسْتِ و دَ شَسْتِ دِسْتِ رَاسْتِ و دَ شَسْتِ پَايِ رَاسْتِ هَارُونِ مَلِيْد. ^{۲۴} بَعْدِ اَزُو مَوْسِي بَاچِه هَاي هَارُونِ رِه نَزْدِيكِ اَوْرُدِه يِگ مِقْدَارِ خُونِ رِه دَ نَرْمِي گُوشِ رَاسْتِ اَزُوا و دَ شَسْتِ دِسْتِ رَاسْتِ اَزُوا و دَ شَسْتِ پَايِ رَاسْتِ اَزُوا مَلِيْد و بَاقِي مَنْدِه خُونِ رِه دَ چَارْدَوَرِ قُرْبَانِگَاهِ پَاشِ دَد. ^{۲۵} بَعْدِ اَزُو چَرْبِي، دُمْبِه، تَمَامِ چَرْبِي بَلِه حِصَّه هَاي دَاخِلِي، جِگَرگُوشِه و هَر دُو گُرْدِه رِه قَدِ چَرْبِي اَزُوا و رَانِ رَاسْتِ گِرْفْتِ ^{۲۶} و اَزِ مَنِه تُكْرِي نَانِ فَطِيْرِ كِه دَ حُضُورِ خُداوند بُوْد، يِگ تُكِي فَطِيْرِ و يِگ نَانِ رُوعْنِي و يِگ نَانِ تُنْگ-و-كَكْرَكِ رِه گِرْفْتِ و اُونَا رِه دَ بَلِه چَرْبِي و رَانِ رَاسْتِ اِيْشْت. ^{۲۷} و مَوْسِي پِگِ اَزُوا رِه دَ بَلِه دِسْتَايِ هَارُونِ و دَ بَلِه دِسْتَايِ بَاچِه هَاي شِي اِيْشْت و اُونَا اَمُو چِيْزَا رِه دَ عِنَوَانِ هِدِيه بِلَنْدِ كَدْنِي دَ حُضُورِ خُداوند بِلَنْدِ كَد. ^{۲۸} اوخْتِه مَوْسِي اُونَا رِه اَزِ دِسْتَايِ اَزُوا گِرْفْتِ و دَ بَلِه قُرْبَانِگَاهِ دَ سَرِ قُرْبَانِي سُوخْتَنِي اِيْشْتِه دَرِ دَد. اِي قُرْبَانِي مَرَايِمِ تَعْيِيْن-و-تَقْدِيْسِ پِيْشَوَايُو دَ عِنَوَانِ خُوشْبُوي مَوْرِدِ پَسَنْدِ بُوْد، يِگ هِدِيه خَاص بَلِدِه خُداوند. ^{۲۹} بَعْدِ اَزُو مَوْسِي سَبِيْنِه قُوچِ رِه گِرْفْتِ و اُو رِه دَ عِنَوَانِ هِدِيه بِلَنْدِ كَدْنِي دَ حُضُورِ خُداوند بِلَنْدِ كَد؛ اَمِي حِصَّه اَزِ قُوچِ قُرْبَانِي مَرَايِمِ تَعْيِيْنِ كَدُونِ پِيْشَوَايُو تَقْسِيْمِ مَوْسِي بُوْد، اَمُو رَقْمِ كِه خُداوند دَ مَوْسِي اَمْرِ كُود. ^{۳۰} دَ اَخِرِ، مَوْسِي يِگ مِقْدَارِ رُوعُونِ مَسَحِ و يِگ مِقْدَارِ خُونِي رِه كِه دَ بَلِه قُرْبَانِگَاهِ بُوْد گِرْفْتِ و دَ بَلِه هَارُونِ و كَالَا هَاي شِي و دَ بَلِه بَاچِه هَاي شِي و كَالَا هَاي اَزُوا پَاشِ دَد. دَ اَمْرِي رَقْمِ هَارُونِ رِه قَدِ كَالَا هَاي شِي و بَاچِه هَاي شِي رِه قَدِ كَالَا هَاي اَزُوا تَقْدِيْسِ كَد.

^{۳۱} اوخْتِه مَوْسِي دَ هَارُونِ و بَاچِه هَاي شِي كُفْت: "گُوشْتِ رِه دَ دَانِ دَرِگِه خَيْمِه مَلَاقَاتِ جُوشِ بَدِيْدِ و قَدِ نَانِي كِه دَ مَنِه تُكْرِي قُرْبَانِي مَرَايِمِ تَعْيِيْن-و-تَقْدِيْسِ پِيْشَوَايُو اَسْتِه، دَ اَمُونَجِي بُوخُورِيْد، اَمُو رَقْمِ كِه مَا اَمْرِ كَدِه كُفْتُمْ: 'هَارُونِ و بَاچِه هَاي شِي اُو رِه بُوخُورِه.' ^{۳۲} و بَاقِي مَنْدِه گُوشْتِ و نَانِ رِه دَ آتِشِ بُسُوْرَنِيْد. ^{۳۳} شُمُو اَزِ دَانِ خَيْمِه مَلَاقَاتِ بَلِدِه هَفْتِ رُوزِ بَرُو نَرُوِيْدِ تَا رُوزِي كِه دَوْرُونِ تَعْيِيْنِ شُدُونِ شُمُو پُورِه شُنِه، چُونِ هَفْتِ رُوزِ دَرَبَرِ مِيْگِيْرِه كِه شُمُو تَعْيِيْنِ شُنِيْد. ^{۳۴} اَمُو رَقْمِ كِه اِمْرُوزِ اَنْجَامِ دَدِه شُد، خُداوند اَمْرِ كَدِه كِه اَنْجَامِ دَدِه شُنِه تَا بَلِدِه شُمُو كِفَارِه شُنِه. ^{۳۵} پَسِ شُمُو بَلِدِه هَفْتِ شَاوِ و رُوزِ دَ دَانِ دَرِگِه خَيْمِه مَلَاقَاتِ بُمْنِيْدِ و چِيْزِي رِه كِه خُداوند اَمْرِ كَدِه دَ جَايِ بِيْرِيْد؛ نَشْنِه كِه بُمْرِيْد، چُونِ اَمِي رَقْمِ دَزِ مِه اَمْرِ شُدِه. ^{۳۶} " پَسِ هَارُونِ و بَاچِه هَاي شِي پِگِ چِيْزَايِ رِه كِه خُداوند دَ وَسِيْلِه مَوْسِي اَمْرِ كُود، دَ جَايِ اَوْرُدِ.

۹ و ایطور شُد که د روز هشتم موسیٰ هارون و باچه های شی ره و ریش سفیدای اسرائیل ره کوی کد^۲ و د هارون کُفت: "یک گوسله نر بلده قربانی گناه و یگ قوچ بلده قربانی سوختنی که هر دوی شی بے عیب بشه بگیری و اونا ره د حضور خداوند تقدیم کو^۳ و قد بنی اسرائیل کپ زده بگی، یگ تکه بلده قربانی گناه بگیری و یگ گوسله و یگ باره که هر دوی شی یگ ساله و بے عیب بشه بلده قربانی سوختنی^۴ و یگ نرگا و یگ قوچ ره بلده قربانی سلامتی، تا د حضور خداوند قربانی شنه؛ قد امزیا قتی یگ هدیه غله-و-دانه که قد روغو گت شده بشه ام بیاید، چون امروز خداوند دز شمو ظاهر موشه." "پس اونا چیزای ره که موسیٰ امر کدد، د پیش خیمه ملاقات آورد و تمام جماعت نزدیک آمده د حضور خداوند ایسته شُد. اوخته موسیٰ کُفت: "اینی کارای آسته که خداوند دز شمو امر کده که انجام پدید و بزرگی-و-جلال خداوند دز شمو ظاهر موشه."

۷ و موسیٰ د هارون کُفت: "د پیش قربانگاه بیه و قربانی گناه و قربانی سوختنی خو ره تقدیم کده بلده خود خو و بلده قوم خو کفار کو؛ امچنان قربانی قوم ره تقدیم کو و بلده ازوا کفار کو، امو رقم که خداوند امر کده." "اوخته هارون د پیش قربانگاه آمد و گوسله قربانی گناه ره که بلده خود شی بود، حلال کد. و باچه های هارون خون قربانی ره د پیش ازو آورد و او کلک خو ره د خون غوټه کده د شاخای قربانگاه ملید و باقی منده خون ره د بیخ قربانگاه شیو کد. بعد ازو چربی و گردها و جگرگوشه قربانی گناه ره د بله قربانگاه سوختند، امو رقم که خداوند د موسیٰ امر کدد. لیکن گوشت و پوست شی ره برو از خیمه گاه د آتش در دد. بعد ازو هارون قوچ قربانی سوختنی ره حلال کد و باچه های هارون خون قربانی ره د پیش ازو آورد و او خون ره د چاردور قربانگاه پاش دد. و اونا قربانی سوختنی ره ثوټه ثوټه قد کله شی قتی د هارون آورد و او اونا ره د بله قربانگاه سوختند. او حصه های داخلی و پیچه ها ره ششت و اونا ره د بله قربانی سوختنی د سر قربانگاه سوختند. بعد ازو هارون قربانی قوم ره پیش آورد. او بز قربانی گناه ره که بلده قوم بود گرفته حلال کد و او ره د عنوان قربانی گناه رقم قربانی اولی تقدیم کد. او قربانی سوختنی ره ام پیش آورد و او ره د مطابق مقررات تقدیم کد. بعد ازو هدیه غله-و-دانه ره پیش آورد و یگ مشت ازو ره گرفته علاوه از قربانی سوختنی صبح د بله قربانگاه سوختند. اوخته هارون نرگا و قوچ قربانی سلامتی ره که از طرف قوم بود حلال کد و باچه های هارون خون قربانی ره دزشی دد و او خون ره د چاردور قربانگاه پاش دد. بعد ازو اونا چربی نرگا و قوچ ره قد دمبه، چربی های که حصه های داخلی ره مپوشنه، هر دو گرده و جگرگوشه ره گرفت^{۲۰} و چربی ها ره د بله سینه ها ایشت و هارون چربی ها ره د بله قربانگاه سوختند، مگم سینه ها و ران راست ره د عنوان هدیه بلند کدنی د حضور خداوند بلند کد، امو رقم

که موسیٰ امر کُدد.

^{۲۲} اوخته هارون دستای خُو ره سُونِ قَوْمِ باله کده اونا ره برکت دد و ازی که تقدیم کدون قُرْبانی گناه، قُرْبانی سوختنی و قُرْبانی سلامتی ره خلاص کُدد، از قُرْبانگاه تا آمد. ^{۲۳} د امرُو غَیْتِ موسیٰ و هارون د خَیمه مَلاقاتِ داخلِ شُد و غَیْتیکه بَرُو آمد قَوْمِ ره برکت دد. اوخته بزرگی-و-جلالِ خُداوند د پگِ قَوْمِ ظاهر شُد ^{۲۴} و یگِ آتِش از حُضُورِ خُداوند بَرُو آمده قُرْبانی سوختنی و چربی ره که د بِلِه قُرْبانگاه بُوْد قُورت کد. وختیکه قَوْمِ اَمُو واقعه ره دید، اونا چیغ زده رُوی د خاک اُفتَد.

گناهِ ناداب و اَبیهُو

۱۰ باچه های هارون ناداب و اَبیهُو هر دوی شی آتشدان خُو ره گِرِفْتِه د مَنِه شی آتِش اَندخت و د بِلِه آتِش بُوخورِ خوشبُوی پاش دد و آتِشِ غَیْرِ مجاز ره د حُضُورِ خُداوند تقدیم کد که دَزوا اُو رَقْمِ اَمْرِ نَشُدُد. ^۲ اوخته یگِ آتِش از حُضُورِ خُداوند بَرُو آمده اونا ره قُورت کد و اونا د حُضُورِ خُداوند مُرد. ^۳ و موسیٰ د هارون گُفت: ”ایمنی چیزی آسته که خُداوند گُفته،

د وَسِیْلِه کسای که نزدیک مه مییه ما نشو میدم که ما مُقَدَّس اَسْتَم،

و د نَظَرِ پگِ مردُم ما بزرگی-و-جلال پیدا مُونَم.”

مگم هارون چپ مند. ^۴ اوخته موسیٰ میشائیل و ایلصافان باچه های عَزِیئیل کاکای هارون ره کُوی کده دَزوا گُفت: ”پیش بیید و جنازه های برارون خُو ره از پیش جایگاهِ مُقَدَّس د بَرُونِ خَیمه‌گاه بَبَرِید.” ^۵ پس اونا نزدیک آمد و از کالا های ازوا گِرِفْتِه اونا ره از خَیمه‌گاه بَرُو بُرد، اَمُو رَقْمِ که موسیٰ گُفتُد. ^۶ بعد ازُو موسیٰ د هارون و باچه های شی اِلعازار و ایتامار گُفت: ”مویای خُو ره جنگل ایلِه نَکْنِید و نه ام جاغِه خُو ره چک کنِید؛ نَشْنِه که شَمُو ام بُمَرِید و قار-و-عَضَبِ خُدا د بِلِه تمامِ جماعت نازل شُنه. مگم برارون شَمُو یعنی تمامِ قَوْمِ اِسْرَائِیل بِلَدِه آتِشی که خُداوند رَی کده دُو بَرار شَمُو ره نابُود کد، ماتم میگیره. ^۷ شَمُو از درگِه خَیمه مَلاقاتِ بَرُو نَرَوِید، نَشْنِه که بُمَرِید، چراکه روغونِ مَسَحِ خُداوند د سر شَمُو آسته.” پس اونا د مُطابِقِ گُفتِه موسیٰ عمل کد.

هدایت‌ها بلده پیشوایو

^۸ خداوند قد هارون گپ زده گفت: ^۹ "تو و باچه های تو که قد تو آسته، وختیکه د خیمه ملاقات داخل موشید، شراب انگور و یا شراب قوی وچی نکنید، نشنه که بمرید. ای یگ حکم دایمی بلده تمام نسل های شمو آسته. ^{۱۰} شمو باید بین مقدس و غیر مقدس و بین پاک و نجس فرق کنید ^{۱۱} و باید د بنی اسرائیل تمام احکامی ره تعلیم بدید که خداوند د وسیله موسی دزوا گفته."

^{۱۲} اوخته موسی د هارون و باچه های باقی منده شی، العازار و ایتامار گفت: "هدیه غله-و-دانه باقی منده ره از هدیه های خاص خداوند بگیرید و او ره بدون خمیرمایه پخته کده د پالوی قربانگاه بخورید، چراکه او کاملاً مقدس آسته. ^{۱۳} او ره د یگ جای مقدس بخورید، چراکه ای حق از تو و باچه های تو از هدیه های خاص خداوند آسته، چون امی رقم دز مه امر شده. ^{۱۴} ولے سینه بلند شده و ران تقدیم شده ره تو و باچه های تو و دخترتون تو د یگ جای پاک بخورید، چون امیا حق از تو و حق بچکیچای تو از قربانی سلامتی بنی اسرائیل آسته. ^{۱۵} اونا ران تقدیم شده و سینه بلند شده ره قد چربی هدیه های خاص بیره تا د عنوان هدیه بلند کدنی د حضور خداوند بلند شنه. امیا د عنوان حق دایمی از تو و بچکیچای تو آسته، امو رقم که خداوند امر کده."

^{۱۶} اوخته موسی د باره بز قربانی گناه پُرسان کد و پی برد که سوختنده شده. او د بله العازار و ایتامار باچه های باقی منده هارون قار شده گفت: ^{۱۷} "چرا قربانی گناه ره د یگ جای مقدس نخورید، چون او کاملاً مقدس آسته؟ او دز شمو دده شدد که گناه جماعت ره باله کنید و بلده ازوا د حضور خداوند کفار کنید. ^{۱۸} اینه، خون ازو د مینه جایگاه مقدس آورده نشد. شمو باید او ره د جایگاه مقدس مخورید، امو رقم که امر کده بودم."

^{۱۹} اوخته هارون د موسی گفت: "اینه، امروز اونا قربانی گناه خو و قربانی سوختنی خو ره د حضور خداوند تقدیم کد، ولے باز ام د بله مه امی رقم واقعه آمد. پس اگه امروز ما قربانی گناه ره مخوردم، آیا ای د نظر خداوند خوب معلوم موشد؟" ^{۲۰} وختی موسی امی دلیل ره شنید، د نظر شی خوب معلوم شد.

خوراک پاک و ناپاک

۱۱ خداوند قد موسی و هارون گپ زد و دزوا گفت: ^۲ "قد بنی اسرائیل گپ زده بگی، اینیا حیوانای آسته که

شُمو از مینکلِ پگِ حیوانای رُوی زمی خورده میتنید: ^۳ هر حیوان که سُم شی شَق بشه، یعنی دُوشَق بشه و نشقار کنه، از مینکلِ حیوانا اُو ره میتنید بُخورید. ^۴ لیکن از مینکلِ حیوانای که نشقار مونه یا سُم شی دُوشَق آسته، اینیا ره نَخورید: اَشتر ره، چُون اُو نشقار مونه، ولے سُم شی دُوشَق نیبه؛ اُو بلده شُمو نَجِس آسته. ^۵ خرگوش کوهی ره، چُون اُو نشقار مونه، ولے سُم شی دُوشَق نیبه، اُو بلده شُمو نَجِس آسته. ^۶ تُولی ره، چُون اُو نشقار مونه، ولے سُم شی دُوشَق نیبه؛ اُو بلده شُمو نَجِس آسته. ^۷ خُوک ره، چُون اُو سُم شی دُوشَق آسته، یعنی کاملاً دُوشَق آسته، ولے نشقار نَموکنه؛ اُو بلده شُمو نَجِس آسته. ^۸ شُمو از گوشتِ امزی حیوانا نَخورید و دَ لاشِ امزیا دست نَزنید؛ امیا بلده شُمو نَجِس آسته. ^۹ از مینکلِ پگِ زندهجانای که دَ آو آسته، اینیا ره میتنید بُخورید یعنی هر زندهجان که دَ آو آسته و شاپَر و فِلَس دَره، چی دَ دریا ها بشه، چی دَ نهر ها، اونا ره میتنید بُخورید. ^{۱۰} لیکن پگِ زندهجانای که شاپَر و فِلَس ندره، چی دَ دریا ها و چی دَ نهر ها، از مینکلِ تمامِ زندهجانای ریزه آوی، و تمامِ جاندارای دیگه که دَ آو آسته، اونا بلده شُمو مُردار آسته. ^{۱۱} و ازی که اونا بلده شُمو مُردار آسته، از گوشتِ ازوا نَباید بُخورید و لاشِ های ازوا ره ام مُردار حساب کُنید. ^{۱۲} خُلاصه، هر چیزی که دَ آو ها آسته و شاپَر و فِلَس ندره، اونا بلده شُمو مُردار آسته. ^{۱۳} از مینکلِ مُرغکو اینیا ره مُردار حساب کُنید. امیا نَباید خورده شُنه، چُون امیا مُردار آسته: بُرگج، لاشخور، لاشخورِ ریششو، ^{۱۴} شاهین، باشه هر رقم شی که بشه، ^{۱۵} زاغ هر رقم شی که بشه، ^{۱۶} شترمرغ، کلهخورک، مُرغ دریایی، باز هر رقم شی که بشه، ^{۱۷} بوم ریزگک، قاز، بوم کته، ^{۱۸} بوم سفید، قوطو، بُرگج دریایی، ^{۱۹} لگ لگ، گلنگ هر رقم شی که بشه، پوپوک و شاپرگ چرمی.

^{۲۰} تمامِ اوخلی های بالدار که قد پایای خُو راه میگرده بلده شُمو مُردار آسته. ^{۲۱} لیکن از مینکلِ زندهجانای بالدار که قد چارپای راه میگرده، اونا ی ره که بلده قیرت زِدو دَ رُوی زمی دَ پایای خُو مفصل دَره، میتنید بُخورید. ^{۲۲} از جُمبله ازوا اینیا ره میتنید بُخورید: مَلخ هر رقم شی که بشه، مَلخ جنگلی هر رقم شی که بشه، چیرچیرک هر رقم شی که بشه و مَلخ سوزه هر رقم شی که بشه. ^{۲۳} لیکن دیگه اوخلی های بالدار که پای دَره بلده شُمو مُردار آسته. ^{۲۴} دَ وسیله چیرای که دَ زیر ذِکر موشه شُمو نَجِس مُوشید و هر کسی که دَ لاشِ ازوا دِست بزنه، تا شام نَجِس مومنه ^{۲۵} و هر کسی که کُدم حِصّه لاشِ ازوا ره باله کده بُره، اُو باید کالای خُو ره بُشویه و اُو تا شام نَجِس مومنه: ^{۲۶} هر حیوان که سُم شی دُوشَق بشه، ولے کاملاً دُوشَق نَبشه و یا نشقار نکنه، اُو بلده شُمو نَجِس آسته؛ هر کسی که دَ لاشِ ازوا دِست بزنه نَجِس موشه. ^{۲۷} از مینکلِ تمامِ حیوانای که قد چارپای راه میگرده، پگِ حیوانای که قد چمبل خُو راه میگرده بلده شُمو نَجِس آسته؛ هر کسی که دَ لاشِ ازوا دِست بزنه تا شام نَجِس مومنه. ^{۲۸} و هر کسی که لاشِ ازوا ره باله کده بُره، اُو باید کالای خُو ره بُشویه و اُو تا شام نَجِس مومنه. اونا بلده شُمو نَجِس آسته.

^{۲۹} از مینکل زنده‌جانای ریزه که دَ رُوی زمی دَ حرکت آسته، اینیا بلده شمو نجس آسته: کور موش، موش، سوسمار هر رقم شی که بشه، ^{۳۰} چلپاسه، کوڈی کته، کوڈی، کوڈی ریگی و سوسمار ریزگک. ^{۳۱} اینیا از مینکل پگ زنده‌جانای که دَ رُوی زمی دَ حرکت آسته، بلده شمو نجس آسته؛ هر کسی که دَ لاش ازوا دست بزنه تا شام نجس مومنه. ^{۳۲} و دَ بله هر چیزی که یکی امزیا بعد از مردون خو بفته، امو چیز نجس موشه، چی یگو چیز از چپو بشه یا از تکه یا از چرم یا از پلاس. هر چیزی که بشه و بلده هر کاری که استفاده شنه او باید دَ او ایشته شنه و تا شام نجس مومنه؛ بعد ازوا پاک موشه. ^{۳۳} و اگه یکی امزیا دَ مینه یگو ظرف گلی بوفته، هر چیزی که دَ مینه ازوا بشه نجس موشه و ظرف ره ام باید میده کنید. ^{۳۴} دَ بله هر خوراکی که خورده موشه، اگه او امزو ظرف ریزه، او خوراک نجس موشه و هر وچی کدنی که وچی موشه و دَ مینه امزو رقم ظرف بشه ام نجس موشه. ^{۳۵} دَ بله هر چیزی که یکی از لاش های ازوا بفته، او نجس موشه، چی تندور بشه، چی دیگدو، باید میده شنه؛ اونا نجس آسته و بلده شمو نجس باقی مومنه. ^{۳۶} لیکن اگه لاش دَ چشمه یا دَ نور که او دَ ز شی جم موشه بوفته، او پاک آسته. مگم کسی که دَ لاش ازوا دست بزنه، او نجس موشه. ^{۳۷} اگه یگ حصه لاش ازوا دَ بله تخمی که بلده کشت کدو جدا شده بوفته، تخم ها پاک باقی مومنه. ^{۳۸} لیکن اگه دَ بله تخم کشت کدنی او زده شده بشه و یگ حصه لاش ازوا دَ بله ازوا بوفته، تخم ها بلده شمو نجس آسته.

^{۳۹} اگه یگ حیوان که گوشت شی بلده شمو خوردنی آسته بمره، هر کسی که دَ لاش ازوا دست بزنه، او تا شام نجس مومنه. ^{۴۰} هر کسی که از لاش ازوا بخوره، او باید کالای خو ره بشویه و او تا شام نجس مومنه. و هر کسی که لاش ازوا ره باله کده بره، او باید کالای خو ره بشویه و او تا شام نجس مومنه. ^{۴۱} پگ زنده‌جانای ریزه که دَ رُوی زمی دَ حرکت آسته، اونا مردار آسته؛ اونا نباید خورده شنه. ^{۴۲} هر زنده‌جان ریزه که قد رُوی کوره خو خزک مونه، هر زنده‌جان ریزه که قد چارپای راه میگرده و هر زنده‌جان ریزه که پایای کلو دره، یعنی تمام زنده‌جانای ریزه که دَ رُوی زمی دَ حرکت آسته، اونا ره نخورید چون اونا مردار آسته. ^{۴۳} شمو خودون ره دَ وسیله امزی زنده‌جانای ریزه که دَ حرکت آسته مردار نکنید. اری، شمو خودون ره قد ازوا نجس نکنید و دَ وسیله ازوا ناپاک نشنید، ^{۴۴} چون ما خداوند، خدای شمو آستم. پس خودون ره تقدیس کنید و مقدس بشید، چراکه ما مقدس آستم. پس خودون ره دَ وسیله زنده‌جانای ریزه که دَ رُوی زمی دَ حرکت آسته، ناپاک نکنید. ^{۴۵} ما خداوندی آستم که شمو ره از سرزمین مصر بر او اوردیم تا خدای شمو بشم؛ پس شمو باید مقدس بشید، چراکه ما مقدس آستم.

^{۴۶} اینمی قانون دَ باره حیوانا و مرغکو و تمام زنده‌جانای آسته که دَ او ها حرکت مونه و دَ باره پگ زنده‌جانای ریزه که دَ رُوی زمی دَ حرکت آسته، ^{۴۷} تا شمو بین نجس و پاک و بین حیوانای که خورده موشه و حیوانای که خورده

نَمُوشه فرق بَتَنید. ”

پاکی خاتونو بعد از زیدو

۱۲ خُداوند قد مُوسی گپ زده گُفت: ^۲ ”قد بنی اسرائیل گپ زده بُگی، وختیکه یگ خاتو شکامتو مُوشه و یگ باچه د دُنیا میره، او هفت روز ناپاک مومنه، امو رقم که د غیبی عادت ماهوار خُو ناپاک مُوشه. ^۳ د روز هشتم گوشت اضافی نلغه باید ختنه شنه. ^۴ مُدت پاک شُدون خونریزی امزو خاتو سی و سه روز آسته؛ او باید د هیچ چیز مُقدّس دست نزنه و د جایگاه مُقدّس داخل نشنه تا وختیکه روزای پاک شُدون ازو تکمیل شنه. ^۵ اگه او یگ دختر د دُنیا بیره، او دو هفته ناپاک مومنه، رقم وخت عادت ماهوار خُو؛ و مُدت پاک شُدون خونریزی ازو شصت و شش روز آسته. وختیکه روزای پاک شُدون ازو بلده باچه یا دختر تکمیل شد، او باید یگ باره یگ ساله ره بلده قربانی سوختنی و یگ کوتر یا قمری ره بلده قربانی پاک شُدو د دان درگه خیمه مُلاقات د پیشوا بیره. ^۷ پیشوا اونا ره د خُصور خُداوند تقدیم کنه و بلده ازو کفاره کنه؛ اوخته او از خونریزی خُو پاک مُوشه. اینمی قانون بلده خاتونی آسته که نلغه میزیه، چی باچه، چی دختر. ^۸ لیکن اگه او توان یگ باره ره نَدشته بشه، او باید یگ جوره قمری یا دو چوجه کوتر ره گرفته بیره، یگ شی ره بلده قربانی سوختنی و دیگه شی ره بلده قربانی پاک شُدو. اوخته پیشوا بلده ازو کفاره کنه و او پاک مُوشه. ”

مُقَررات بلده مَرَض های جلدی

۱۳ خُداوند قد مُوسی و هارون گپ زده گُفت: ^۲ ”وختی د پوست جسم یگ نفر آماس، دانه یا لکه روشو پیدا شنه و او د پوست جسم شی رقم مَرَض کولی بشه، او باید د پیش هارون پیشوا یا د پیش یکی از باچه های شی که پیشوا آسته اُرده شنه. ^۳ پیشوا امو مَرَض ره که د پوست جسم ازو نفر پیدا شده، توخ کنه. اگه موی د امزو جای مَرَض سفید شده بشه و ام معلوم شنه که مَرَض غُوجتر از پوست جسم شی آسته، اوخته او مَرَض کولی آسته. پس وختیکه پیشوا او ره معاینه کد باید او ره ناپاک اعلان کنه. ^۴ و له اگه امو لکه روشو د پوست جسم شی سفید بشه و ام معلوم شنه که از پوست غُوجتر نییه و موی شی ام سفید نشده، اوخته پیشوا امو نفر ره بلده هفت روز نگاه کنه. ^۵ پیشوا د روز هفتم او ره بسم معاینه کنه و اگه دید که امو مَرَض جای-د-جای آسته و د روی پوست تیت نشده، اوخته پیشوا او ره بلده هفت روز دیگه نگاه کنه. ^۶ پیشوا د روز هفتم او ره بسم توخ کنه؛ اگه مَرَض کمزنگ

شده بشه و د روى پوست تيت نشده بشه، پيشوا او ره پاک اعلان كنه؛ او فقط دانه آسته. اوخته او نفر بايد كالای خو ره بشويه و پاک حساب موشه. ^۷ ولے اگه دانه د روى پوست تيت شنه بعد ازو كه خود ره بلده پاک اعلان شدو د پيشوا نشو دده، اوخته او بايد بسم خود ره د پيشوا نشو بديه. ^۸ و پيشوا او ره توخ كنه. اگه دانه د روى پوست تيت شده بشه، پيشوا بايد او ره ناپاك اعلان كنه؛ او مريض كولى آسته.

^۹ وختيکه يگو كس د مريض كولى گرفتار موشه، او بايد د دير پيشوا اورده شنه. ^{۱۰} اوخته پيشوا او ره توخ كنه و اگه د پوست شى اماس سفيد بشه و موى امزو جاي ره سفيد كده بشه و گوشت خام د اماس معلوم شنه، ^{۱۱} او د پوست جسم شى يگ مريض كولى پيشرفته آسته. پيشوا بايد او ره ناپاك اعلان كنه و او ره نگاه نكنه، چراكه او ناپاك آسته. ^{۱۲} اگه مريض كولى د پوست كلو تيت شده بشه، د اندازه كه تمام پوست نفر مريض ره از سر تا پای پوشنده بشه، يعنى تا جاي كه پيشوا ديده ميتنه، ^{۱۳} اوخته پيشوا او ره توخ كنه و اگه مريض كولى تمام جسم شى ره پوشنده بشه، پيشوا او ره پاک اعلان كنه، چراكه تمام جسم شى سفيد شده، او پاک آسته. ^{۱۴} ليكن اگه گوشت خام د پوست شى معلوم شنه، او ناپاك آسته. ^{۱۵} پس پيشوا گوشت خام ره توخ كنه و او ره ناپاك اعلان كنه. گوشت خام ناپاك آسته، چون او مريض كولى يه. ^{۱۶} ولے اگه گوشت خام دوباره سفيد شنه، او بايد بسم د دير پيشوا بوره ^{۱۷} و پيشوا او ره معاينه كنه؛ اگه امو مريض د سفيدى تبديل شدد، اوخته پيشوا او ره پاک اعلان كنه؛ او پاک آسته.

^{۱۸} اگه د پوست يگو كس بيخ كنه بر شده بشه و خوب شده بشه، ^{۱۹} مگم د جاي بيخ كنه اماس سفيد يا لكه روشن سفيد مايل د سرخى پيدا شنه، او بايد د پيشوا نشو دده شنه. ^{۲۰} و پيشوا او ره توخ كنه و اگه معلوم شد كه لكه غوجتر از پوست آسته و موى شى ام سفيد شده، اوخته پيشوا او ره ناپاك اعلان كنه؛ اى مريض كولى آسته كه از بيخ كنه بر شده. ^{۲۱} ولے اگه پيشوا او ره معاينه كنه و موى بله لكه سفيد نبشه و غوجتر از پوست ام نبشه بلكه كم رنگ بشه، اوخته پيشوا او ره بلده هفت روز نگاه كنه. ^{۲۲} اگه لكه د پوست تيت شد، اوخته پيشوا او ره ناپاك اعلان كنه. او مريض كولى آسته. ^{۲۳} ليكن اگه لكه د يگ جاي منده بشه و د پوست تيت نشده بشه، او داغ بيخ كنه آسته. اوخته پيشوا او ره پاک اعلان كنه.

^{۲۴} وختيکه د جسم يگو كس پوست موسوزه و گوشت جاي سوختگی لكه سفيد يا سفيد مايل د سرخى جور موشه، ^{۲۵} پيشوا بايد او ره توخ كنه. اگه موى بله لكه سفيد شده بشه و لكه غوجتر از پوست معلوم شنه، اوخته او مريض كولى آسته كه از جاي سوختگی بر شده؛ پس پيشوا بايد او ره ناپاك اعلان كنه، چون او مريض كولى آسته. ^{۲۶} ولے اگه پيشوا او ره معاينه كنه و بنگره كه د لكه موى سفيد وجود ندره و غوجتر از پوست نيبه و كم رنگ آسته، اوخته

پیشوا او ره بلده هفت روز نگاه كنه. ^{۲۷} و د روز هفتم پیشوا بسم او ره توخ كنه؛ اكه لكه د پوست تیت شده بشه، پیشوا او ره ناپاك اعلان كنه. او مَرَضِ كولى آسته. ^{۲۸} و له اكه لكه د یگ جای باقی منده بشه و د پوست تیت نشده بشه و كم رنگ بشه، اوخته پیشوا او ره پاك اعلان كنه، چُون او داغ سوختگی آسته.

^{۲۹} اكه یگو مرد یا خاتو د بِلِه سر یا زناق خُو مَرَضِ جلدی دشته بشه، ^{۳۰} پیشوا امو مَرَضِ ره توخ كنه و اكه او غُوَجتر از پوست معلوم شنه و موی زرد بریگ دزشی بشه، پیشوا او ره ناپاك اعلان كنه، چراكه او كلی آسته، یعنی مَرَضِ كولى سر یا زناق. ^{۳۱} و له اكه پیشوا امو مَرَضِ كلى ره توخ كنه و معلوم شنه كه غُوَجتر از پوست نیبه و موی سیاه دزشی وجود ندره، اوخته پیشوا امو نفر ره كه مَرَضِ كلى گرفته بلده هفت روز نگاه كنه. ^{۳۲} و د روز هفتم پیشوا بسم امو مَرَضِ كلى ره توخ كنه؛ اكه كلى تیت نشده بشه و موی زرد دزشی وجود نداشته بشه و غُوَجتر از پوست معلوم نشنه، ^{۳۳} اوخته امو نفر باید موی خُو ره كل كنه، و له جای كلى-گرفته ره كل نكنه و پیشوا او ره بلده هفت روز دیگه نگاه كنه. ^{۳۴} د روز هفتم پیشوا بسم جای كلى گرفته ره توخ كنه. اكه كلى د پوست تیت نشده بشه و غُوَجتر از پوست معلوم نشنه، اوخته پیشوا باید او ره پاك اعلان كنه. او نفر باید كالای خُو ره بشویه و او پاك موشه. ^{۳۵} لیكن اكه بعد از پاك اعلان شدون شی، كلى د پوست تیت شنه، ^{۳۶} پیشوا باید او ره معاینه كنه. اكه كلى د پوست تیت شده بشه، بلده پیشوا لازم نیبه كه موی زرد ره بپاله، او نفر ناپاك آسته. ^{۳۷} و له اكه د نظر شی كلى د یگ جای منده بشه و موی سیاه ام از شی بر شده، اوخته كلى جور شده و او نفر پاك آسته. پس پیشوا باید او ره پاك اعلان كنه.

^{۳۸} اكه یگ مرد یا خاتو د پوستِ جِسم خُو لكه لكه سفید دشته بشه، ^{۳۹} پیشوا باید او ره معاینه كنه. اكه لكه ها د پوستِ جِسم شی سفید كم رنگ بشه، او لكه به صَرَر آسته كه د پوست بر شده؛ او نفر پاك آسته.

^{۴۰} اكه یگ مرد موی سر شی رفته بشه، او كل شده، و له پاك آسته. ^{۴۱} اكه موی ازو از پیشانیه شی رفته بشه، پیشانیه ازو كل شده، و له او پاك آسته. ^{۴۲} لیكن اكه د سر كل ازو یا د پیشانیه كل شی لكه سفید مایل د سُرخی بشه، اوخته او مَرَضِ كولى آسته كه از سر كل شی یا از پیشانیه كل شی بر شده. ^{۴۳} پیشوا باید او ره توخ كنه. اكه اماس امرو لكه د سر كل ازو یا د پیشانیه كل شی سفید مایل د سُرخی بشه، رقم مَرَضِ كولى د پوستِ جِسم، ^{۴۴} اوخته او نفر كولى گرفته یه و ناپاك آسته. پیشوا باید او ره ناپاك اعلان كنه، چُون مَرَضِ كولى د سر ازو آسته.

^{۴۵} كسى ره كه مَرَضِ كولى گرفته بشه، او باید جاغه خُو ره چك كنه، موی سر خُو ره جنگل ایله بدیه و تینه حصه زوی خُو ره پوټ كنه و چیغ زده بگیه: 'ناپاك آستم! ناپاك!' ^{۴۶} او تا زمانی ناپاك مومنه كه د مَرَضِ كولى گرفتار

آسته؛ او ناپاک آسته. او بايد تنها زندگي كنه و جاي بود-و-باش ازو برو از خيمه‌گاه بشه.

مقررات د باره پوپنك

^{۴۷} اكه پوپنك زدگي د يگ كالا معلوم شنه، چي د يگ كالاي پشمي يا كالاي كتاني، ^{۴۸} يا د يگ چوغ يا تار كتاني يا پاشم، يا د چرم يا د هر چيزي كه از چرم جور شده بشه، ^{۴۹} و امو پوپنك زدگي سوزدیل يا سرخ‌دیل بشه، چي د كالا يا د چوغ يا د تار يا د چرم يا د هر چيزي كه از چرم جور شده بشه، او يگ پوپنك زدگي آسته و بايد د پيشوا نشو دده شنه. ^{۵۰} اوخته پيشوا امو پوپنك زدگي ره توخ كنه و امو چيزي پوپنك زدگي ره بلده هفت روز نگاه كنه. ^{۵۱} د روز هفتم بسم امو پوپنك زدگي ره توخ كنه. اكه پوپنك د كالا، يا د چوغ يا د تار يا د چرم، بلده هر كار كه امو چرم استفاده موشه، تيت شده بشه، او پوپنك زدگي مضر آسته؛ او چيز ناپاك آسته. ^{۵۲} پس پيشوا بايد امو كالا ره بسوزنه چي پوپنك زدگي د چوغ بشه يا د تار يا د پاشم يا د كتان يا د هر چيز چرمي، چراكه امو پوپنك زدگي مضر آسته؛ او حتماً بايد د آتش سوختنده شنه. ^{۵۳} ليكن اكه پيشوا بنگره كه امو پوپنك زدگي د كالا يا د چوغ يا د تار يا د هر چيزي چرمي كه بشه تيت نشده، ^{۵۴} اوخته پيشوا امر كنه كه امو چيز پوپنك زده ره بشويه و او ره بلده هفت روز ديگه نگاه كنه. ^{۵۵} پيشوا امو چيز پوپنك زده ره كه ششته شد بسم توخ كنه. اكه رنگ پوپنك زدگي تغيير نكده بشه، حتى اكه پوپنك زدگي تيت ام نشده بشه، او ناپاك آسته. او ره د آتش بسوزن، چي پوپنك زدگي د روي شي بشه، چي د پشت شي. ^{۵۶} و له اكه پيشوا بنگره كه پوپنك زدگي بعد از ششتو كم رنگ شده، اوخته امو پوپنك زدگي ره از كالا يا از چرم يا از چوغ يا از تار پاره كده جدا كنه. ^{۵۷} اكه پوپنك زدگي بسم د كالا يا چوغ يا تار يا هر چيز چرمي كه بشه معلوم شنه، اوخته او پوپنك زدگي آسته كه دوباره بر شده. پس امو چيزي پوپنك زده ره د آتش بسوزنه. ^{۵۸} و له اكه امو كالا يا چوغ يا تار يا هر چيزي چرمي كه بشه بعد از ششتو پوپنك زدگي شي گم شنه، اوخته او بايد بسم ششته شنه و او پاك آسته.

^{۵۹} اي مقررات د باره پوپنك زدگي آسته، چي د كالاي پشمي يا كتاني بشه، چي د چوغ يا د تار يا د هر چيز چرمي، تا پاكي يا ناپاكي ازوا اعلان شنه.

قانون بلده پاك شدو از مريض كولي

۱۴ خداوند قد موسى گپ زده گفتم: ^۲ "اي مقررات بلده نفر كولي گرفته د روز پاك شدون شي آسته؛ او بايد د

ډير پيشوا اوږده شنه ^۳ و پيشوا از خيمه‌گاه برو رفته او ره معاینه كنه. اگه نفر كولى گريفته از مَرَضِ كولى شفا پيدا كدد، ^۴ پيشوا امر كنه تا بلده امزو نفر كه بايد پاك شنه دو مرغك زنده پاك، يگ ثوئه چيو سَرو، چوغ سرخ رنگ و علف زوفا گريفته بيره. ^۵ و پيشوا امر كنه كه يكي امزو مرغكو ره د يگ ظرف گلى د بله او تازه بكشه. ^۶ اوخته مرغك زنده ره قد چيو سَرو و چوغ سرخ رنگ و علف زوفا گريفته د خون مرغكى كه د بله او تازه كشته شده، غوئه كنه. ^۷ بعد ازو پيشوا خون ره د بله كسى كه بايد از مَرَضِ كولى پاك شنه هفت دفعه پاش بديه و او ره پاك اعلان كنه؛ و مرغك زنده ره د صحرا ايله بديه. ^۸ امو نفر كه بايد پاك شنه كالای خو ره بشويه، تمام موى خو ره كل كنه و قد او غسل بگيره؛ اوخته او پاك حساب موشه. بعد ازو او ميتنه د خيمه‌گاه داخل شنه، ليكن تا هفت روز بايد برو از خيمه خو بمنه. ^۹ و د روز هفتم او بايد تمام موى خو ره كل كنه: موى سر، ريش و قاش ره. و ختيكه تمام موى خو ره كل كد، او بايد كالای خو ره بشويه و جان خو ره قد او غسل بديه؛ اوخته او پاك آسته.

^{۱۰} د روز هشتم او بايد دو باره تر بے عيب و يگ گوسپون ميش يگ ساله بے عيب ره قد هديه غله-و-دانه كه سبه منك بهترين آرد روغو گت شده و يگ لوگ روغو بشه، گريفته بيره. ^{۱۱} و پيشواى كه او ره پاك مونه، امو نفر ره كه بايد پاك شنه قد امزى چيزا قتي د حضور خداوند د دان درگه خيمه ملاقات بيره. ^{۱۲} اوخته پيشوا يكي امزو باره‌گون تر ره بگيره و او ره قد امزو لوگ روغو د عنوان جرمانه تقديم كنه و اونا ره د عنوان هديه بلند كدنى د حضور خداوند بلند كنه. ^{۱۳} باره ره بايد د جاي مقدس حلال كنه، د امزو جاي كه قربانى گناه و قربانى سوختنى حلال موشه، چراكه جرمانه رقم قربانى گناه از پيشوا موشه. اى كاملاً مقدس آسته. ^{۱۴} بعد ازو پيشوا يگ مقدار از خون قربانى جرم بگيره و د نرمى گوش راست كسى كه بايد پاك شنه و د شست دست راست و د شست پای راست شى بمله. ^{۱۵} امچنان پيشوا يگ مقدار روغو ره از لوگ روغو بگيره و د آغه دست چپ خو شيو كنه. ^{۱۶} بعد ازو پيشوا كلك راست خو ره د روغونى كه د آغه دست چپ شى آسته غوئه كنه و روغو ره قد كلك خو هفت دفعه د حضور خداوند پاش بديه. ^{۱۷} و پيشوا يگ مقدار روغونى ره كه د آغه شى باقى منده د نرمى گوش راست كسى كه بايد پاك شنه و د شست دست راست و د شست پای راست د بله خون قربانى جرم بمله. ^{۱۸} باقى منده روغو ره كه د آغه پيشوا آسته د سر كسى كه بايد پاك شنه بمله و د امزى رقم د حضور خداوند بلده ازو كفاره كنه. ^{۱۹} بعد ازو پيشوا قربانى گناه ره تقديم كنه و بلده كسى كه بايد از ناپاكى خو پاك شنه كفاره كنه. بعد از قربانى گناه پيشوا قربانى سوختنى ره حلال كنه، ^{۲۰} و او ره قد هديه غله-و-دانه قتي د بله قربانگاه تقديم كنه؛ د امزى رقم پيشوا بلده امزو نفر كفاره كنه و او پاك موشه.

^{۲۱} ولى اگه امو نفر نادار بشه و توان شى ره نداشته بشه، او بايد يگ باره تر ره د عنوان جرمانه گريفته بيره تا بلند

شُنه و بَلدِه اَزُو كِفاره كنه؛ امچنان يگ مَنك بهترين آرد ره كه قد روغو گت شُدِه بَشه بَلدِه هديه غَلِه-و-دانه قد يگ لوگ روغو، ^{۲۲} و دُو قُمري يا دُو كوتر، هر كُدم شي ره كه د دِسْت اُورده تَنسْت گِرِفته بيره: يگ شي ره بَلدِه قُرْباني گناه و دِيگه شي ره بَلدِه قُرْباني سوختني. ^{۲۳} او د روز هَشْتَم بايد اونا ره بَلدِه پاك شُدون خُو د دِير پيشوا د دان درگه خِيْمِه مُلاقات د حُضُور خُداوند بيره. ^{۲۴} و پيشوا باره قُرْباني جُرم و لوگ روغو ره بگيره و اونا ره د عِنوان هديه بَلند كَدني د حُضُور خُداوند بَلند كُنه. ^{۲۵} اوخته قُرْباني جُرم ره حلال كُنه و پيشوا يگ مقدار خُون قُرْباني جُرم ره گِرِفته د نَرَمي گوشِ راستِ كسي كه بايد پاك شُنه و د شَسْتِ دِسْتِ راست و د شَسْتِ پايِ راست شي بُمَلِه. ^{۲۶} بعد ازو پيشوا يگ مقدار روغو ره د اَلغِه دِسْتِ چَپ خُو شيو كُنه. ^{۲۷} و قد كِلَكِ راست خُو يگ مقدار روغوني ره كه د دِسْتِ چَپ شي اَسْتِه هفت دفعه د حُضُور خُداوند پاش بديه. ^{۲۸} و پيشوا يگ مقدار امزُو روغو ره كه د دِسْتِ شي اَسْتِه د نَرَمي گوشِ راستِ امزُو كسي كه بايد پاك شُنه و د شَسْتِ دِسْتِ راست و د شَسْتِ پايِ راست شي بُمَلِه، د جايي كه خُون قُرْباني جُرم مَلِيده شُد. ^{۲۹} و باقي مَنده روغو ره كه د دِسْتِ پيشوا اَسْتِه د سرِ كسي كه بايد پاك شُنه شيو كنه و بَلدِه ازو د حُضُور خُداوند كِفاره كنه. ^{۳۰} بعد ازو پيشوا يكي امزُو دُو قُمري يا دُو كوتر ره تَقْدِيم كنه، هر كُدم شي ره كه د دِسْتِ اُورده تَنسْتِه بَشه: يگ شي ره بَلدِه قُرْباني گناه و دِيگه شي ره بَلدِه قُرْباني سوختني قد هديه غَلِه-و-دانه. د امزي رقم پيشوا بَلدِه كسي كه بايد پاك شُنه د حُضُور خُداوند كِفاره مونه. ”

^{۳۲} اِي مُقَرَّرات بَلدِه كسي اَسْتِه كه مَرَضِ كُولِي دَرِه و چيزاي ره كه بَلدِه پاك شُدون شي ضُرُورَتِ اَسْتِه، د دِسْتِ اُورده نَمِيْتِه.

مُقَرَّرات د باره پوپنك زدگي خانه

^{۳۳} خُداوند قد مُوسَى و هارون گپ زده گُفت: ^{۳۴} ”وختي د سرزمينِ كِنعان كه ما او ره د عِنوانِ مُلكِيْتِ بَلدِه شُمو مِيديْمُ دَاخِلِ شُدِيْد و ما بَلايِ پوپنك ره د يگ خانه د مُلكي كه شُمو صاِحِبِ شي مُوشِيْد رِي مُونُم، ^{۳۵} صاِحِبِ خانه بايد رفته د پيشوا خبر دده بگيه، ’فِكْر مُونُم كه يگو چيز رقم پوپنك زدگي د خانه مه اَسْتِه.‘ ^{۳۶} اوخته پيشوا اَمْر كُنه كه پيش از دَاخِلِ شُدون شي بَلدِه معاينه كدون پوپنك زدگي خانه ره خالي كُنه، نَشْنِه چيزاي كه د خانه اَسْتِه ناپاك اِعلانِ شُنه. بعد ازو پيشوا بوره تا خانه ره معاينه كُنه. ^{۳۷} او پوپنك زدگي ره تُوخ كُنه و اگه پوپنك د ديوالاي خانه قد لکه های سوزدیل و سرخدیل بَشه و از رُوي ديوال غُوجَتَر معلوم شُنه، ^{۳۸} اوخته پيشوا از خانه بُر شُدِه د دانِ درگه بوره و خانه ره بَلدِه هفت روز بسته كنه. ^{۳۹} د روز هفتم پيشوا بسمِ بِييه و تُوخ كُنه. اگه پوپنك د ديوالاي خانه تِيْتِ شُدُد، ^{۴۰} پيشوا اَمْر كُنه كه سنگاي امزُو جاي پوپنك زدگي ره كنده كُنه و بُرو از شار د يگ جاي

ناپاک بندزه. ^{۴۱} بعد ازو مینه خانه ره از هر طرف شی تراش کنه و خاکی ره که تراش کده برو از شار د یگ جای ناپاک پورته کنه. ^{۴۲} بعد ازو اونا سنگای دیگه ره گرفته د جای سنگای کنده شده بیله و خاک نو گرفته خانه ره سنگل کنه. ^{۴۳} ولے اگه پوپنک بسم د خانه پیدا شنه و بعد از کندون سنگا و تراش کدو و سنگل کدون خانه بسم تیت شنه، ^{۴۴} اوخته پیشوا باید آمده خانه ره معاینه کنه؛ اگه پوپنک زدگی د خانه تیت شدد، او پوپنک مضر آسته که د خانه پیدا شده؛ او خانه ناپاک آسته. ^{۴۵} پس امو خانه باید چپه شنه و سنگای شی و چپوای شی قد تمام خاک امزو خانه برو از شار د یگ جای ناپاک پورته شنه. ^{۴۶} هر کسی که د مینه امزو خانه د روزای که بسته یه داخل شنه، او تا شام ناپاک مومنه. ^{۴۷} و هر کسی که دزو خانه خاو کنه باید کالای خو ره بشویه و هر کسی که د مینه ازو خانه چیزی بخوره باید کالای خو ره بشویه.

^{۴۸} لیکن اگه پیشوا بیبه و خانه ره معاینه کنه و بنگره که بعد از سنگل کدون خانه پوپنک زدگی د خانه تیت نشده، اوخته پیشوا باید خانه ره پاک اعلان کنه، چراکه او از پوپنک پاک شده. ^{۴۹} بلده پاک شدون خانه او باید دو مرغک، چپو سرو، چوغ سرخ رنگ و علف زوفا بگیره. ^{۵۰} یکی امزو مرغکو ره د یگ ظرف گلی د بله او روان بکُشه ^{۵۱} و چپو سرو، علف زوفا و چوغ سرخ رنگ ره قد مرغک زنده گرفته د خون مرغک کشته شده و د او روان غوئه کنه و هفت دفعه د امزو خانه پاش بدیه. ^{۵۲} د امزی رقم خانه ره قد خون مرغک و او روان و قد مرغک زنده، چپو سرو، علف زوفا و چوغ سرخ رنگ پاک کنه. ^{۵۳} اوخته امو مرغک زنده ره برو از شار د صحرا ایله بدیه. د امزی طریق او بلده خانه کفاره مونه و خانه پاک موشه.

^{۵۴} اینمی مقررات بلده هر رقم مراض کولی، بلده کلی گرفتگی، ^{۵۵} بلده پوپنک کالا و خانه، ^{۵۶} بلده آماس کدگی، بلده بیخکنه و لکه روشو آسته، ^{۵۷} تا پی بربید که چی وخت یگ چیز پاک آسته و چی غیت ناپاک.

اینمی مقررات د باره مراض های کولی-وپوپنک زدگی آسته.

ناپاکی د وسیله آوی که از جسم بر موشه

۱۵ خدوند قد موسی و هارون گپ زده گُفت: ^۱ "قد بنی اسرائیل گپ زده دزوا بگی، وختیکه یگو مرد از جسم خو آوری دره، او بخاطر آوری خو ناپاک آسته. ^۲ ناپاکی آوری شی اینی آسته: چی او از جسم شی جاری بشه، چی او د جسم شی ایسته بشه، او باعث ناپاکی ازو موشه. ^۳ نفری که آوری دره د هر جاگه که خاو کنه، امو

جاگه ناپاک موشه و د بِلَه هر چيزی که بَشِينه، اَمُو چيز ام ناپاک موشه. ^۵ هر کسی که د جاگه اَزُو دِست بَزنه، اُو باید کالای خُو ره بَشویه و قد آو غُسل بَگیره و اُو تا شام ناپاک مومنه. ^۶ هر کس د بِلَه چيزی بَشِينه که نفر آوریزی دار د بِلَه اَزُو شِشْتُد، اُو باید کالای خُو ره بَشویه و قد آو غُسل بَگیره و اُو تا شام ناپاک مومنه. ^۷ و هر کسی که د جِسْمِ نفر آوریزی دار دِست بَزنه باید کالای خُو ره بَشویه و قد آو غُسل بَگیره و اُو تا شام ناپاک مومنه. ^۸ و اگه نفر آوریزی دار د بِلَه یگ شخص پاک تَف کُنه، اُو نفر پاک باید کالای خُو ره بَشویه و قد آو غُسل بَگیره و اُو تا شام ناپاک مومنه. ^۹ هر زین یا پالون که نفر آوریزی دار د بِلَه شی بَشِينه، ناپاک موشه. ^{۱۰} هر کس چيزی ره که د تَی اَزُو نفر بُوْدِه دِست بَزنه، اُو تا شام ناپاک مومنه؛ و هر کسی که اَمُو چيزا ره باله کُنه، اُو باید کالای خُو ره بَشویه و قد آو غُسل بَگیره و اُو تا شام ناپاک مومنه. ^{۱۱} د جان هر کسی که نفری آوریزی دار دِست بَزنه و دِست خُو ره قد آو نَشُشته بَشه، اَمُو کس باید کالای خُو ره بَشویه و قد آو غُسل بَگیره و اُو تا شام ناپاک مومنه. ^{۱۲} د هر ظرف گلی که نفر آوریزی دار دِست بَزنه، اُو باید میده شُنه، ولے اگه ظرف چوبی بَشه، اُو باید قد آو شُشته شُنه. ^{۱۳} وختیکه نفر آوریزی دار از آوریزی خُو پاک شُد، اُو باید هفت روز ره بلده پاک شُدون خُو حساب کُنه و کالای خُو ره شُشته جِسْمِ خُو ره قد آو رَوان غُسل بَدیه؛ اوخته اُو پاک موشه. ^{۱۴} د روز هشتم اُو باید دُو قُمری یا دُو کوتر ره گِرَفْتِه د حُضُورِ خُداوند د دان درگه خیمه مُلاقات ببیه و اونا ره د پیشوا بَدیه. ^{۱۵} و پیشوا اونا ره تقدیم کُنه: یگ شی ره بلده قُرَبانی گناه و دِیگه شی ره بلده قُرَبانی سوختنی. د امزی رقم پیشوا بلده اَزُو بخاطر آوریزی شی د حُضُورِ خُداوند کِفاره مونه.

^{۱۶} وختیکه از یگ مرد آو مَنی اِنزال موشه، اُو باید تمام جِسْمِ خُو ره قد آو غُسل بَدیه، و اُو تا شام ناپاک مومنه. ^{۱۷} و هر کالای چرمی که د بِلَه شی آو مَنی ریخته بَشه باید قد آو شُشته شُنه و اُو تا شام ناپاک مومنه.

^{۱۸} وختیکه یگ مرد قد یگ خاتو خاو کُنه و آو مَنی شی اِنزال شُنه، هر دوی ازوا باید قد آو غُسل بَگیره و اونا تا شام ناپاک مومنه. ^{۱۹} وختیکه یگ خاتو خُون ریزی دَره و خُون ریزی جِسْمِ شی عادتِ ماهوار آسته، اُو بلده هفت روز د ناپاکی عادتِ ماهوار خُو مومنه. هر کسی که د زُو دِست بَزنه، اُو تا شام ناپاک مومنه. ^{۲۰} د بِلَه هر چيزی که اَمُو خاتو د دُورون ناپاکی خُو خاو کُنه و یا بَشِينه، اَمُو چيز ناپاک موشه. ^{۲۱} هر کسی که د جاگه اَزُو دِست بَزنه، اُو باید کالای خُو ره بَشویه و قد آو غُسل بَگیره و اُو تا شام ناپاک مومنه. ^{۲۲} و هر کس د چيزی که اُو د بِلَه شی شِشْتُد دِست بَزنه، اَمُو کس باید کالای خُو ره بَشویه و قد آو غُسل بَگیره و اُو تا شام ناپاک مومنه، ^{۲۳} چی د جاگه اَزُو یا د بِلَه هر چيزی که اُو مِشِينه؛ امی که اُو دَمَزُو چيز دِست بَزنه، اُو تا شام ناپاک مومنه. ^{۲۴} اگه یگ مرد قد اَمَزُو خاتو خاو کُنه و ناپاکی اَزُو د اَمَزُو مرد ملیده شُنه، اَمُو مرد بلده هفت روز ناپاک مومنه و هر جاگه که اُو د بِلَه شی خاو

کنه، امو جاگه ناپاک موشه.

^{۲۵} اگه یگ خاتو بلده روزای کلو خونریزی دره بغير از عادت ماهوار خو یا خونریزی شی بعد از دوره عادت ماهوار بند نشده، د تمام روزای خونریزی شی ناپاکی ازو ادامه دره، رقم روزای عادت ماهوار شی. او ناپاک آسته. ^{۲۶} د بله هر جاگه که او د روزای خونریزی خو خاو کنه، رقم جاگه عادت ماهوار شی بلده ازو حساب موشه و د بله هر چیزی که او بشینه، امو چیز ناپاک موشه، رقم ناپاکی عادت ماهوار شی. ^{۲۷} و هر کسی که د امزو چیزا دست بزنه، او ناپاک موشه. پس او باید کالای خو ره بشویه و قد او غسل بگیریه و او تا شام ناپاک مومنه. ^{۲۸} ولے اگه او از خونریزی خو پاک شده بشه، او باید هفت روز ره بلده خو حساب کنه و بعد ازو پاک موشه. ^{۲۹} د روز هشتم، او باید دو قمری یا دو کوتر ره بگیریه و اونا ره د دیر پیشوا د دان درگه خیمه ملاقات بیره. ^{۳۰} اوخته پیشوا یگ شی ره بلده قربانی گناه و دیگه شی ره بلده قربانی سوختنی تقدیم کنه. دمزی رقم پیشوا بلده ازو بخاطر ناپاکی خونریزی شی د حضور خداوند کفار مونه.

^{۳۱} پس بنی اسرائیل ره از ناپاکی های ازوا باخبر کو، نشنه که جایگاه مره که د مینکل ازوا آسته ناپاک کنه و د ناپاکی خو بمره.

^{۳۲} ای مقررات بلده کسی آسته که آوریزی دره، یا بلده کسی که آو منی از شی انزال موشه و د وسیله ازو ناپاک موشه؛ ^{۳۳} امچنان ای مقررات بلده خاتونی آسته که بخاطر عادت ماهوار ناجور آسته، بلده کسی که انزال موشه، چی مرد، چی خاتو و بلده مردی که قد خاتون ناپاک خاو مونه.

مقررات د باره روز کفار

^۱ **۱۶** خداوند قد موسی بعد از فوت دو باچه هارون که اونا د حضور خداوند نزدیک شد و مرد، توره گفت. ^۲ خداوند د موسی گفت: "د برار خو هارون بگی که د مقدسترین جای د داخل پرده د پیش روی جای کفار که د بله صندوق شهادت آسته، هر وخت داخل نشنه؛ اگه نه، او مومره، چراکه ما د اور د بله جای کفار ظاهر موشم. ^۳ هارون د مقدسترین جای د اینی طریقه داخل شنه؛ او یگ نرگا و بلده قربانی گناه و یگ قوچ بلده قربانی سوختنی بیره. ^۴ او پیرون مقدس کتانی ره بپوشه و زیرپوشی کتانی ره د جان خو کده کمر بستیه کتانی ره د گرد کمر خو بسته کنه و لونگی کتانی ره د سر خو بیله؛ اینمیا کالاهای مقدس آسته. او باید جسم خو ره قد او غسل بدیه و بعد ازو

اونا ره بپوشه.^۵ او امچنان از جماعت بنی اسرائیل دُو تکه ره بلده قربانی گناه و یگ قوچ ره بلده قربانی سوختنی گرفته بیره.^۶ اوخته هارون نرگاو قربانی گناه ره که بلده خود شی آسته تقدیم کنه و بلده خود خو و بلده خانوار خو کفارته کنه.^۷ بعد ازو دُو تکه ره د حُضورِ خُداوند د دان درگه خیمه مُلاقات حاضر کنه.^۸ و هارون د بله امزو دُو تکه پشک پورته کنه، یگ پشک بلده خُداوند و یگ پشک بلده عزازیل.^۹ اوخته هارون تکه ره که پشک خُداوند د بله شی بُر شُده پیش بیره و د عنوانِ قربانی گناه تقدیم کنه.^{۱۰} ولے تکه که پشک عزازیل د بله شی بُر شُده باید زنده د حُضورِ خُداوند اُورده شنه تا هارون د بله شی کفارته کنه و او ره بلده عزازیل د بیابو ربی کنه.

^{۱۱} بعد ازو هارون نرگاو قربانی گناه ره که بلده خود شی آسته پیش بیره و بلده خود خو و خانوار خو کفارته کنه. او باید نرگاو قربانی گناه ره که بلده خود شی آسته حلال کنه؛^{۱۲} او یگ آتشدان پُر از قوغ آتش ره از قربانگاه که د حُضورِ خُداوند آسته قد دُو مُشت بُخورِ خوشبوی سیده شُده بگیریه و د داخلِ پرده بیره.^{۱۳} اوخته او بُخورِ خوشبوی ره د حُضورِ خُداوند د بله آتش پورته کنه تا دُو د بُخورِ خوشبوی جای کفارته ره که د بله صندوقِ شهادت آسته بپوشنه؛ اگه نه، او مومره.^{۱۴} بعد ازو یگ مقدارِ خونِ نرگاو ره بگیریه و قد کِلک خو د طرفِ شرقِ جای کفارته پاش بدیه و یگ مقدارِ خون ره هفت دفعه د پیشِ رویِ جای کفارته قد کِلک خو پاش بدیه.^{۱۵} تکه قربانی گناه ره که بلده قوم آسته باید حلال کنه و خون شی ره د داخلِ پرده بیره و قد خونِ ازو امو کار ره کنه که قد خونِ نرگاو کدد، یعنی خون ره د بله جای کفارته و د پیشِ رویِ جای کفارته پاش بدیه.^{۱۶} د امزی رقم او باید بلده جای مُقدّس، بخاطر ناپاکی‌های بنی اسرائیل و خطاهای ازوا د مُطابقِ تمام گناه‌های ازوا کفارته کنه؛ و او بلده خیمه مُلاقات که قد ازوا د مینکلِ ناپاکی‌های ازوا جای-د-جای آسته، عین کار ره انجام بدیه.^{۱۷} هیچ کس د مَنه خیمه مُلاقات نَبشه وختیکه هارون بلده کفارته کدو د جای مُقدّس داخلِ موشه تا زمانی که او بلده خود خو، بلده خانوار خو و بلده پگِ جماعتِ اسرائیل کفارته کده برو مییه.^{۱۸} بعد ازو هارون بُر شُده د دیرِ قربانگاه که د حُضورِ خُداوند آسته بوره و بلده قربانگاه کفارته کنه. او یگ مقدارِ خونِ نرگاو و خونِ تکه ره بگیریه و د شاخای چار شنگِ قربانگاه بمله.^{۱۹} و یگ مقدارِ خون ره قد کِلک خو هفت دفعه د بله قربانگاه پاش بدیه و او ره از ناپاکی‌های بنی اسرائیل پاک کده تقدیس کنه.

^{۲۰} وختیکه هارون از کفارته کدو بلده جای مُقدّس، بلده خیمه مُلاقات و بلده قربانگاه خلاص شُد، اوخته او تکه زنده ره پیش بیره.^{۲۱} او هر دُو دست خو ره د سرِ تکه زنده کش کنه و تمام شرارت‌های بنی اسرائیل ره قد تمام خطاهای ازوا د مُطابقِ تمام گناه‌های ازوا اقرار کنه و اونا ره د سرِ تکه ایشته تکه ره د دستِ یگ آدمِ مُشخص د بیابو ربی کنه.^{۲۲} اوخته تکه پگِ گناه‌های ازوا ره د سرِ خو گرفته د یگ منطقه دُور اُفتده موبره. پس امو تکه باید د بیابو ایله شنه.^{۲۳} بعد ازو هارون د خیمه مُلاقات داخلِ شنه و کالایِ کتانی ره که د وختِ داخلِ شُدو د جای مُقدّس پوشیدد،

بُر كده دَ اُمونجی بیله. ^{۲۴} اوخته اُو جِسْم خُو ره دَ یِگ جای مُقَدَّس قد آو غُسل بَدیه و کالاهای خود خُو ره بپوشه. بعد ازو بُرو بییه و قُربانی سوختنی خود ره و قُربانی سوختنی قوم ره تقدیم کده بلده خود خُو و بلده قوم کفارَه کُنه. ^{۲۵} و اُو چربی قُربانی گُناه ره باید دَ بله قُربانگاه بَسوزنه. ^{۲۶} و کسی که تکه ره بلده عَزازیل ایله کده باید کالای خُو ره بَشویه و جِسْم خُو ره قد آو غُسل بَدیه؛ اوخته اُو میتنه که دَ خیمه گاه داخل شُنه. ^{۲۷} نرگا و قُربانی گُناه و تکه قُربانی گُناه که خُون ازوا بلده کفارَه کدو دَ جای مُقَدَّس آورده شُد، باید از خیمه گاه بُرو بُرده شُنه و پوست و گوشت و سرگین ازوا دَ آتش سوختنده شُنه. ^{۲۸} کسی که اونا ره مُسوزنه باید کالای خُو ره بَشویه و جِسْم خُو ره قد آو غُسل بَدیه؛ بعد ازو اُو میتنه که دَ خیمه گاه داخل شُنه.

^{۲۹} اینمی بلده شُمو یگ قانونِ دایمی آسته: دَ روزِ داهم ماهِ هفتم شُمو خودون ره پرهیز کُنید و هیچ کار نکنید، نه باشنده اصلی و نه بیگنه که دَ مینکل شُمو زندگی مونه، ^{۳۰} چون دَ امزی روز بلده شُمو کفارَه مُوشه تا شُمو ره پاک کُنه؛ و شُمو از پگ گناههای خُو دَ حُضور خُداوند پاک مُوشید. ^{۳۱} ای یگ روز کاملاً آرام بلده شُمو آسته، پس خودون ره پرهیز کُنید. ای یگ قانونِ دایمی آسته. ^{۳۲} پیشوای که مَسَح و تقدیس شُده تا دَ جای آته خُو دَ عنوان پیشوا خدمت کُنه، اُو باید کفارَه کُنه. اُو باید کالاهای کتانی یعنی کالاهای مُقَدَّس ره بپوشه ^{۳۳} و بلده مُقَدَّسترین جای و خیمه مُلاقات کفارَه کُنه و بلده قُربانگاه کفارَه کُنه و بلده پیشوایو و تمام جماعت قومِ اسرائیل کفارَه کُنه. ^{۳۴} ای باید بلده شُمو یگ قانونِ دایمی بَشه که بلده بنی اسرائیل سالِ یگ دفعه بلده پگ گناههای ازوا کفارَه شُنه. پس مُوسی امو رقم کد که خُداوند دَزشی امر کد.

هدایت دَ باره خُون

۱۷ خُداوند قد مُوسی گپ زده گُفت: ^۲ "قد هارون و باچه های شی و پگ بنی اسرائیل گپ زده، دَزوا بگی، اینمی چیزی آسته که خُداوند امر کده مُوگیه: ^۳ هر کس که از قومِ اسرائیل کُدم نرگا، گوسپو یا بز ره دَ خیمه گاه و یا بُرو از خیمه گاه حلال کُنه ^۴ و اُو ره دَ دان درگه خیمه مُلاقات نیره تا دَ عنوان قُربانی بلده خُداوند دَ پیش روی جایگاه خُداوند تقدیم شُنه، اُو بلده امزو نفر قتل حساب مُوشه. اُو خُون ریختنده و باید از قوم خُو قطع شُنه. ^۵ ای قانون بلده ازی آسته که بنی اسرائیل بعد ازی قُربانی های خُو ره که دَ بیابو تقدیم مونه گرفته بیره یعنی اونا ره بلده خُداوند دَ دان درگه خیمه مُلاقات دَ دیر پیشوا بیره و اونا ره دَ عنوان قُربانی سلامتی دَ خُداوند تقدیم کُنه. ^۶ و پیشوا خُون قُربانی ره دَ قُربانگاه خُداوند دَ پیش درگه خیمه مُلاقات پاش بَدیه و چربی ره دَ عنوان خوشبوی مُوردِ پسند خُداوند بَسوزنه. ^۷ اونا قُربانی های خُو ره دِیگه بلده خُداون بز مانند تقدیم نکنه که قد پیروی ازوا خودون ره فاجشه

جور کده. ای باید بلده ازوا د تمام نسل های ازوا یگ قانون دایمی بشه.

^۸ علاوه ازی دزوا بگی، هر کسی که از قوم اسرائیل یا از بیگنه های که د مینکل ازوا زندگی مونه، قربانی سوختنی یا قربانی دیگه تقدیم کنه ^۹ و او ره د دان درگه خیمه ملاقات نیره تا او ره د خداوند قربانی کنه، او نفر باید از قوم خو قطع شنه.

^{۱۰} و هر کسی که از قوم اسرائیل یا از بیگنه های که د مینکل ازوا زندگی مونه خون بخوره، ما روی خو ره د ضد امرو نفر که خون خورده قرار میدیم و او ره از مینکل قوم شی قطع مونم، ^{۱۱} چراکه زندگی جاندار د خون بندآسته و ما خون ره دز شمو ددیم تا د بله قربانگاه بلده زندگی خو کفاره کنید؛ چون فقط خون آسته که بلده زندگی کفاره میتنه. ^{۱۲} امزی خاطر ما د بنی اسرائیل موگیم: د مینکل شمو هیچ کس نباید خون بخوره، نه شمو و نه ام بیگنه های که د مینکل شمو زندگی مونه.

^{۱۳} هر کسی که از بنی اسرائیل یا از بیگنه های که د مینکل ازوا زندگی مونه کدم حیوان یا مرغک ره که خورده موشه شکار مونه، او باید خون شی ره بریزنه و تی خاک کنه، ^{۱۴} چراکه زندگی هر جاندار خون شی آسته، یعنی خون زندگی شی آسته. امزی خاطر د بنی اسرائیل گفتیم: شمو باید خون هیچ جاندار ره نخورید، چراکه زندگی هر جاندار خون شی آسته؛ هر کسی که او ره بخوره از قوم قطع موشه.

^{۱۵} و هر کسی که گوشت حیوان خودمرده یا گوشت حیوانی ره که توسط دیگه حیوان کشته شده بخوره، چی باشنده اصلی بشه، چی بیگنه، او باید کالای خو ره بشویه و قد او غسل بگیره و او تا شام ناپاک مومنه؛ بعد ازو پاک موشه. ^{۱۶} و له اگه کالای خو ره نشویه و جسم خو ره قد او غسل ندیه، او جزای گناه خو ره مینگره.

منع رابطه های جنسی نامشروع

۱۸ ^۱ خداوند قد موسی گپ زده گفت: ^۲ "قد بنی اسرائیل گپ زده دزوا بگی: 'ما خداوند، خدای شمو آستیم. ^۳ د مطابق کارای مردم سرزمین مصر که شمو د اونجی زندگی موکید، رفتار نکنید و د مطابق کارای مردم سرزمین کنعان که ما شمو ره د اونجی موبرم، ام رفتار نکنید؛ شمو از قانون های ازوا پیروی نکنید. ^۴ شمو احکام ازمه ره د جای بیرید و قانون ازمه ره نگاه کنید و د مطابق ازوا رفتار کنید؛ ما خداوند، خدای شمو آستیم. ^۵ پس احکام و قانون مره نگاه کنید، چون کسی که اونا ره د جای بیره د وسیله ازوا زنده مومنه. ما خداوند آستیم.

٦ هیچ کس قد نزدیکانه خو نزدیکي نكڼه که شرمگاه ازو ره به پرده کڼه. ما خداوند آستم.

٧ شرمگاه خاتون آته خو ره یعنی شرمگاه آبه خو ره به پرده نکو؛ او آبه تو آسته، پس شرمگاه شی ره به پرده نکو.

٨ شرمگاه خاتون آته خو ره به پرده نکو؛ او آبروی آته تو آسته.

٩ شرمگاه خوار خو ره به پرده نکو، چی دختر آته تو بشه، چی دختر آبه تو، چی د امزو خانه تولد شده بشه و چی د جای دیگه.

١٠ شرمگاه دختر باچه خو یا دختر دختر خو ره به پرده نکو، چراکه به عزتی ازوا به آبرویی خود تو آسته.

١١ شرمگاه دختر خاتون آته خو ره که از آبه تو پیدا شده به پرده نکو، چراکه او خوار تو آسته.

١٢ شرمگاه خوار آته خو ره به پرده نکو، چراکه او نزدیکانه آته تو آسته.

١٣ شرمگاه خوار آبه خو ره به پرده نکو، چراکه او نزدیکانه آبه تو آسته.

١٤ شرمگاه خاتون برار آته خو ره به پرده نکو، یعنی قد ازو نزدیکي نکو، چراکه او خاتون کاکای تو آسته.

١٥ شرمگاه بیبری خو ره به پرده نکو؛ او خاتون باچه تو آسته؛ آر، شرمگاه ازو ره به پرده نکو.

١٦ شرمگاه خاتون برار خو ره به پرده نکو، چراکه او آبروی برار تو آسته.

١٧ قد خاتونی که نزدیکي کد، شرمگاه دختر شی ره به پرده نکو و دختر باچه یا دختر دختر شی ره نکیر و شرمگاه ازوا ره به پرده نکو؛ اونا نزدیکانه های ازو آسته؛ ای فسق-و-فساد آسته. ١٨ یگ خاتو ره د بله خوار شی نکیر که أمباق شی شنه و د حالیکه خاتون تو هنوز زنده یه، شرمگاه خوار شی ره به پرده نکو.

١٩ قد خاتونی که د ناپاکی عادت ماهوار خو آسته، نزدیکي نکو تا شرمگاه شی ره به پرده کنی. ٢٠ قد خاتون همسایه خو یگجای نشو و خود ره د وسیله ازو ناپاک نکو. ٢١ هیچ کس ره از نسل خو بلده بت مولک از آتش تیر نکو و نام خدای خو ره به حرمت نکو. ما خداوند آستم. ٢٢ قد مرد رقم خاتو آلی خاو نکو، ای یگ عمل زشت

۲۳. آسته. قد هیچ حیوان معامله جنسی نکُو و خود ره قد ازو ناپاک نکُو. هیچ خاتو د پیش یگ حیوان ایسته نشنه که قد ازو نزدیکی کنه؛ ای یگ عمل نفرت‌انگیز آسته.

۲۴. قد هیچ کدم امزی کارا خود ره ناپاک نکُنید، چون د وسیله امزی کارا ملت های ره که ما از پیش روی شمو هی مونم، خودون ره ناپاک کده. ۲۵. امزی خاطر او سرزمی ناپاک شده و ما او ره بخاطر گناه شی جزا میدیم و امو سرزمی باشنده های خو ره قی مونه. ۲۶. پس شمو باید قانون و احکام مَره نگاه کنید و هیچ کدم امزی کارای زشت ره انجام ندید؛ نه باشنده‌های اصلی اسرائیل و نه بیگنه‌های که د مینکل شمو زندگی مونه، ۲۷. چون مردمای امزو سرزمی که پیش از شمو د اونجی بود، پگ امزی کارای زشت ره انجام دد و او سرزمی ناپاک شد. ۲۸. پس اگه او سرزمی ره ناپاک کنید، او شمو ره ام قی مونه، امو رقم که ملتی ره که پیش از شمو د اونجی بود، قی کد. ۲۹. چون هر کسی که یکی امزی کارای زشت ره انجام بدیه، او از مینکل قوم خو قطع موشه. ۳۰. پس، از احکام مه اطاعت کنید و از هیچ کدم امزی قانون های زشت که پیش از آمدون شمو د امزو سرزمی انجام دده موشد، پیروی نکنید و خودون ره د وسیله ازوا ناپاک نکنید. ما خداوند، خدای شمو آستم. ۳۱.

قانونای مختلف

۱۹. خداوند قد موسی گپ زده گفت: ۲. قد پگ جماعت بنی اسرائیل توره گفته دزوا بگی: 'مقدس بشید، چراکه ما خداوند، خدای شمو مقدس آستم. ۳. هر کدم شمو باید آته و آبه خو ره احترام کنید و روزای آرام مَره نگاه کنید. ما خداوند، خدای شمو آستم. ۴. سون بت ها تروید و خدایون ریختنده شده بلده خو جور نکنید. ما خداوند، خدای شمو آستم.

۵. وختیکه قربانی سلامتی خو ره بلده خداوند تقدیم مونید، او ره د طریقہ تقدیم کنید که از طرف شمو قبول شنه. ۶. گوشت ازو باید د امزو روز که او ره قربانی مونید خورده شنه یا صباح امزو روز؛ و له هر چیز شی که تا روز سوم باقی مومنه باید د آتش سوختنده شنه. ۷. اگه یگو چیز ازو د روز سوم خورده شنه، امو قربانی مردار آسته و قبول نموشه. ۸. هر کسی که او ره بخوره، جزای گناه خو ره مینگره، چون چیزی ره که بلده خداوند مقدس آسته به حرمت کده؛ او آدم از قوم خو قطع موشه.

۹. وختیکه حاصل زمین خو ره درو مونید، جغه زمین خو ره درو نکنید و خوشه های باقی‌مانده حاصلات خو ره جم

نَكْنَيْد. ^{۱۰} تاگ انگور ره بیخی لُچ نَكْنَيْد و خوشه های ره که از تاگ اُفتده جَم نَكْنَيْد، بلکه اونا ره بلده مردمای
غریب و بیگنه ایله پدید. ما خُداوند، خُداي شُمو اَسْتَم.

^{۱۱} دُزی نَكْنَيْد؛ دروغ نگوید و یگدیگه خُو ره بازی ندید. ^{۱۲} د نام ازمه قَسَمِ دروغ نَخورید و نام خُداي خُو ره
بے حُرْمَت نَكْنَيْد. ما خُداوند، خُداي شُمو اَسْتَم. ^{۱۳} د حَقِ همسایه خُو ظَلَم نَكُو و مال شی ره د زور نگیر. مُزد
مُزْدورکار ره تا صَبیح د پِیش خُو نگاه نَكُو. ^{۱۴} آدم کر ره دَو-دَشنام نَدی و د پِیش پای نفر کور سنگ نه ایل که
بُفته؛ از خُداي خُو پَتَرس. ما خُداوند اَسْتَم.

^{۱۵} د قضاوت کدو بے انصافی نَكْنَيْد؛ نه از آدم غریب طرفداری کُنید و نه آدم قُدرتمند ره مُحترم بدنید، بلکه د باره
هموطن خُو قد انصاف قضاوت کُنید. ^{۱۶} د بَین قوم خُو بلده غَیبت کدو گشت-و-گُدار نَكْنَيْد و غَیبتیکه زندگی
همسایه شُمو د خطر آسته دست تی کله ایسته نَشَنید. ما خُداوند اَسْتَم. ^{۱۷} از برار خُو د دِل خُو بد نبرید. همسایه خُو
ره بخاطرِ خطای شی سرزنش کُنید تا از خاطر اَزو شُمو گناهکار نَشَنید. ^{۱۸} از مردم قوم خُو انتقام نگیرید و د برابر
ازوا کینه نَدشته بشید، بلکه همسایه خُو ره رقم خود خُو آلی دوست دشته بشید. ما خُداوند اَسْتَم.

^{۱۹} احکام مَره نگاه کُنید. حیوانای خُو ره قد حیوانای که از جنس ازوا نییه، جوره نَكْنَيْد. د زمین خُو دُو رقم تُخم
کِشت نَكْنَيْد و کالای ره که از دُو قِسم رخت دوخته شُده بشه، د جان خُو نَكْنَيْد.

^{۲۰} اگه یگ مرد قد یگ خاتو خاو کُنه و او خاتو کینز بشه که بلده یگو کس دیگه وعده شُده بشه، ولی بازخرد و
آزاد نَشُده بشه، باید جرمه دده شُنه، لیکن اونا کُشته نَشُنه، چراکه او خاتو آزاد نَبوده. ^{۲۱} امو مرد باید جُرمانه خُو
ره بلده خُداوند د دان درگه خیمه مُلاقات بیره؛ جُرمانه شی یگ قوچ بشه. ^{۲۲} و پیشوا قد امرو قوچ جُرمانه بلده ازو
آدم د حُصور خُداوند کِفاره کُنه؛ اوخته گناه ازو بخشیده موشه.

^{۲۳} وختیکه د سرزمین کِنعان داخل شُدید و هر رقم درختا ره بلده خوراک خُو شَندید، میوه ازو ره غیر مجاز حساب
کُنید؛ تا سه سال بلده شُمو غیر مجاز بشه و خورده نَشُنه. ^{۲۴} د سال چارم پگ میوه شی مُقدَس آسته و یگ هدیه
بلده ستایش خُداوند. ^{۲۵} مگم د سال پنجم شُمو میتنید از میوه شی بُخورید؛ ای کار ره کُنید تا حاصل خُو ره بلده
شُمو کلو کُنه. ما خُداوند، خُداي شُمو اَسْتَم.

^{۲۶} هیچ گوشت ره قد خُون شی نَخورید. پالِبینی و جادوگری نَكْنَيْد. ^{۲۷} چوقوهای خُو ره کل نَكْنَيْد و گوشه های ریش

خُو ره نگیرید. ^{۲۸} جسم خُو ره بخاطر مُرده زخمی نکُنید و هیچ رقم نشان ره دَ جسم خُو خالکوبی نکُنید. ما خُداوند آسْتَم. ^{۲۹} دُختر خُو ره دَ فاحشه‌گری وادار نکُنید که بے عزت شنه؛ نَشنه که مردَم سرزمین شمو زناکار شنه و زمی پُر از فسق-و-فساد شنه.

^{۳۰} روزای آرام مَره نگاه کُنید و دَ جایگاهِ مُقدَّس مه احترام دَشته بشید. ما خُداوند آسْتَم. ^{۳۱} دَ پیش کسای که ارواح مُرده ها ره حاضر مونه نَرُید و از کسای که قد جنیات مشوره مونه کومک طلب نکُنید، تا دَ وسیله ازوا ناپاک نَشْنید. ما خُداوند، خُداي شمو آسْتَم. ^{۳۲} دَ دم راه آدم موی سفید باله شْنید و آدمای پیر ره احترام کُنید؛ از خُداي خُو بترسید. ما خُداوند آسْتَم.

^{۳۳} وختیکه یگ بیگنه دَ سرزمین شمو قد شمو زندگی مونه، او ره آزار-و-اذیت نکُنید. ^{۳۴} بیگنه که قد شمو زندگی مونه، دَ مینکل شمو رقم باشنده اصلی اسرائیل بشه. او ره رقم خود خُو آلی دوست بدنید، چراکه شمو ام دَ سرزمین مصر بیگنه بُدید. ما خُداوند، خُداي شمو آسْتَم.

^{۳۵} دَ اندازه گرفتو، تول کدو و منک کدو نباید غلطی کُنید. ^{۳۶} شمو باید ترازوهای صحیح، سنگای صحیح، ایفه صحیح و هین صحیح دَشته بشید. ما خُداوند، خُداي شمو آسْتَم که شمو ره از سرزمین مصر بُرو اُردَم. ^{۳۷} پس شمو باید تمام احکام و تمام قانونای مَره نگاه کُنید و اونا ره دَ جای بیرید. ما خُداوند آسْتَم.”

مجازات بلده گناه های مختلف

۲۰ خُداوند قد موسی گپ زده گُفت: ^۱ ”دَ بنی اسرائیل بگی، ‘از بنی اسرائیل یا از بیگنه‌های که دَ اسرائیل زندگی مونه، هر کسی که یکی از بچکیچای خُو ره بلده بُت مولک تقدیم کنه، باید کشته شنه؛ مردَم سرزمین شمو باید او ره سنگسار کنه. ^۲ ما خود مه رُوی خُو ره دَ ضد ازو نفر قرار میدیم و او ره از مینکل قوم شی قطع مونم، چراکه او از بچکیچای خُو دَ بُت مولک تقدیم کده و دمزی رقم جایگاه مُقدَّس مَره ناپاک کده و نام مُقدَّس مَره بے حرمت. ^۳ اگه مردَم سرزمین شمو از گناه امزو نفر چیم پوشی کنه و غیتیکه او یکی از بچکیچای خُو ره دَ بُت مولک تقدیم کنه او ره نکشه، ^۴ اوخته خود مه رُوی خُو ره دَ ضد امزو نفر و خانوار شی قرار میدیم و او ره از مینکل قوم شی قطع مونم، ام او ره و ام پگ کسای ره که از پُشت ازو رفته و رقم فاحشه رفتار کده و خودون ره قد پیروی از بُت مولک فاحشه جور کده.

^۶ اگه یگو نفر د پيش کسای که ارواح مُرده ها ره حاضر مونه و د پيش کسای که قد جنیات مشوره مونه بوره و ازوا پیروی کده رقم فاحشه رفتار کُنه، ما روى خو ره د ضد ازو قرار میدیم و او ره از مینکل قوم شی قطع مومم.

^۷ پس خودون ره تقدیس کُنید و مقدس بشید، چراکه ما خداوند، خدای شمو استم. ^۸ احکام مَره نگاه کُنید و اونا ره د جای بیرید. ما خداوند استم که شمو ره تقدیس مومم.

^۹ هر کسی که آته یا آبه خو ره نالت کُنه، باید کُشته شنه؛ ازی که او آته یا آبه خو ره نالت کده، خون شی د گردون خود شی آسته. ^{۱۰} اگه یگو مرد قد خاتون یگ مرد دیگه زنا کُنه، یعنی قد خاتون همسایه خو زنا کُنه، مرد و خاتون زناکار باید کُشته شنه. ^{۱۱} اگه یگ آدم قد خاتون آته خو خاو کُنه، او شرمگاه آته خو ره بپرده کده؛ هر دوی ازوا باید کُشته شنه؛ خون ازوا د گردون خودون شی آسته. ^{۱۲} اگه یگ مرد قد بیبری خو خاو کُنه، هر دوی ازوا باید کُشته شنه، چراکه اونا مرتکب فساد اخلاقی شده؛ خون ازوا د گردون خودون شی آسته. ^{۱۳} اگه یگ مرد قد مرد دیگه رقم خاتو آلی خاو کُنه، هر دوی ازوا عمل زشت انجام دده؛ اونا باید کُشته شنه؛ خون ازوا د گردون خودون شی آسته.

^{۱۴} اگه یگ مرد یگ خاتو و آبه امزو خاتو ره بگیری، ای فساد اخلاقی آسته؛ اونا باید د آتش سوختنده شنه تا د مینکل شمو فساد اخلاقی وجود ندشته بشه. ^{۱۵} اگه یگ مرد قد حیوان خاو کُنه، او باید کُشته شنه و امو حیوان ره ام بکشید. ^{۱۶} اگه یگ خاتو د یگ حیوان نزدیک شنه تا قد ازو خاو کُنه، امو خاتو و حیوان ره بکشید. اونا حتماً باید کُشته شنه؛ خون ازوا د گردون خودون شی آسته.

^{۱۷} اگه یگ مرد خوار خو ره بگیری، چی دختر آته شی بشه، چی دختر آبه شی و شرمگاه ازو ره بنگره و او شرمگاه امزو مرد ره بنگره، ای رسوایی آسته. اونا باید د پيش چیم مردم قوم خو رانده شنه. او شرمگاه خوار خو ره بپرده کده؛ او جزای خو ره مینگره. ^{۱۸} اگه یگ مرد قد یگ خاتون که عادت ماهوار دره خاو کُنه و شرمگاه ازو ره بپرده کُنه، او خونریزی ازو ره بپرده کده و امو خاتو ام ایشته که خونریزی شی بپرده شنه. هر دوی ازوا باید از مینکل قوم خو قطع شنه.

^{۱۹} شرمگاه خوار آبه خو و خوار آته خو ره بپرده نکو، چون ای کار نزدیکانه تو ره بپرده مونه. هر دوی شمو جزای گناه خو ره مینگرید. ^{۲۰} اگه یگ مرد قد خاتون کاکای خو خاو کُنه، او شرمگاه کاکای خو ره بپرده کده. اونا جزای گناه خو ره مینگره؛ اونا بے اولاد مومره. ^{۲۱} اگه یگ مرد خاتون برار خو ره که زنده آسته بگیری، ای یگ کار نجس آسته. او شرمگاه برار خو ره بپرده کده؛ اونا بے اولاد مومنه.

^{۲۲} شُمو تمام احکام و تمام قانونای مَره نگاه کُنید و اونا ره دَ جای بیرید، تا سرزمینی که شُمو ره دز شی موبرم که شُمو دز شی جای-د-جای شُنید، شُمو ره قی نکنه. ^{۲۳} شُمو نباید دَ مطابقی قانونای امزو ملّت که ما اونا ره از پیش روی شُمو هی مُونم رفتار کُنید، چراکه اونا پگ امزی کارا ره انجام دَد و ما ازوا نفرّت کُدم. ^{۲۴} لیکن ما دز شُمو گفتم که شُمو صاحب سرزمین ازوا موشید و ما او ره دز شُمو میدیم که صاحب شی شُنید، صاحب سرزمینی که شیر و عسل از شی جاری آسته. ما خُداوند، خُدای شُمو آستم که شُمو ره از قوم های دیگه جدا کدیم. ^{۲۵} شُمو باید بین حیوان پاک و حیوان ناپاک و بین مرغکوی پاک و مرغکوی ناپاک فرق بیلید. شُمو نباید خودون ره دَ وسیله حیوان یا مرغک یا چیزای که دَ روی زمی خَزک مونه ناپاک کُنید، چون ما اونا ره جدا کدیم که بلده شُمو ناپاک بشه. ^{۲۶} شُمو باید بلده ازمه مقدّس بشید، چراکه ما خُداوند، مقدّس آستم و شُمو ره از قوم های دیگه جدا کدیم تا شُمو از مه بشید.

^{۲۷} مرد یا خاتونی که ارواح مُردا ره حاضر مونه یا جادوگر آسته، باید کشته شنه؛ اونا ره سنگسار کُنید؛ خُون ازوا دَ گردون خودون شی آسته.

مُقَررات بلده پیشوایو

۲۱ خُداوند دَ موسی گفت: "قد پیشوایو یعنی باچه های هارون گپ زده دزوا بگی، هیچ کس از بین شُمو خود ره بخاطر مُرده دَ مینکل قوم خُو ناپاک نکنه، ^۲ سوای که قومای نزدیک شی بشه، یعنی آبه شی، آته شی، باچه شی، دختر شی، برار شی ^۳ یا خوار شی که دختر خانه و قد شی یگجای بشه و شوی نکهده بشه؛ بلده ازوا میتنه خود ره ناپاک کنه. ^۴ لیکن او دَ عنوان شوی بخاطر قومای خاتون خُو نباید خود ره دَ مینکل قوم خُو ناپاک کده به حرمت کنه.

^۵ پیشوایو باید دَ وخت ماتم سر خُو ره کل نکنه، بغلای ریش خُو ره تراش نکنه و جسم خُو ره زخمی نکنه. ^۶ اونا باید بلده خُداوند خُو مقدّس بشه و نام خُداوند خُو ره به حرمت نکنه، چراکه اونا هدیه های خاص خُداوند، یعنی خوراک خُداوند خُو ره تقدیم مونه. امزی خاطر اونا باید مقدّس بشه. ^۷ اونا قد خاتون فاحشه یا ناپاک توی نکنه و خاتونی ره که از شوی خُو خط گرفته نگیره، چراکه پیشوایو بلده خُداوند خُو مقدّس آسته. ^۸ شُمو باید پیشوا ره مقدّس بدید، چراکه او خوراک خُداوند خُو ره تقدیم مونه. پس او باید بلده شُمو مقدّس بشه، چون ما خُداوند که شُمو ره تقدیس مُونم، مقدّس آستم.

^۹ اگه دُخترِ یگ پیشوا دَ وِسیله فاحشه‌گری خود ره بے عِزّت کنه، اُو آتِه خُو ره بے حُرمت کده؛ اُو باید دَ آتش سوختنده شنه.

^{۱۰} پیشوای که دَ مینکلِ برارون خُو مقامِ باله دره و دَ سرِ شی روغونِ مَسَحِ شیو شُده و تعیین شُده تا کالای پیشوایی بپوشه، باید دَ وختِ ماتمِ موی سرِ خُو ره جنگل ابله نکنه و جاغه خُو ره چک نکنه. ^{۱۱} اُو باید دَ سرِ هیچ مُرده نَرُوه، حتیٰ بخاطرِ آتِه و آبه خُو ام خود ره ناپاک نکنه. ^{۱۲} اُو باید از جایگاهِ مُقدّس بُرو نَرُوه و جایگاهِ مُقدّسِ خُدای خُو ره بے حُرمت نکنه، چراکه روغونِ مَسَحِ خُدای شی مثلِ تاجِ دَ سرِ ازو آسته. ما خُداوند آسْتُم. ^{۱۳} اُو باید قد خاتونِ توی کنه که دُخترِ خانه بشه. ^{۱۴} اُو خاتونِ بیوه، خاتونِ خطِ گِرِفْتِه و خاتونِ ناپاک یا فاحشه ره نگیره، بلکه قد دُخترِ خانه از اولادِ بابِه خود خُو توی کنه ^{۱۵} تا اولادِه خُو ره دَ مینکلِ قومِ خُو بے حُرمت نکنه. ما خُداوند آسْتُم که اُو ره تقدیس مُونُم. ”

^{۱۶} خُداوند قد موسیٰ گپ زده گُفت: ^{۱۷} ”قد هارونِ گپ زده بگی، هیچ کُدم از اولادِه تُو دَ تمامِ نسلِ های خُو که دَ جِسْمِ خُو عیبِ دَشْتِه بشه، نباید نزدیکِ بیبه تا خوراکِ خُدای خُو ره تقدیم کنه. ^{۱۸} اَره، هر کس که دَ جِسْمِ خُو عیبِ دره نباید نزدیکِ بیبه: نه آدمِ کور، نه آدمِ شل، نه آدمِ منقه و کسی که سوءِ شکل آسته، ^{۱۹} نه کسی که پای میدِه یا دست میدِه آسته، ^{۲۰} نه پُشتِ بَعْنَد، نه آدمِ پیله-عَلِچِه، نه کسی که دَ چیمِ خُو کُلِ دره، نه کسی که دانه ریم‌تُو دره، نه گرگی و نه ام کسی که چوره آسته. ^{۲۱} از اولادِه هارونِ پیشوا هر کُدم شی که دَ جِسْمِ خُو عیبِ دَشْتِه بشه، باید نزدیکِ نیه و هدیه های خاصِ خُداوند ره تقدیم نکنه؛ اَره ازی که اُو دَ جِسْمِ خُو عیبِ دره، نباید بلده تقدیمِ کدونِ خوراکِ خُدای خُو نزدیکِ بیبه. ^{۲۲} اُو میتنه از خوراکِ خُدای خُو بخوره، ام از مُقدّس شی و ام از مُقدّس‌ترین شی. ^{۲۳} لیکن اُو باید دَ پُشتِ پرده داخلِ نَشْنِه و دَ قُربانگاهِ نزدیکِ نَشْنِه، چراکه اُو دَ جِسْمِ خُو عیبِ دره؛ نَشْنِه که جای های مُقدّس مَره بے حُرمت کنه. ما خُداوند آسْتُم که اونا ره تقدیس مُونُم. ”

^{۲۴} پس موسیٰ امی تورا ره دَ هارون و باچه های شی و دَ پگِ بنی اسرائیل گُفت.

دَ باره مُقدّسِ بُودونِ هدیه ها

۲۲ خُداوند قد موسیٰ گپ زده گُفت: ^۱ ”دَ هارون و باچه های شی بگی که قد هدیه های مُقدّس که بنی اسرائیل بلده مه و قف مونه قد احتیاط رفتار کنه تا نامِ مُقدّس مَره بے حُرمت نکنه. ما خُداوند آسْتُم. ^۲ دزوا بگی،

‘از پگِ اولادِه شُمو دَ تمامِ نسلِ های شُمو، اگه کُدم کس دَ هدیه های مُقدَّسِ که بنی اسرائیل بلده خُداوند وَقف مونه نزدیک شُنه و ناپاکی دَ بله شی بَشه، اُو نفر باید از خُصُور مه قطع شُنه. ما خُداوند اَسْتَم.’

^۴هیچ کُدم از اولادِه هاژون که مَرَضِ کولی یا آوریزی دَشته بَشه، اِجازِه خوردو از هدیه های مُقدَّسِ ره ندره تاکه پاک نَشده. کسی که دَ یگو چیزِ دِست بَرنه که دَ وسیله جَسَدِ مُرده ناپاک شُده یا آدمی که او مَنی ازُو اِنزال شُنه، ^۵ یا کسی که دَ خَزنده دِست بَرنه و دَ وسیله ازُو ناپاک شُنه، یا دَ یگو انسانِ دِست بَرنه که دَ وسیله ازُو ناپاک شُنه، هر ناپاکی که او دَشته بَشه، ^۶اُوخته امو نفر که دَ امزی چیزا دِست زده تا شام ناپاک مومنه. اُو تا عَیتیکه جِسم خُو ره قد او عُسل نَدده، نَباید از هدیه های مُقدَّسِ بُخوره. ^۷وختیکه اَفَتو بِشینِه اُو پاک موشه و بعد ازُو مِیتنه از هدیه های مُقدَّسِ بُخوره، چراکه اونا خوراکِ ازُو اَسته. ^۸گوشتِ حیوانی ره که خودمُرده بَشه یا دَ وسیله جانورِ درنده کُشته شُده بَشه اُو نَباید بُخوره تا دَ وسیله ازُو ناپاک نَشنه. ما خُداوند اَسْتَم.

^۹پیشواپوباید احکام مَره نگاه کُنه تا گُناهکار نَشنه و بخاطرِ بے حُرمتی دَ احکام مه نُمَره. ما خُداوندی اَسْتَم که اونا ره تقدیس مُونم. ^{۱۰}هیچ نفرِ بَرونی باید از هدیه های مُقدَّسِ نَخوره. مهمو و مُزدورِ پیشوا ام اِجازِه ندره که از هدیه های مُقدَّسِ بُخوره. ^{۱۱}لیکن اگه پیشوا یگ نفر ره قد پیسه خُو بَخره اُو مِیتنه ازوا بُخوره؛ و کسی که دَ خانه پیشوا زیده شُده، ام مِیتنه از خوراکِ ازُو بُخوره. ^{۱۲}اگه دُخترِ پیشوا قد یگ نفرِ بَرونی توی کُنه، اُو نَباید از هدیه های مُقدَّسِ بُخوره. ^{۱۳}لیکن اگه دُخترِ پیشوا بیوه یا خطِ گِرَفته بَشه و اولادِ نَدَشته بَشه و پس دَ خانه آتِه خُو اَمده بَشه رقی که دَ دورونِ جوانی خُو بُود، اُو مِیتنه از خوراکِ آتِه خُو بُخوره. خُلاصه، هیچ نفرِ بَرونی نَباید ازُو خوراکِ بُخوره.

^{۱۴}اگه یگ نفر نافامیده از هدیه های مُقدَّسِ بُخوره، اُو باید پَنج-یگ شی ره دَ بله شی اِضافه کُنه و هدیه مُقدَّسِ ره دَ پیشوا بدیه. ^{۱۵}پیشواپو باید هدیه های مُقدَّسِ ره که بنی اسرائیل دَ خُداوند تقدیم مونه، بے حُرمت نَکُنه ^{۱۶}و باعث نَشنه که اونا دَ وسیله خوردونِ هدیه های مُقدَّسِ مُرتکِبِ جُرمی شُنه که جُرمانه میخایه، چُون ما خُداوند اَسْتَم که اونا ره تقدیس مُونم.

قُربانی که قَبول نَموشه

^{۱۷}خُداوند قد موسی کپ زده کُفت: ^{۱۸}“قد هاژون و باچه های شی و قد پگِ بنی اسرائیل کپ زده دزوا بُگی، اُو قومِ اسرائیل و بیگنه گونی که دَ اسرائیل زندگی مونه هر کسی که کُدم قُربانی تقدیم مونه، چی نَدَر بَشه، چی قُربانی

داوطلبانه که دَ عِنوانِ قُرْبانی سوختنی دَ خُداوند تقدیم موشه، ^{۱۹} بلده ازی که قُرْبانی از طرف شُمو قبول شنه اُو باید یگ حیوان نَر و بے عیب از گاوو، از گوسپندو یا بَرها بَشه. ^{۲۰} حیوانی ره که عیب دَره، تقدیم نَکنید، چُون اُو از طرف شُمو قبول نَموشه.

^{۲۱} وختیکه یگ نفر قُرْبانی سلامتی ره دَ خُداوند تقدیم مونه، چی بلده پوره کدون نَدَر بَشه، چی بلده قُرْبانی داوطلبانه، چی از گله بَشه، چی از رمه، اُو باید نَر و بے عیب بَشه تا قبول شنه. دَزُو باید هیچ عیب نَبَشه. ^{۲۲} حیوان کور، استغومیده، زخمی، اوله دار، ریم تُو یا گرگی ره دَ خُداوند تقدیم نَکنید؛ هیچ کُدم امزیا دَ عِنوانِ هدیه خاص بلده خُداوند دَ بله قُرْبانگاه تقدیم نَشنه. ^{۲۳} لیکن گاو یا مالی که اعضای جسم شی از حد دراز یا کوتاه بَشه، اُو ره میتنید دَ عِنوانِ قُرْبانی داوطلبانه تقدیم کنید، و له بلده نَدَر قابل قبول نییه. ^{۲۴} حیوانی که خایه شی کُفته شده بَشه یا فشار دده شده بَشه یا پاره شده بَشه یا منٹی شده بَشه، اُو ره دَ خُداوند تقدیم نَکنید. شُمو دَ سرزمین خُو ای رقم نَکنید ^{۲۵} و از بیگنه گو ام از ای رقم حیوانا نگیرید که دَ عِنوانِ خوراک دَ خُدا خُو تقدیم کنید؛ چُون اونا ناقص و عیبی آسته و از طرف شُمو قبول نَموشه.

^{۲۶} خُداوند قد موسی گپ زده گُفت: ^{۲۷} "وختیکه یگ گاو یا گوسپو و یا بَر زیده موشه، اُو باید تا هفت روز دَ پیش آبه خُو بَمنه و از روز هشتم بعد اُو بلده قُرْبانی دَ عِنوانِ هدیه خاص خُداوند قابل قبول آسته. ^{۲۸} لیکن گاو یا مال ره قد چُوچه شی قتی دَ یگ روز حلال نَکنید. ^{۲۹} وختیکه قُرْبانی شکرگزاری ره دَ خُداوند قُرْبانی مُونید، اُو ره دَ طریقهِ قُرْبانی کنید که از طرف شُمو قبول شنه. ^{۳۰} گوشت اَزُو باید دَ امزُو روز خورده شنه و هیچ چیز شی تا صبح باقی نَمنه. ما خُداوند آستُم.

^{۳۱} پس احکام مَره نگاه کنید و اونا ره دَ جای بیرید. ما خُداوند آستُم. ^{۳۲} نام مُقدَّس مَره بے حرمت نَکنید تا ما دَ مینکل بنی اسرائیل مُقدَّس بَشُم. ما خُداوند آستُم که شُمو ره تقدیس مُونُم، ^{۳۳} ما که شُمو ره از سرزمین مصر بُرو اُورَدُم تا خُدا شُمو بَشُم. ما خُداوند آستُم.

دَ باره زمان های تعیین شده

۲۳ خُداوند قد موسی گپ زده گُفت: ^۱ "قد بنی اسرائیل توره گُفته دَزوا بگی، اینیا زمان های آسته که خُداوند تعیین کده تا شُمو دَ عِنوانِ عیدهای مُقدَّس اعلان کنید. اینیا زمان های مه آسته:

روزِ آرام

^۳ دَ یگ هفته شش روز کار کُنید، لیکن روزِ هفتم، روزِ آرام بلده آرام کدو و مراسمِ مقدّس آسته. دَ امزو روز هیچ کار نکُنید؛ او یگ روزِ آرام دَ احترامِ خداوند دَ تمام جای های بود-و-باش شمو آسته.

عیدِ پصح و فطیر

^۴ اینیا زمان های تعیین شده خداوند آسته، عید های مقدّس که شمو باید دَ وختای مقرر شده ازوا برگزار کُنید. ^۵ دَ ماهِ اول، دَ روزِ چاردهم دَ عیتِ آفتو ششتو قربانی پصح دَ خداوند تقدیم شنه؛ ^۶ دَ روزِ پوزدهم امزو ماه، عیدِ فطیر بلده خداوند آسته؛ دَ مدتِ هفت روز شمو نانِ فطیر بخورید. ^۷ دَ روزِ اول شمو یگ جلسیه مقدّس برگزار کُنید؛ دَ امزو روز هیچ کار روزمره خو ره انجام نَدید. ^۸ بلده هفت روز شمو هدیه های خاص بلده خداوند تقدیم کُنید و دَ روزِ هفتم یگ مراسمِ مقدّس برگزار شنه؛ دَ امزو روز هیچ کارِ روزمره خو ره انجام نَدید. ^۹

عیدِ نوبّر حاصلات

^۹ خداوند قد موسی گپ زده گفت: ^{۱۰} "قد بنی اسرائیل گپ زده دزوا بگی، وختی دَ سرزمینی که ما دز شمو میدیم داخل موشید و حاصل شی ره درو مونید، اوخته یگ قوده از نوبّر حاصلات خو دَ دیر پیشوا بیرید. ^{۱۱} اوخته پیشوا قوده ره دَ حضورِ خداوند بلند کنه تا او از طرف شمو قبول شنه؛ پیشوا قوده ره دَ روزِ بعد از روزِ آرام بلند کنه. ^{۱۲} دَ روزی که قوده ره بلند مونید، شمو یگ گوسپون یگ ساله بے عیب ره دَ عنوانِ قربانی سوختنی دَ حضورِ خداوند تقدیم کُنید؛ ^{۱۳} هدیه غله-و-دانه ازو دُو حصّه از ده حصّه یگ ایفه شرابِ انگور آسته. ^{۱۴} شمو نان، غله-و-دانه بریو شده و خوشه های تازه ره تا روزی ره نخورید تا وختیکه قربانی خدای خو ره تقدیم کُنید. ای یگ قانونِ دایمی بلده پگ نسل های شمو دَ تمام جای های بود-و-باش شمو آسته.

عیدِ پنجاهم

^{۱۵} از صبح امزو روزِ آرام، یعنی بعد از روزی که قوده هدیه بلند کدنی ره میرید، هفت هفته پوره ره بلده خو حساب کُنید. ^{۱۶} تا صبح روزِ آرام هفتم حساب کُنید که پنجاه روز موشه، اوخته یگ هدیه غله-و-دانه نو دَ خداوند تقدیم کُنید. ^{۱۷} دَ امزو روز هر کدم شمو از خانه های خو دُو نان ره دَ عنوانِ هدیه بلند کدنی بیرید، هر نان از دُو دهم یگ

ایفه بهترین آرد خیمیرمایه تُو پُخته شُدِه بَشِه؛ اونا هدیه نَوَبرِ حاصِلاتِ بَلدِه خُداوند آسته. ^{۱۸} قد نان ها قتی هفت گوسپونِ یگ سالِه بے عیب، یگ نرگاو و دُو قُوچ ره تقدیم کُنید. اونا قد هدیه غَلّه-و-دانه و هدیه وُچی کَدنی خُو یگ قُرَبانی سوختنی بَلدِه خُداوند آسته، یگ هدیه خاص و خوشبوی مَوَرِدِ پَسَنِدِ خُداوند. ^{۱۹} شُمُو امچنان یگ تَکِه ره بَلدِه قُرَبانی گُناه و دُو بارِه نرِ یگ سالِه ره دَ عِنوانِ قُرَبانی سلامتی تقدیم کُنید. ^{۲۰} پیشوا باید امو دُو بارِه نر ره قد نان نَوَبرِ حاصِلاتِ دَ عِنوانِ هدیه بَلند کَدنی دَ حُضُورِ خُداوند بَلند کُنه؛ اونا دَ خُداوند مُقَدَّس آسته و بَلدِه پیشوا دَدِه شُنه. ^{۲۱} دَ امزُو روز شُمُو باید اعلان کده یگ جلسِه مُقَدَّس بَرگزار کُنید و هیچ کارِ روزمره خُو ره انجام نَدید. ای یگ قانونِ دایمی دَ پگِ نسل های شُمُو دَ تمام جای های بُود-و-باش شُمُو آسته.

^{۲۲} وختیکه حاصلِ زمین خُو ره دَرُو مُونید، جَغِه زمین خُو ره دَرُو نَکُنید و خوشه های ره که بعد از دَرُو باقی منده جَم نَکُنید، بلکه اونا ره بَلدِه مردمایِ غریب و بیگنه ایله بَدید. ما خُداوند، خُدای شُمُو آسْتُم. ^{۲۳}

عیدِ شیپورها

^{۲۳} خُداوند قد موسیٰ گپ زده کُفت: ^{۲۴} ”قد بنی اسرائیل توره کُفته دَزوا بَگی، دَ ماِه هفتم، روزِ اوّلِ ماه باید بَلدِه شُمُو یگ روزِ آرام بَشِه، یگ مراسمِ مُقَدَّس یادآوری که قد آوازِ شیپورها اعلان موشه. ^{۲۵} دَ امزُو روز هیچ کارِ روزمره خُو ره انجام نَدید، بلکه هدیه خاص دَ خُداوند تقدیم کُنید.“

روزِ کِفاره

^{۲۶} خُداوند قد موسیٰ گپ زده کُفت: ^{۲۷} ”دَ روزِ دَهَمِ امزی ماهِ هفتم روزِ کِفاره آسته. او باید بَلدِه شُمُو یگ مراسمِ مُقَدَّس بَشِه. دَ امزُو روز شُمُو باید خودون ره پرهیز کُنید و هدیه خاص بَلدِه خُداوند تقدیم کُنید. ^{۲۸} دَ امزُو روز هیچ کار نَکُنید، چراکه او روزِ کِفاره آسته تا بَلدِه شُمُو دَ حُضُورِ خُداوند، خُدای شُمُو کِفاره شُنه. ^{۲۹} هر کسی که دَ امزُو روز خود ره پرهیز نَکُنه، او باید از قوم خُو قطع شُنه. ^{۳۰} و هر کسی که دَ امزُو روز کُدَم کار انجام بَدیه، ما او ره از مینکلِ قوم شی ناپُود مُونم. ^{۳۱} دَ امزُو روز هیچ کار ره انجام نَدید. ای یگ قانونِ دایمی دَ پگِ نسل های شُمُو دَ تمام جای های بُود-و-باش شُمُو آسته. ^{۳۲} او بَلدِه شُمُو یگ روزِ کاملاً آرام بَشِه و دَ او روز شُمُو خودون خُو ره پرهیز کُنید؛ از شامِ روزِ نُهَمِ ماهِ هفتم تا شامِ روزِ دَهَمِ، روزِ آرام ره نگاه کُنید.“

عید چپری ها

^{۳۳} خُداوند قد مُوسیٰ گپ زده گُفت: ^{۳۴} "قد بنی اسرائیل توره گُفته دزوا بُگی: 'د روز پوزدَهَم امزی ماه هفتم، عید چپری ها بلده هفت روز د احترام خُداوند آسته. ^{۳۵} د روز اول یگ جلسه مقدس برگزار شنه؛ د امزو روز هیچ کار روزمره خو ره انجام ندید. ^{۳۶} بلده هفت روز هدیه های خاص بلده خُداوند تقدیم کنید؛ د روز هشتم بسم جلسه مقدس ره برگزار کنید و هدیه های خاص بلده خُداوند تقدیم کنید. ای ختم عید آسته؛ د امزی روز هیچ کار روزمره خو ره انجام ندید.

^{۳۷} اینیا زمان های تعیین شده خُداوند آسته که شمو باید د عنوان مراسم های مقدس اعلان کنید تا هدیه های خاص بلده خُداوند تقدیم کنید، یعنی قربانی های سوختنی، هدیه های غله-و-دانه، قربانی های سلامتی و هدیه های وُچی کدنی ره، هر کدم شی ره د روز معین شی. ^{۳۸} امی زمان ها علاوه از روزای آرام خُداوند، علاوه از هدیه های شمو، علاوه از پگ نذر های شمو و علاوه از تمام هدیه های داوطلبانه که شمو د خُداوند تقدیم مونیید آسته.

^{۳۹} د روز پوزدَهَم ماه هفتم، وختیکه حاصل زمی ره جم کدید، عید خُداوند ره بلده هفت روز برگزار کنید؛ یگ روز آرام د روز اول و یگ روز آرام د روز هشتم آسته. ^{۴۰} د روز اول میوه بهترین درختا، شاخه های درختای خرما و شاخه های درختای پربلگ و بید های لب جوی ره بلده خو بگیریید و د حضور خُداوند، خُداي خو بلده هفت روز خوشی کنید. ^{۴۱} شمو هر سال امی عید ره بلده هفت روز د احترام خُداوند برگزار کنید. ای یگ قانون دایمی بلده تمام نسل های شمو آسته؛ د ماه هفتم امی عید ره برگزار کنید. ^{۴۲} شمو بلده هفت روز د چپری ها زندگی کنید؛ پگ باشنده های اصلی اسرائیل باید د چپری ها زندگی کنه، ^{۴۳} تا نسل های آینده شمو بدنه، که ما بنی اسرائیل ره وختیکه از سرزمین مصر برو اوردُم، اونا ره د چپری ها جای-د-جای کدم. ما خُداوند، خُداي شمو استُم. "

^{۴۴} د امزی رقم، موسیٰ زمان های تعیین شده خُداوند ره بلده عیدها د بنی اسرائیل اعلان کد.

قانون د باره چراغدان و میز نان

^{۲۴} خُداوند قد موسیٰ گپ زده گُفت: ^۲ "د بنی اسرائیل امر کو که روغون خالص زیتون گُفته شده بلده چراغ ها بیره تا چراغ ها دایم روشو بشه. ^۳ هارون باید چراغا ره د منه خیمه ملاقات د برون پرده صندوق شهادت آماده کنه،

تا که از شام تا صبح دَ حُضُورِ خُداوند همیشه روشو بَشه. ای بَلدِه تمام نسل های شُمو یگ حُکم دایمی آسته.
⁴ هارُون باید چراغا ره همیشه دَ بِلِه چراغدانِ طِلّایِ خَالِصِ دَ حُضُورِ خُداوند آماده نگاه کُنه.

نانِ مُقَدَّس

⁵ از بهترین آرد بَگیر و ازو دوازده نانِ تکی پُخته کُو، هر کُدم شی دُو حِصّه از ده حِصّه یگ ایفه بَشه. ۶ اوخته اونا ره دَ دُو قطار، دَ هر قطار شَش نان دَ بِلِه میزی که قد طِلّایِ خَالِصِ پُوشنده شُدّه دَ حُضُورِ خُداوند بَچین. ۷ دَ بِلِه هر قطارِ نان، بُخورِ خوشبُوی خَالِصِ ره بیل تا دَ عِنوانِ نشانی نان تقدیم شُنه و یگ هدیه خاص بَلدِه خُداوند بَشه. ۸ هر روز آرام هارُون باید اونا ره دَ حُضُورِ خُداوند دَ ترتیب بَچینه؛ ای یگ تعهد دایمی از طرفِ بنی اسرائیل آسته. ۹ نان ها از هارُون و باچه گون شی موشه که باید اونا ره دَ یگ جای مُقَدَّس بُخوره، چُون امی نان ها از هدیه های خاص خُداوند بَلدِه ازو کاملاً مُقَدَّس آسته. ای حق دایمی ازو آسته.”

مجازاتِ آدمِ کُفرگوی

۱۰ دَ امزُو غَیتِ یگ خاتونِ اسرائیلی که آنه شی یگ مردِ مصری بود، بُر شُدّه دَ مینکلِ بنی اسرائیل آمد؛ و باچه خاتونِ اسرائیلی قد یگ نفرِ اسرائیلی دَ مَنه خیمه گاه جنگ کد. ۱۱ اوخته باچه خاتونِ اسرائیلی کُفرگویی کده نام خُداوند ره نالت کد. پس مردُم او ره کِرِفته دَ پیشِ مُوسی اُورد. نامِ آبه امزُو باچه شلومیت دُخترِ دِبری از طایفه دان بود. ۱۲ اونا امو باچه ره دَ بندِی خانه اندخت تا خاست-و-اراده خُداوند بَلدِه ازوا معلوم شُنه.

۱۳ و خُداوند قد مُوسی گپ زده گُفت: ۱۴ ”امو کسی که نالت کده، او ره از خیمه گاه برو بُر و یگ کسای که شنیده دستای خُو ره دَ سرِ ازو بیله و بعد ازو تمامِ جماعت او ره سنگسار کُنه. ۱۵ قد بنی اسرائیل توره گُفته بگی، هر کسی که خُداو خُو ره نالت کُنه، جزای گناه خُو ره مینگره. ۱۶ و هر کسی که دَ نام خُداوند کُفرگویی کُنه، او حتماً باید کُشته شُنه. تمامِ جماعت باید او ره سنگسار کُنه، چی بیگنه بَشه، چی باشنده اصلی اسرائیل. یگ نفر وختیکه دَ نام خُداوند کُفرگویی مونه، او باید کُشته شُنه.

۱۷ هر کسی که یگ آدم ره بکُشه، او باید کُشته شُنه. ۱۸ هر کسی که یگ حیوان ره بکُشه باید تاوان ازو ره بدیه، یعنی جان دَ عَوْضِ جان. ۱۹ هر کسی که همسایه خُو ره عیبی کُنه، امو کار ره که او کده، امو کار باید دَ حق ازو انجام دده شُنه: ۲۰ یعنی میده کدو دَ عَوْضِ میده شُدگی، چیم دَ عَوْضِ چیم، دندو دَ عَوْضِ دندو؛ خُلاصه امو رقم

که امو نفر ره عیبی کده، امو رقم خود ازو باید عیبی شنه. ^{۲۱} کسی که یگ حیوان ره بکُشه، تاوان شی ره باید بدیه، لیکن کسی که انسان ره بکُشه، او باید کُشته شنه. ^{۲۲} شمو باید بلده بیگنه و باشنده اصلی اسرائیل یگ قانون دشته بشید؛ ما خداوند، خدای شمو آستم. ^{۲۳}

^{۲۳} اوخته موسی امی چیزا ره د بنی اسرائیل گُفت و اونا امو نفر کفرگوی ره از خیمه‌گاه برو برده سنگسار کد. بنی اسرائیل امو رقم کد که خداوند د موسی امر کُدد.

سال آرام

۲۵ ^۱ خداوند د کوه سینا قد موسی گپ زده گُفت: ^۲ «قد بنی اسرائیل توره گُفته دزوا بگی، وختی د سرزمینی که ما دز شمو میدیم داخل موشید، اوخته زمی باید د احترام خداوند آرام کُنه. ^۳ بلده شش سال زمینای خو ره کشت کنید و دمزو شش سال تاکای انگور خو ره تاکبری کنید و حاصل ازوا ره جم کنید. ^۴ لیکن سال هفتم باید کاملاً سال آرام بلده زمی بشه، یگ سال آرام د احترام خداوند. د امزو سال زمین خو ره کشت نکنید و تاکای انگور خو ره تاکبری نکنید. ^۵ چیزی که د زمین شمو سر بخود سوز مونه، او ره درو نکنید و انگورای تاک خو ره که تاکبری نکدید، جم نکنید؛ بیلید که امو سال بلده زمی یگ سال آرام بشه. ^۶ لیکن شمو میتنید امزو چیزای که زمی د دورون سال آرام خو حاصل میدیه بخورید؛ خود شمو، غلامای شمو، کنیزای شمو، مزدورای شمو و بیگنه‌های که قد شمو زندگی مونه؛ ^۷ و بلده چارپایای شمو و جانورای وحشی سرزمین شمو تمام حاصل زمی خوراک آسته.

سال پنجاهم

^۸ شمو باید بلده خو هفت سال آرام سال ها ره حساب کنید، یعنی هفت ضرب هفت سال و سال های هفت سال آرام بلده شمو چل-و-نه سال موشه. ^۹ اوخته د روز دهم ماه هفتم شمو د آواز بلند شیپور بزید؛ د روز کفار که روز دهم آسته د سراسر سرزمین شمو باید شیپور زده شنه. ^{۱۰} شمو سال پنجاهم ره مقدس حساب کنید و آزادی ره د سرزمین خو د تمام باشنده های شی اعلان کنید. ای بلده شمو یگ «سال جشن» بشه؛ هر کدم شمو پس د خانه-و-جای خو بورید و هر کدم شمو پس د مینکل اولاد بابه خو بورید. ^{۱۱} سال پنجاهم بلده شمو «سال جشن» بشه؛ د او سال کشت-و-کار نکنید و حاصل خودروی ره درو نکنید و انگورا ره از تاک های که تاکبری نشده، نچینید، ^{۱۲} چراکه سال جشن آسته؛ او بلده شمو مقدس بشه؛ د امزو سال تنها چیزای ره بخورید که د زمی سر بخود سوز مونه.

^{۱۳} دَ امزی «سالِ جشن» هر کُدم شُمو پس دَ جای-و-خانه خُو بورید. ^{۱۴} اگه یگ زمی ره دَ همسایه خُو سَودا مَونید یا از همسایه خُو میخرید، یگدیگه خُو ره بازی نَدید. ^{۱۵} زمی ره دَ مُطابقِ تعدادِ سالِ های بعد از سالِ جشن از همسایه خُو بخر، یعنی اُو مُطابقِ سالِ های حاصلاتِ باقی_مَنده، زمی ره بَلده تُو سَودا کُنه. ^{۱۶} اگه تا سالِ پنجاهم سالِ های کلو مَنده بَشه، قِیمتِ شی ره کلو کُو و اگه سالِ های شی کم مَنده بَشه، قِیمتِ شی ره کم کُو، چراکه تنها حاصلِ سالِ های باقی_مَنده دَز شُمو سَودا مَوشه. ^{۱۷} شُمو یگدیگه خُو ره بازی نَدید؛ از خُدای خُو پترسید. ما خُداوند خُدای شُمو اَسْتُم.

^{۱۸} شُمو قانونای مَره دَ جای بیبرید و احکام مَره نِگاه کده عملی کُنید تا بَتَنید دَ سرزمین خُو دَ اَمَنیتِ زندگی کُنید. ^{۱۹} اوخته زمی حاصلِ خُو ره میدیه و شُمو سیر مَوخورید و دَ اَمَنیتِ دَز شی زندگی مَونید. ^{۲۰} اگه شُمو بَگید، ”دَ سالِ هفتم مو چیزخیل بُخوری اگه کِشت نَکنی و حاصلِ خُو ره جم نَکنی؟“ ^{۲۱} ما دَ سالِ ششم بَرکت خُو ره دَ بِلَه شُمو ری مَونم، دَ اندازه که زمی حاصلِ سه ساله ره بَلده شُمو بدیه. ^{۲۲} وختیکه شُمو دَ سالِ هشتم زمین خُو ره کِشت کُنید، هنوز ام از حاصلِ کُهنه مَوخورید و دَ سالِ نهم تا غیتیکه حاصلِ شی مییه، شُمو از حاصلِ کُهنه مَوخورید.

بازخریدِ مُلک-و-زمی

^{۲۳} زمی ره بَلده همیشه سَودا نَکُنید، چُون زمی از مه یه؛ شُمو دَ پیش از مه مَسافر و مهمو اَسْتید. ^{۲۴} دَ تمام سرزمین خُو که زمی گَرفْتید، باید حقِ بازخریدِ شی ره دَ صاحبِ اصلی شی بدید. ^{۲۵} اگه یگ برارِ اسرائیلی شُمو دِست_تَنگ شُدِه یگ ثوئه زمین خُو ره سَودا مَونه، اوخته یکی از قومايِ نزدیکِ شی باید بییه و چیزی ره که برارِ شی سَودا کده بازخرید کُنه. ^{۲۶} اگه امو نفر کُدم کسی ره نَدشته بَشه که بازخرید کُنه، ولِے پسان امو قَس پیسه دَ دِست بیره که بَتنه زمین خُو ره بازخرید کُنه، ^{۲۷} اوخته اُو سالِ های فروشِ زمی ره حساب کُنه و باقی_مَنده قِیمتِ شی ره پس دَ امزو کس بدیه که زمی ره دَ بِلَه شی سَودا کُدد؛ و زمین شی دَزُو پس دده شُنه. ^{۲۸} لیکن اگه تَوانِ پس خریدون شی ره نَدشته بَشه، اوخته چیزی که سَودا شُدِه، تا سالِ جشن دَ پیش کسی که اُو ره خریده، باقی بُمَنه؛ مگم دَ سالِ جشن باید پس دده شُنه و صاحبِ اصلی زمی پس دَ مُلک-و-جای خُو بییه.

^{۲۹} اگه یگو کس جای زندگی خُو ره که دَ مَنه شار دیوالدار بَشه سَودا کُنه، بعد از سَودا کدون شی تا یگ سالِ حقِ بازخریدِ شی ره دَره؛ امی حقِ بازخریدِ فقط بَلده یگ سالِ آسته. ^{۳۰} و اگه پیش از تکمیل شُدونِ یگ سالِ پوره بازخرید نَشُد، اوخته امو خانه که دَ شارِ دیوالدار آسته بَلده دایم دَ امزو کسی که خریده و دَ نسلِ های ازو تعلق میگیره؛ اُو نَباید دَ سالِ جشن پس دده شُنه. ^{۳۱} لیکن خانه‌های که دَ آغیلا آسته و دَ گرد خُو دیوال ندره، باید دَ جملِه

زمین اطراف حساب شنه. اونا میتنه بازخريد شنه و د سال جشن پس دده شنه. ^{۳۲} د باره شارای لاویا: خانه های که د شارای لاویا آسته، اونا همیشه حق بازخريد ازوا ره دره. ^{۳۳} چیزای که از ملکیت لاویا قابل بازخريد بشه، یعنی خانه سودا شده د شارای که دزوا تعلق دره، د سال جشن باید پس دده شنه، چون خانه های شارای لاویا ملکیت ازوا د مینکل بنی اسرائیل آسته. ^{۳۴} لیکن علفچر های که د گرد-و-بر شارای لاویا آسته سودا نشنه، چون اونا ملکیت دایمی ازوا آسته.

کومک بلده غریبا

^{۳۵} اگه برار اسرائیلی تو دستتنگ شده د حالت خراب پیش از تو مییه، تو دزو کومک کو، رقمی که د بیگنه یا مسافر کومک مونی تا او بتنه قد تو زندگی کنه. ^{۳۶} ازو سود نکیر و فایده کشی نکو، بلکه از خدای خو پترس و بیل که امو برار اسرائیلی تو قد تو زندگی کنه. ^{۳۷} پیسه خو ره بلده ازو سر سود ندی و خوراک ره بلده ازو بخاطر فایده کشی ندی. ^{۳۸} ما خداوند، خدای شمو آستم که شمو ره از سرزمین مصر برو آوردم تا سرزمین کنعان ره دز شمو بدیم و خدای شمو بشم.

د باره آزادی غلاما

^{۳۹} اگه یگ برار اسرائیلی تو که قد تو آسته دستتنگ موشه و خود ره دز تو سودا مونه، او ره وادار نکو که رقم یگ غلام بلده تو خدمت کنه. ^{۴۰} او رقم یگ مزدورکار یا مهمو که قد تو زندگی مونه د پیش تو بشه و تا سال جشن بلده تو خدمت کنه. ^{۴۱} بعد ازو از پیش تو آزاد شنه، خود شی و بچکیچای شی قد ازو قتی، و پس د پیش خانوار خو و د ملک بابله کلونای خو بوره. ^{۴۲} چون اونا بنده های ازمه یه که ما اونا ره از سرزمین مصر برو آوردم. پس اونا نباید رقم غلاما سودا شنه. ^{۴۳} د بله ازوا د سختی حکمرانی نکو، بلکه از خدای خو پترس. ^{۴۴} اگه میخاهی غلام و کنیز داشته بشی، از ملت های که د گرد-و-بر تو آسته غلام و کنیز بخر. ^{۴۵} امچنان شمو میتنید از مردمای بیگنه که د مینکل شمو زندگی مونه و از خانواری ازوا که قد شمو آسته و د سرزمین شمو د دنیا آمده، غلام و کنیز بخريد. اونا ملکیت شمو موشه. ^{۴۶} بعد از خود خو، شمو میتنید اونا ره د عنوان ملکیت بلده بچکیچای خو بیلید، تا بلده همیشه ملکیت میراثی ازوا بشه. امیا ره شمو میتنید غلام خو کبید. لیکن د باره برارون شمو، یعنی د باره بنی اسرائیل، هیچ کس د بله برار اسرائیلی خو د سختی حکمرانی نکنه.

^{۴۷} اگه یگ بیگنه که د مینکل شمو زندگی مونه دولت مند شنه و د عین حال یگ برار اسرائیلی شمو دستتنگ شده

خود ره د امزو بیگنه که د مینکل شمو زندگی مونه یا د یکی از خانوار امزو بیگنه سودا کُنه، ^{۴۸} بعد ازو که خود ره سودا کده، باید حتی بازخريد خو ره دشته بشه. یکی از برارون شی میتنه که او ره بازخريد کُنه، ^{۴۹} یا کاکای شی یا باچه کاکای شی ام میتنه او ره بازخريد کُنه، یا یگو کس از اولاد بابه شی که خون شریک شی بشه، او ام میتنه او ره بازخريد کُنه. اگه خود ازو دارا شنه، او ام میتنه خود ره بازخريد کُنه. ^{۵۰} او باید قد امزو کسی که او ره خريده، از سالی که خود ره سودا کده تا سال جشن حساب کُنه و قیمت بازخريد شی نظر د تعداد سال ها بشه؛ مدتی ره که او قد امزو بیگنه بوده باید مطابق مزد یگ مزدورکار حساب شنه. ^{۵۱} اگه تا سال جشن سال های کلو باقی مند، او د مطابق امزوا پیسه بازخريد خو ره از قیمتی که سودا شُد، پس بدیه. ^{۵۲} و اگه تا سال جشن سال های کم باقی مند، قد شی حساب-و-کتاب کُنه و مطابق تعداد سال ها پیسه بازخريد خو ره دزو پس بدیه. ^{۵۳} رقم که یگ مزدورکار سالانه د کار گرفته موشه او ام د پیش نفر بیگنه باید امو رقم بشه؛ امو بیگنه نباید د پیش نظر تو د سختی د بله ازو حکمرانی کُنه. ^{۵۴} و له اگه او د امزی طریقه ها بازخريد نشد، او باید د سال جشن آزاد شنه، ام خود ازو و ام بچکیچای شی. ^{۵۵} چون ما امو استم که بنی اسرائیل غلامای شی آسته؛ اونا غلامای مه آسته که ما اونا ره از سرزمین مصر برو اوردم. ما خداوند، خدای شمو استم.

برکت بلده کسای که اطاعت مونه

۲۶ ^۱ بلده خو بت ها جور نکنید و مجسمه های تراش شده و ستون های پرستی بلده خو ایستلجی نکنید و سنگای ره که دزشی عکس کنده شده د سرزمین خو جای ندید تا اونا ره سجده کنید، چراکه ما خداوند، خدای شمو استم. ^۲ روزای آرام مَره نگاه کنید و د جایگاه مقدس مه احترام دشته بشید. ما خداوند استم. ^۳ اگه از دستورای مه پیروی کنید و احکام مَره نگاه کده د جای بیرید، ^۴ اوخته بارش ها ره د موسم شی بلده شمو ری موم و زمی حاصل خو ره میدیه و درختای بیابو میوه میگیره. ^۵ خرمن جُعول کدون شمو تا وخت چیدنون انگور دوام مونه و چیدنون انگور شمو تا وخت کشت کدون زمی. شمو نان خو ره سیر موخورید و د سرزمین خو د امنیت زندگی موبید.

^۶ ما د سرزمین شمو صلح-و-آرامش ره برقرار موم و شمو آرام خاو مورید و هیچ کس شمو ره نمیترسنه. ما حیوانای درنده ره از سرزمین شمو گم موم و هیچ شمشیر دُشمو از سرزمین شمو تیر نموشه. ^۷ شمو از پشت دُشمنای خو مورید و اونا د پیش روی شمو قد شمشیر کشته شده موفته. ^۸ پنج نفر شمو صد نفر ره پیش مونه و صد نفر شمو هزارها نفر ره؛ و دُشمنای شمو د پیش روی شمو قد شمشیر کشته شده موفته.

^۹ ما دَ بِلَه شُمُو نَظَرِ لُطْفِ مُوْنَم و شُمُو رَه باروَر كَدَه تَعْدَادِ شُمُو رَه كَلُو مُوْنَم و عَهْدِ خُو رَه قَدِ شُمُو نِگَاه مُوْنَم .
^{۱۰} شُمُو از غَلَّه-و-دانه كَهَنَه سَالِ تَبِرِ شُدَه مُوْخَوِرِدِ و غَلَّه-و-دانه كَهَنَه رَه بَرِ كَدَه بَلَدَه حَاصِلِ نَوِ جَايِ جَوْرِ مُوْنِدِ .
^{۱۱} ما جَايِگَاهِ خُو رَه دَ مِينَكَلِ شُمُو قَرَارِ مِيدِيْمِ و ما از شُمُو كِرَكِ نَمُوْكَنِم .^{۱۲} ما دَ مِينَكَلِ شُمُو حَرَكْتِ مُوْنَم و خُدَايِ شُمُو مُوْشَمِ و شُمُو قَوْمِ مَه مُوْشِيدِ .^{۱۳} ما خُدَاوَنَدِ، خُدَايِ شُمُو اَسْتَمِ كَه شُمُو رَه از سَرزَمِيْنِ مِصْرِ بَرُو اَوْرُدَمِ تا دِيْگَه غَلَامِ مِصْرِيَا نَبَشِيْدِ . ما بَنَدَهَايِ يُوغِ غَلَامِي شُمُو رَه مِيدَه كُدَمِ و باعِثِ شُدَمِ كَه شُمُو سَرِ بَلَنَدِ رَاهِ بَگَرْدِيدِ .

جَزَايِ نَاِطَاعَتِي

^{۱۴} لِيَكِنِ اَكِه از اَيِدِ مَه نَشِيْدِ و پَگِ اَمَزِي احكامِ رَه دَ جَايِ نِيرِيدِ، ^{۱۵} اَكِه دَسْتُوْرَايِ مَرَه رَدِ كُنِيْدِ و دِلِ شُمُو از قَانُوْنَايِ مَه بَدَبُرِ شُنَه و تَمَامِ احكامِ مَرَه دَ جَايِ نَوْرَدَه عَهْدِ مَرَه مِيدَه كُنِيْدِ، ^{۱۶} ما اِيْنِي كَارَا رَه دَ حَقِ شُمُو مُوْنَم: ما تَرَسِ-و-وَحْشَتِ رَه دَ بِلَه شُمُو مِيرَمِ و مَرَضِ كُشِنَدَه و تاوِي رَه كَه چِيْمَايِ شُمُو رَه از كَارِ مِيلَه و زِنْدَگِيِ شُمُو رَه از بِيْنِ مُوْبَرَه . و شُمُو تَخْمِ رَه دَ زَمِيْنِ خُو بَے فَايِدَه كِشْتِ مُوْنِدِ، چَرَاكِه دُشْمَنَايِ شُمُو حَاصِلِ شِي رَه مُوْخَوْرَه .^{۱۷} ما رُوِي خُو رَه دَ ضِدِ شُمُو قَرَارِ مِيدِيْمِ و شُمُو دَ وِسِيْلَه دُشْمَنَايِ خُو شِكْسَتِ مُوْخَوِرِدِ؛ كَسَايِ كَه از شُمُو بَدِ مُوْبَرَه دَ بِلَه شُمُو حُكْمَرَانِي مُوْنَه و دَ حَالِيَكِه هِيْچِ كَسِ شُمُو رَه دُمَبَالِ نَمُوْنَه شُمُو دُوْتَا مُوْنِدِ .

^{۱۸} و اَكِه باوْجُوْدِ اَمَزِي چِيْزَا اَمِ از اَيِدِ مَه نَشِيْدِ، اوخْتَه شُمُو رَه بَخَاطِرِ گُناهِ هَايِ شُمُو هَفْتِ بَرَابَرِ جَزَا مِيدِيْمِ .^{۱۹} ما غُرُوْرِ قُدْرَتِ شُمُو رَه مِيدَه مُوْنَمِ و اَسْمُوْنِ شُمُو رَه دَ بِلَه شُمُو رَقْمِ اِيْنِ و زَمِيْنِ شُمُو رَه رَقْمِ مَسِ جَوْرِ مُوْنَمِ .^{۲۰} قُوْتِ شُمُو بَے فَايِدَه مَصْرَفِ مُوْشَه، چَرَاكِه زَمِيْنِ شُمُو حَاصِلِ خُو رَه نَمِيدِيَه و دِرَخْتَايِ زَمِيْنِ شُمُو مِيوَه نَمِيْگِيْرَه .

^{۲۱} و اَكِه هَنُوْزِ اَمِ دَ خِلَافِ مَه رِفْتَارِ كَدِيْدِ و از اَيِدِ مَه نَشِيْدِ، اوخْتَه بَخَاطِرِ گُناهِ هَايِ شُمُو هَفْتِ بَرَابَرِ بَلَاها رَه دَ سَرِ شُمُو مِيرَمِ .^{۲۲} ما جَانُوْرَايِ وَحْشِي بِيَابو رَه دَ ضِدِ شُمُو رِيِي مُوْنَمِ تا شُمُو رَه از اَوْلَادَايِ شُمُو مَحْرُوْمِ كُنَه و چَارِپَايَايِ شُمُو رَه نَابُوْدِ كُنَه و تَعْدَادِ شُمُو رَه كَمِ كُنَه و سَرَكِ هَايِ شُمُو رَه خَالِيِ كُنَه .^{۲۳} اَكِه باوْجُوْدِ اَمَزِي چِيْزَا اِصْلَاحِ نَشِيْدِ و دَ خِلَافِ مَه رِفْتَارِ كَدِيْدِ، ^{۲۴} اوخْتَه ما اَمِ دَ خِلَافِ شُمُو رِفْتَارِ مُوْنَمِ و شُمُو رَه بَخَاطِرِ گُناهِ هَايِ شُمُو هَفْتِ بَرَابَرِ جَزَا مِيدِيْمِ .^{۲۵} ما شَمَشِيْرِ رَه دَ ضِدِ شُمُو مِيرَمِ تا اِنْتِقَامِ مِيدَه كَدُوْنِ عَهْدِ مَرَه بَگِيْرَه . و خِتِيَكِه دَ شَارَايِ خُو دُوْتَا كُنِيْدِ، مَرَضِ وُبا رَه دَ مِينَكَلِ شُمُو رِيِي مُوْنَمِ و شُمُو دَ دِسْتِ دُشْمُو تَسْلِيْمِ مُوْشِيدِ .^{۲۶} غَيْتِيَكِه ذَخِيْرَه اَرْدِ شُمُو رَه از بِيْنِ بُرْمِ، اوخْتَه دَه خَاثُو دَ يَكِ تَنْدُوْرِ نَانِ شُمُو رَه پُخْتَه مُوْنَه و نَانِ رَه وَزَنِ كَدَه بَلَدَه شُمُو چِيْرَه مِيدِيَه، شُمُو مُوْخَوِرِدِ، و لَه سِيْرِ نَمُوْشِيدِ .^{۲۷} اَكِه باوْجُوْدِ اَزِي اَمِ، از اَيِدِ مَه نَشِيْدِ و دَ خِلَافِ مَه رِفْتَارِ كَدِيْدِ، ^{۲۸} اوخْتَه ما قَدِ قَارِ-و-عَصَبِ دَ خِلَافِ شُمُو رِفْتَارِ مُوْنَمِ و ما خُوْدِ مَه شُمُو رَه بَخَاطِرِ گُناهِ هَايِ شُمُو هَفْتِ بَرَابَرِ جَزَا مِيدِيْمِ .^{۲۹} از شِدَّتِ گُشَنَگِيِ شُمُو

گوشتِ باچه‌گو و دخترانِ خُو ره مُوخوَرِيد. ^{۳۰} ما جای های عِبادتِ شُمو ره خراب کده قُربانگاه های بُوخوَر خوشبُوئی شُمو ره میده مُونُم و لاش‌های شُمو ره دَ بِلِه لاش‌های بُت‌های شُمو پورته کده از شُمو کِرک مُونُم. ^{۳۱} ما شارای شُمو ره خراب مُونُم، جای های مُقَدَّس شُمو ره بیرو مُونُم و خوشبُوئی های خوشابَند شُمو ره بُوئی نَمُونُم. ^{۳۲} ما سرزمینِ شُمو ره بیرنه جور مُونُم و دُشمنای شُمو که دزشی جای-د-جای موشه او ره دیده خيرو مومنه. ^{۳۳} شُمو ره دَ مینکلِ مِلَّت ها تیت‌پَرک مُونُم و شمشیرِ خُو ره بُر کده از پُشتِ شُمو مِییم. سرزمینِ شُمو بیرنه جور موشه و شارای شُمو دَ خرابه تبدیل موشه. ^{۳۴} اوخته زمی دَ تمامِ روزای که بیرو مومنه و دَ حالیکه شُمو دَ سرزمینِ دُشمنای خُو اَسْتِيد، از سال های آرام خُو لِدَت موبره؛ اَر، زمی آرام مونه و سال های آرام خُو ره پوره مونه. ^{۳۵} زمی دَ تمامِ روزای که بیرو مومنه، اُمُو رقم آرام مونه که دَ سال های آرام شُمو دَ وختیکه شُمو دَ بِلِه ازو زندگی مُوکدید، او رقم آرام نَکَدَد.

^{۳۶} و باقی‌منده های شُمو که زنده مومنه، ما دَ دِلِ های ازوا دَ سرزمینِ دُشمنای شُمو سُستی-و-ضعیفی مِیَندَرُم؛ حتی صدای بلگی که دَ وسیله باد بُرده موشه، اونا ره دُوتا دَلجی مونه و اونا رقمی دُوتا مونه که بگی از دَمِ شمشیرِ دُوتا مونه و موفته، باوجودِ که کس اونا ره دُمبال نَمونه. ^{۳۷} اونا یگ دَ بِلِه دیگه موفته، فقط بگی که از دَمِ شمشیرِ دُوتا مونه؛ و شُمو تواناییِ مَقاوَمَت دَ برابرِ دُشمنای خُو ره نَمیدَشته بَشید. ^{۳۸} شُمو دَ مینکلِ مِلَّت ها مومرید و زمینِ دُشمنای شُمو، شُمو ره مُوخوره. ^{۳۹} و باقی‌منده های شُمو دَ سرزمینِ دُشمنای شُمو بخاطرِ گناه‌های خودون خُو و ام بخاطرِ گناه‌های بابه‌کلونای خُو گنده موشه.

^{۴۰} لیکن اگه اونا گناه‌های خودون خُو ره و گناه‌های بابه‌کلونای خُو ره اقرار کُنه که اونا دَز مه خیانت کده و دَ خِلافِ مه رفتار کده -- ^{۴۱} و امزی خاطر ما ام دَ خِلافِ ازوا رفتار کدُم و اونا ره دَ سرزمینِ دُشمنای ازوا اُورُدُم -- و اگه اونا دِل‌های ناخْتِنِه خُو ره نَرَم-و-فروتن کُنه و جَزای گناه‌های خُو ره قَبول کُنه، ^{۴۲} اوخته ما عهد خُو ره قد یَعقُوب و قد اِسحاق و قد اِبْرَاهِیم دَ یادِ خُو مِیرُم و اُمُو سرزمی ره ام دَ یادِ خُو مِیرُم. ^{۴۳} لیکن اَوَّلِ زمی باید از وجودِ ازوا خالی شُنه و بعد ازو زمی مِیَننه از سال های آرام خُو لِدَت بیره و اونا جَزای گناه‌های خُو ره مِیَنگره، چرکه اونا قانُونای مَره رَد کد و اونا از احکام مه بَدبُر شُد. ^{۴۴} مگم باوجودِ امزی چیزا، وختیکه اونا دَ سرزمینِ دُشمنای خُو اَسْتِه، ما اونا ره رَد نَمُونُم و ازوا اوقس بَدبُر نَموشُم که اونا ره بیخی از بین بَرُم و عهد خُو ره قد ازوا میده کُنُم -- چُون ما خُداوند، خُدای ازوا اَسْتُم -- ^{۴۵} بلکه ما بخاطرِ ازوا عهدِ بابه‌کلونای ازوا ره دَ یادِ خُو مِیرُم که ما اونا ره دَ پیشِ چِیم مِلَّت ها از سرزمینِ مِصر بَرُو اُورُدُم تا خُدای ازوا بَشُم. ما خُداوند اَسْتُم. ”

^{۴۶} ایتمیا قانون ها، دستور ها و احکام شریعت آسته که خداوند بین خود خو و بنی اسرائیل د کوه سینا د وسیله موسی قرار دد.

بازخرید کسای که خود ره وقف کده

۲۷ خداوند قد موسی گپ زده گُفت: ^۲ "قد بنی اسرائیل توره گُفته دزوا بگی، اگه یگ نفر نذر خاص د گردون خو میگیره که قیمت انسان ره د خداوند بدیه، ^۳ قیمت بلده مرد اینی آسته: از بیست تا شصت ساله قیمت شی پنجاه مثقال نقره د مطابق مثقال جایگاه مقدس آسته. ^۴ اگه خاتو بشه، قیمت شی سی مثقال آسته. ^۵ اگه عمر امرؤ نفر از پنج تا بیست سال بشه، بلده باچه قیمت شی بیست مثقال آسته و بلده دختر ده مثقال. ^۶ اگه سن شی از یگ ماه تا پنج سال بشه، قیمت بلده باچه پنج مثقال نقره به و قیمت بلده دختر سه مثقال نقره آسته. ^۷ و اگه امو نفر شصت ساله یا کلوتر بشه، اوخته قیمت بلده مرد پوزده مثقال آسته و بلده خاتو ده مثقال آسته. ^۸ اگه نذر کونده کلو غریب بشه که قیمت تعیین شده ره دده نتنه، اوخته او باید د دیر پیشوا آورده شنه و پیشوا نظر د وس-وتوان امرؤ شخص قیمت بلده شی تعیین کنه.

^۹ اگه نذر یگ حیوان بشه، از حیوانای که د عنوان قربانی د خداوند آورده موشه، هر چیزی ره که د خداوند بیره، مقدس آسته. ^{۱۰} او ره باید آلیش نکنه و د جای شی دیگه ندیه، نه خوب ره د جای بد و نه بد ره د جای خوب. اگه یگ حیوان ره د جای دیگه حیوان بدیه، اوخته ام حیوان اول و ام حیوانی که د جای شی دده شده مقدس آسته. ^{۱۱} و اگه نذر یکی از حیوانای ناپاک بشه که د عنوان قربانی د خداوند قابل تقدیم کدو نییه، اوخته امو حیوان باید د دیر پیشوا آورده شنه ^{۱۲} و پیشوا نظر د خوبی و بدی حیوان قیمت شی ره تعیین کنه؛ اونمو قیمت شی بشه. ^{۱۳} اگه صاحب شی بخایه او ره بازخرید کنه، او باید پنج-یگ قیمت تعیین شده ره د بله قیمت شی اضافه کده بدیه.

^{۱۴} اگه یگ نفر خانه خو ره د عنوان هدیه مقدس د خداوند وقف کنه، پیشوا باید نظر د خوبی و بدی شی قیمت شی ره تعیین کنه؛ اونمو قیمت شی بشه. ^{۱۵} و اگه امو نفر که خانه خو ره وقف کده میخایه او ره بازخرید کنه، او باید پنج-یگ قیمت تعیین شده ره د بله قیمت شی اضافه کده بدیه و خانه ازو موشه.

^{۱۶} اگه یگ نفر یگ ثوئه زمی ره از ملک خو د خداوند وقف کنه، قیمت ازو باید مطابق تخمرو شی تعیین شنه. بلده زمینی که یگ خروار جو کشت شنه پنجاه مثقال نقره بشه. ^{۱۷} اگه او نفر زمین خو ره د سال پنجاهم وقف کنه،

قِيَمَتِ شَيِّ يُورِه باقی مومنه. ^{۱۸} لیکن اگه زمی بعد از سالِ پنجاهم وَقَف شُنه، پیشوا باید قِيَمَتِ شَيِّ ره دَ مُطَابِقِ سال های که تا سالِ پنجاهم آینده باقی مَنده حساب کُنه و از قِيَمَتِ شَيِّ کم کُنه. ^{۱۹} و اگه اُمُو نَفَرِ که زمی ره وَقَف کده میخایه اُو ره بازخِرد کُنه، اُو باید پَنج-یِگِ قِيَمَتِ شَيِّ تعیین شده ره دَ بِلِه قِيَمَتِ شَيِّ اضافه کده بدیه و اُمُو زمی دَزُو تَعْلُقِ میگیره. ^{۲۰} لیکن اگه اُو زمین خُو ره بازخِرد نکد یا زمی دَ بِلِه یِگُو کسِ دِیگِه سَوَدَا شُد، اُو دِیگِه اُو ره بازخِرد نَمیتنه. ^{۲۱} و اُمُو زمی وختیکه دَ سالِ پنجاهم آزاد شُنه، اُو رَقَمِ زَمینِ وَقَفِ شُدِه بِلَدِه خُداوند، مُقَدَّسِ آسته و مُلکیتِ پیشوا موشه.

^{۲۲} اگه یِگُو کسِ زمینی ره دَ خُداوند وَقَفِ کُنه که از کسِ دِیگِه خِردِه شُدِه بَشِه و از زمینِ میراثی خود شَيِّ نَبَشِه، ^{۲۳} اوخته پیشوا باید مَبْلَغِ قِيَمَتِ شَيِّ ره تا سالِ پنجاهم حساب کُنه و قِيَمَتِ شَيِّ باید دَ اَمزُو روز دَ عِنوانِ هَدیه مُقَدَّسِ دَ خُداوند دَدِه شُنه. ^{۲۴} اُمُو زمی دَ سالِ پنجاهم دَ اَمزُو کسِ پس دَدِه موشه که از شَيِّ خِردِه شُد، یعنی دَ کسِ که اُمُو زمی مُلکِ میراثی شَيِّ آسته. ^{۲۵} یِگِ قِيَمَتِ ها باید دَ مُطَابِقِ مِثقالِ جایگاهِ مُقَدَّسِ تعیین شُنه که بیست گیره یِگِ مِثقالِ موشه.

^{۲۶} اُولباری حیوانا که دَ عِنوانِ اُولباری دَ خُداوند تَعْلُقِ دَرِه، هیچ کس نَمیتنه اُو ره وَقَفِ کُنه، چی گاو بَشِه، چی گوسپو؛ اُو از خُداوند آسته. ^{۲۷} لیکن اگه اُو اُولباری یِگِ حیوانِ ناپاک بَشِه، اوخته اُو ره میتنه که دَ مُطَابِقِ قِيَمَتِ شَيِّ بازخِرد کُنه و پَنج-یِگِ دَ قِيَمَتِ شَيِّ اضافه کُنه. اگه بازخِرد نَشُد، اُو باید دَ قِيَمَتِ تعیین شده سَوَدَا شُنه.

^{۲۸} لیکن از تمام چیزای که یِگِ نفر دَرِه و بِلَدِه دایم دَ خُداوند وَقَفِ مُونِه، چی انسان بَشِه، چی حیوان و چی زمین میراثی، هیچ چیز شَيِّ سَوَدَا یا بازخِرد نَشُنه، چُون هر چیزی که بِلَدِه دایم وَقَفِ شُدِه بَشِه بِلَدِه خُداوند کاملاً مُقَدَّسِ آسته. ^{۲۹} هر انسانی که بِلَدِه دایم وَقَفِ شُدِه بَشِه، بازخِرد شُدِه نَمیتنه؛ اُو باید کُشته شُنه.

^{۳۰} تمام دَه-یِگِ زمی، چی از غَلَّه-و-دانه زمی بَشِه، چی از میوه درختای شَيِّ دَ خُداوند تَعْلُقِ دَرِه و بِلَدِه خُداوند مُقَدَّسِ آسته. ^{۳۱} اگه کُدَمِ کسِ میخایه که یِگُو چیز ره از دَه-یِگِ خُو بازخِرد کُنه، اُو باید پَنج-یِگِ قِيَمَتِ شَيِّ ره دَ بِلِه شَيِّ اضافه کده بدیه. ^{۳۲} تمام دَه-یِگِ گلّه و رمه یعنی هر چیزی که از تِی سَوَثِه چِیو چِیو تیر موشه، بِلَدِه خُداوند مُقَدَّسِ آسته. ^{۳۳} اُو باید خُوب و بَدِ شَيِّ ره رُوشِ نَکُنه و اَلِیشِ نَکُنه؛ اگه اَلِیشِ کُنه، ام اُمُو حیوان و ام حیوانی که دَ جای شَيِّ دَدِه شُدِه مُقَدَّسِ آسته و بازخِرد شُدِه نَمیتنه. ”

^{۳۴} اینمیا احکامی بُود که خُداوند دَ مُوسِی دَ کوه سِینا بِلَدِه بَنیِ اِسرائیل دَد.

سوال دارید؟ +1 807.700.6090
آزرگی © afghanbibles.org